ARBEJDET

Arbejdernes Frigørelse maa blive deres eget Værk

Organ for Danmarks syndikalistiske Bevægelse

15 Øre

No. 5. | Fredag d. 4. Februar 1938 | 3. Aarg.

Japans indre Vanskeligheder

Gennem Massearrestation af Arbejdere skal den nationale Enhed opretholdes

Japans stærke Mand, Admiral Suetsugu, der fornylig i en Udtalelse til Pressen truede England med Krig og proklamerede det som Japans Opgave at uddrive alle Hvide fra Asien, har nu begyndt at prøve sine Kræfter paa Japans revolutionære Arbejdere, som han lader arrestere i Massevis. Den nationale Enhed skal opretholdes i Japan, selv om det skal være indenfor Fængselsmurene.

Efter de sidste tilgaaede Oplysninger fra Japan, har Admiral Suetsugu ladet arrestere ca. 400 Medlemmer af forskellige Arbejderorganisationer og Venstreretninger. Arrestationerne er foregaaet i forskellige Dele af Landet, hvor de som »Ledere for en over hele Landet spredt Bevægelse« arbejdede for den herskende Regerings Fald gennem en Revolution, der skulde forandre Statens Karakter.

Blandt de arresterede findes to Medlemmer af det japanske Parlament, nemlig Konju Kato, der er Leder for Japans Proletarparti, og Hisao Kuroda, der tilhører det sociale Masseparti. De fleste er iøvrigt Medlem af det nævnte Proletarparti og af Ledelsen for den japanske (kommunistiske) Arbejderbevægelse. Begge disse Organisationer er bevet erklæret for opløst af Indenrigsministeren.

Disse Organisationer anklages for lige siden Udbruddet af den japansk-kinesiske Konflikt, under Lovlighedens Maske »at have søgt paa alle Maader at fremme anti-krigerske Stemninger og at fremkalde almindelig Uro.

Alene i Tokio er der arresteret 108 Personer. De fleste blev arresteret i deres Hjem. En vis Takano blev anholdt under Rejse, hvor han besøgte lokale Organisationer ude i Landet. Blandt de arresterede findes flere Professorer og Forfattere. Den radikale Friherreinde Isrimoto og Fru Hirahayashi er indkaldt af og indtil videre tilbageholdt af Politiet.

For et Par Dage siden meddeltes et Telegram, at Lederne for Japans Proletarparti og Ledelsen for Fagforeningernes Rigsraad er arresterede, og Kontrollen over Arbejderbevægelsen er bleven overgivet til Højreretningens Ledere, der godkender Regeringens Politik i Kina.

Nationalismens Frugter er Vold baade indadtil og udadtil.

Admiral Suetsugu er i Anledning af Arrestationerne fremkommet med en Udtalelse, hvori han bl. a. erklærer, at »ved et kritisk Tidspunkt som det nuværende er der ingen, som er besmittet med Kommunisme, der faar Lov at taales i Japan«. Japan er indviklet i »en hellig Krig mod Kuomingtang Kina, der har gjort fælles Sag med Bolchevismen«, og derfor kan der ikke taales nogen Eftergivenhed mod nogen, der har med »Kommunisterne« at gøre.

Admiralen fortsætter videre: — Vi vil undertrykke alle daarlige udefra og indefra kommende Tanker og højne den nationale Aand. Vi appellerer derfor til Folket om at være paa Vagt overfor Stillingen herhjemme og udenlands og altid tale og handle i Overensstemmelse med de nationale Principer paa det, at den ærefulde kejserlige Vej uforanderlig siden Kejserdømmets Grundlæggelse maa følges i alt. Vi haaber, at Folket vil samvirke med Regeringen i Nationens Renselse for alle urene Tanker og Udryddelse af alle farlige importerede Ideer.

Gennem disse Udtalelser afslører Admiralen den store Spænding, der hersker indad til, og som man ser det i andre Lande, skal »Nationalismen« ogsaa bruges i Japan for at gøre det japanske Folk til dueligt Slagtekvæg.

Nationalismens Frugter er nu, som de har været altid, Vold baade udad og indadtil. Mærkeligt at de kan blive ved at have nogen Tillokkelse for noget Menneske.

Overproduktion af Hvede

Fra London meddeles, at den raadgivende Hvedekommités Sekretariat har offentliggjort en Rapport, af hvilken det fremgaar, at selv om Priser og Produktion i Øjeblikket kan anses for gunstige, saa er der dog Risiko for en ny Krise foraarsaget ved »Overproduktion« i Løbet af to til tre Aar. Rapporten støtter sig til statistiske Oplysninger fra de fornemste Hvedeproducerende Lande med Undtagelse af Sovjetunionen, Kina og Manchuriet, hvorfra der endnu ikke er indløbet Meddelelser.

Af Tallene fremgaar, at det besaaede Areal øges i Europa, og i det mindste bibeholder sin Størrelse andre Steder. Med Udgangspunkt for Middelhøsten pr. Hektar Aarene 1922-27 beregnes Aaret 1938s Hvedehøst til godt 4 Milliarder Bushels eller 30 Millioner Bushels mere end 1928, da »Overproduktionen« fandt Sted.

En Pralhals

Den snart sørgeligt berømte Arne Sørensen, skriver Bladet »Retsforbundet«, har nu startet et Ugeblad til videre Udbredelse af sine nazistiske Ideer. I dette Ugeblad laver Føreren hver Uge et mægtigt Opraab paa Forsiden af Bladet. Denne Gang hedder det: »Virkelige Lederskikkelser, som har teknisk Dygtighed og moralsk Mod maa med Tillid bringes i Spidsen for Nationen«. Arne Sørensen reklamerer andre Steder med, at han er Leder af Dansk Samling, og at dette Sammensurium skal have Magten her i Landet (for saa senere at spekulere paa, hvad det skal bruge den til). Det er altsaa ham selv, han tænker paa. Historien — ogsaa den nyere — vil vise, at mange Diktatorer bliver sindssyge under Arbejdet. Der er altsaa ogsaa Folk, der kan blive smaatossede bare af at drømme om at komme til Magten.

Arbejdsløsheden stiger i U.S.A.

Ifølge en Meddelelse fra Arbejdsministeriet i Washinton er Arbejdsløsheden i U.S.A. steget med 520 000 fra Midten af November til Midten af December 1937.

Det kan man da ikke

I Byen
et Kammer — et Ungkarl'bo,
en knirkende Divan
lidt' smal til to.

To Læber,
en fristende Pigemund —
to »gør-det-nu« Øjne
en Aftenstund.

Han sukker,
og Sansernes søde Drift
bli'r hidset af Pudder
og Læbestift.

To Bryster,
Plantinhaar der dufter sødt —
en halvaaben Spalte
af Læberødt.

To Kroppe,
en han og en hun, der ler —
saa .... nu maa jeg ikke
fortælle mer!

For saa kommer
Thorkild med Blomsterpræk,
og Steincke med —skabslov
og Sagsanlæg.

De rødmer
forlegent og jomfrubly
og peger og si'er:
Pornogra—fy!!

—halfdan

Mere om Arbejdsløsheden

Staunings økonomiske Politik med Indførselsrestriktionerne en væsentlige Hindring for Beskæftigelsen

Hipa Generalen, Folketingsmand Hansen Hedtoft har paa et Møde i Korsør bl. a. udtalt, at det der vanskeliggjorde Kampen mod Arbejdsløsheden her i Landet var vor totale Mangel paa Raavarer. For at afhjælpe den var det nødvendigt med alle Midler at faa en forøget Eksport i Gang, dels i Form af Mængde, dels i Form af højere Priser for Eksportvarerne. Han sagde: »Vi maa se den Sandhed i Øjnene, at vore Arbejdsløscifre kun kan bringes varigt ned, saafremt vore Eksporterhverv baade bevarer og øger deres Indtjeningsevne.

Det er bemærkelsesværdige Udtalelser af en Socialdemokrat, fordi han med disse i Virkeligheden siger, at hele den økonomiske Politik, Ministeriet Stauning har ført, er helt forkert, og at den kun vil føre til forøget Arbejdsløshed.

Netop fordi Danmark er saa fattig paa Raastoffer, er det maaske det Land i hele Verden, der allerdaarligst kan afspærre sig økonomisk fra den øvrige Verden under Devisen: Selvforsyning. Vi er positivt afskaaret fra at forsyne os selv, selv om vi saa havde Verdens bedste og mest moderne Prudktionsapparat og Arbejdere, der i Dygtighed var alle andre Landes overlegen, fordi vi mangler de nødvendige Raastoffer at forarbejde.

Men hvorfor mangler vi da Raastoffer, er det fordi andre Lande ikke vil sælge til os?

Nej, Danmark har aldrig manglet Tilbud paa Varer. Men da Krisen i 1932 satte ind over alle Lande som en »Overproduktionskrise« fordi Befolkningernes Købeevne var for ringe i Forhold til Produktionsapparatets Kapacitet, blev alle Stater grebet af den Flue, at nu gjaldt det blot om at sælge og ikke købe noget, og derfor lukkede alle Lande deres Grænser for Tilbud af Varer ude fra, med det Resultat, at skønt der er skabt en kunstig Beskæftigelse økonomisk set ved den uproduktive Oprustning, der tager Millioner af Menneskers Arbejde i Brug og forbruger for Millioner af Raavarer, har de moderne industrielle Lande ikke formaaet fuldt ud at beskæftige alle Produktionsmidler.

Under Paastanden om, at Danmark var nødt til at gøre ligesom de øvrige Lande, skyndte Stauning sig at lukke Danmarks Grænser for Tilførsel af Varer ude fra.

Verdensmarkedets Prisfald paa Landbrugsprodukter bevirkede, at Danmarks Eksportindtægter gik meget ned. Samtidig med at der ved Lovgivningsforanstaltninger blev foretaget en meget kraftig Indskrænkning af Landbrugets Produktion, dels ved en kraftig Nedslagtning af Køer, dels ved Indskrænkning af Svineholdet, hvorved Arbejdsløsheden automatisk øgedes for Landbrugets Arbejdere, foretog Stauning sammen hans raadgivende Økonomer, det Regnestykke: — Vi har saa mange Millioner Kroners Indtægt paa vor Eksport, ergo han kan vi købe udenlandske Varer for dette Beløb. Det fordeler vi nu paa de forskellige Varegrupper med saa mange Millioner til Jern, saa mange Millioner til Træ o. s. v.

Men nu traf det sig maaske saadan, at de Millioner, der var afsat f. Eks. til Jern og Træ ikke slog til, til at dække Produktionsbehovet, og som Følge deraf maatte en Del Arbejde, der ellers vilde være blevet udført, vente. Der kunde ikke faas »Valuta«, som det populært hedder i Tiden. Nu er det jo ikke saadan, at de Firmaer, der her i Landet handler med Jern og Træ, kunde faa det Jern og Træ, der var Brug for fra deres udenlandske Forbindelser, eller at Valutakontoret sagde: Vi har desværre ikke mere Valuta, men vil De tage Kød og Flæsk som Betaling, saa maaske der kan komme en Handel i Stand.

Nu er det desværre for Danmark saaledes, at de udenlandske Firmaer, der handler med Træ og Jern ikke samtidig handler med Flæsk. Det er de ikke indstillet paa oghar vel heller ikke Forstand paa det, ligesaa lidt som de udenlandske Firmaer, der er Købere af Flæsk, har Jern eller Træ at give i Bytte. De betaler med Penge, og Jern- og Trægrossererne vil have Penge som Betaling for deres Varer.

Her møder vi den anden fuldkommen urigtige økonomiske Tese, hvorpaa den økonomiske Selvforsynings Politik hviler, nemlig **at Pengene skal blive i Landet.** Det er en Opfattelse, som — selvfølgelig foruden hos Ministeriet Stauning og hans raadgivende Økonomer — særlig har slaaet Rod blandt Arbejderne.

Man kan nok synes, at det er mærkeligt, at Arbejderne, der næsten aldrig har Penge, er belastet med en fantastisk Overtro paa Pengenes Nødvendighed og undergørende Magt, men det er i Virkeligheden meget forklarligt. De har af bitre Erfaringer lært, at uden Penge er Livet i det kapitalistiske Samfund forbandet svært. Har de Arbejde, saa har de Penge og Livet synes dem godt, er de arbejdsløse, har de ingen Penge, og Livet er lige til Selvmord. Derfor synes de, at det er fuldstændig rigtigt, at »Pengene skal blive i Landet«.

De tænker ikke paa, at det vilde gavne dem lidet, om Landet flød med Pengesedler, naar det samtidig var blottet for alle Varer, saa de ikke kunde købe noget for Pengene. De tager det som en Selvfølge, at naar blot de har Penge, saa kan de faa alt, hvad Hjertet begærer, i den Udstrækning Pengene slaar til.

Hvis det er rigtigt, at Pengene skal blive i Landet, saa maa det ogsaa være rigtigt, at de skal blive i hver By, ja, i hver Husholdning. Det selvfølgelig umuligt.

Men hvis man tænker sig Eksperimentet, vil det være klart for enhver, at det vil betyde al Produktions Standsning.

Penge er ikke nødvendige i ethvert Samfund, de er f. Eks. ikke nødvendige i et Samfund, hvor Produktionsmidlerne ejes kollektivt af Producenterne, og hvor Produktionens eneste Formaal er at fremstille til Menneskenes Behov, men de kan ikke undværes i det kapitalistiske Samfund, hvor enhver Vareudveksling begynder med Penge, nemlig dem Grossereren betaler for Varen, han vil handle med, og ender med Penge, nemlig dem han modtager som Betaling for Varen. Hvis man

Fortsættes Side 4.

Skandaløse Klubforhold hos Kleinsmedene paa B & W

Vi har modtaget følgende:

Fredag den 28. Januar skete der paa B. & W. et ret raat og uhyggeligt Overfald fra en Formands Side mod en af vore Kammerater. Det skete saaledes, at Formanden syntes, at Kammeratens Arbejde gik for langsomt og overfuste ham derfor, saa han blev nervøs og traadte ud paa en Dørkplade, der vippede, og Kammeraten styrtede 5—6 Meter ned.

Man maa sige, det var et Held, at der stod en Stige, som Kammeraten stødte paa og knuste et Trin paa. Herved blev Faldets Fart reduceret saa meget, at han muligvis slipper med Skrækken, men uanset det, maa den paagældende Formands Optræden selvfølgelig paa det skarpeste fordømmes.

Denne Mand har flere Gange faaet Advarsler for sin Optræden, men hver Gang er der blevet svaret, at Manden jo er ny og derfor er lidt for ivrig.

Det var jo godt, at Kammeraten slap med Livet, og jeg lykønsker ham hermed; men jeg kondolerer ham samtidig med hans Kollegers Stilling til Sagen.

Saaledes blev der holdt et Klubmøde om Tilfældet, hvor kun Halvdelen af Arbejderne var til Stede, Resten fortsatte Arbejdet. Torp Steffensen, der skulde have deltaget i Mødet, kom 1 Time for sent, og da var Mødet sluttet. Der blev stillet to Forslag om at nedlægge Arbejdet og kræve Formanden fjernet og ikke gaa i Arbejde igen, før dette var sket. Disse to Forslag blev forkastet.

Et derefter afholdt Klubbestyrelsesmøde vedtog med 4 St. mod 3 at udskyde Sagen til Mandag. Paa dette Klubmøde enedes man om ikke at foretage sig mere, end der var gjort, og det var jo ikke meget.

Man ser altsaa her, at de højt oplyste og kultiverede danske Arbejdere, som der tales saa meget om, finder sig i raa og brutale Overfald paa deres Kammerater uden at gøre Indsigelse herimod.

Til sidst et Par Træk fra Klubbens Arbejde. Kritiserer en Kollega Klubbestyrelsens Arbejde, saa kan han være sikker paa at blive boycottet for gode Akkorder. Kritiserer man Tillidsmanden, bliver man ekskluderet af Klubben, og taler man for meget om Lønspørgsmaal, bliver man ganske simpelt fyret. Og den »ansvarlige« Fagforeningsform. Torp Steffensen, der kommer dryssende 1 Time for sent.

Man ser af disse Forhold, hvorledes Arbejderne selv skaber Præcedens for Nazisme i Danmark. Jeg ønsker Peter Andersen, Smedeforbundets Form. til Lykke med sine »Undersaatter« paa B. & W.

Keinsmed paa B. & W.

Uden at læse ARBEJDET

er det umuligt at følge med i hvad der sker i Arbejderbevægelsen i Danmark og Udlandet.

Tegn Abonnement

for Januar Kvartal

De to første Aargange af „Arbejdet“ til Salg

Mange Kammerater og interesserede har forespurgt, om det kunde lade sig gøre at faa de hidtil udkomne Numre af vort Blad. Nu kan vi meddele, at denne Sag er ordnet saaledes, at de to første Aargange kan faas paa Ekspeditionen *for 5 Kr. ialt.*

For denne Sum kan interesserede altsaa sikre sig Samlingen af Arbejdet og derved komme i Besiddelse af en fortrinlig Oversigt over den danske og internationale Arbejderbevægelse i 1936 og 37.

Arbejdets Kontrolkommite.

Sorel, Fascismen og Syndikalismen

Indenfor begrænsede, men temmelige toneangivende intellektuelle Kredse har Georges Sorel, den franske Syndikalismes mest kendte Teoretiker faaet en ejendommelig Højkonjunktur. Det fornemste Resultat af den fornyede Sorelforskning er »Opdagelsen« af et paastaaet Væsens Slægtskab mellem Syndikalismen og Fascismen. En yderst løs Forbindelse paa det ideologiske Plan er bleven tillagt en dominerende Betydning. Det eneste faktiske, der kan anføres er, at baade Fascismen og Syndikalismen afviser de parlamentariske Kompromisser, at Sorelismen var indflydelsesrig i Italien under Mussolinis socialistiske Ungdomsaar, og at Fascistlederen tilegnede sig og i dekorativ Hensigt udnyttede visse sorelske Talemaader og Tankesæt. Dette synes sandelig at være et yderst magert Bevismateriale for et paastaaet ideologisk Slægtskab.

Alle, som har syslet med Problemet, er enige om, at eventuelle ideologiske Forbindelser mellem Fascisterne og Syndikalisterne gaar gennem George Sorel. Men selv om det virkelig var rigtig at betragte Sorel som Fascismens ufrivillige Lærer, har man dermed ikke bevist, at Syndikalismen indeholder væsentlige Elementer, der kan føjes ind i den fascistiske Lærebygning. Sorels Anskuelser er hverken identiske med eller særlig repræsenterende for Syndikalismens Ideologi.

Først og fremmest kan man konstatere, at den franske Syndikalisme, som i meget internationalt har været Forbillede, opstod fuldstændig uafhængig af Sorel. Syndikalismen er en Arbejderklassens Teori, ogsaa i den Betydning, at den ikke er skabt i Studereværelset, men er sprunget frem som et Resultat af praktiske Klassekampserfaringer.

I 1890'erne ytrede den sig først og fremmest som en Stræben efter at værne Fagforeningernes politiske Selvstændighed og propaganderede for nye effektive Metoder for Proletariatets direkte Aktion. Sorels store historiske Fortjeneste er hans Opdagelse og helhjertede positive Vurdering af Syndikalismen, saadan som den repræsenteredes af Førkrigsaarenes revolutionære C.G.T. Dette virkede som en Sensation indenfor intellektuelle Kredse. Med Syndikalismens Praksis som Udgangspunkt og Grundvold formede Sorel siden et andet Syn paa Historien, ja, en Livsanskuelse. Den syndikalistiske Bevægelse — det gælder ogsaa dens teoretisk mest interessante Mænd — har imidlertid aldrig akcepteret eller er i nogen højere Grad bleven influeret af denne. En Kender af fransk Syndikalisme sagde faktisk Sandheden med de Ord: »Sorels Indflydelse paa de aktive Syndikalister har været lig Nul«. Ingen, der kender noget til Sagen vil fornægte, at den Producenternes heroiske og hæderligje Moral, som Sorel saa veltalende og varmhjertet har tegnet, virkelig eksisterer som en værdifuld Tendens indenfor den proletariske Syndikalisme. Men Bevægelsens drivende Kraft har med sikker Instinkt forstaaet, at den proletariske Kamporganisation ikke er betjent af vovede og mangetydige Formuleringer, de maa saa være aldrig saa skarpsindige. Sorelisme er ikke Syndikalisme, det er Betragtninger over Syndikalismen.

Allerede Forholdet mellem Sorel og den syndikalistiske Bevægelse umuliggør altsaa alle Forsøg paa selv teoretisk at sammenføre Fascisme og Syndikalisme. Men desforuden er det imidlertid ogsaa tydeligt, at Ligheden mellem Fascisme og Sorels Lære kun kan gøres gældende, hvis man ser bort fra det væsentlige i Sorelismen.

Sorelismens centrale og dominerende Element er Klassekampsopfattelsen. Denne er diametralt modsat den fascistiske. For Sorel er Proletariatets Klassekamp ikke blot Historiens vigtigste Drivkraft, men ogsaa Samtidens store moralske Værdi. Fascismen derimod betragter Klassekampen som den store Dødssynd, som en ren destruktiv Kraft.

Programmatisk sætter den Klasseforsoning indenfor Nationens Ramme som sin store Opgave. Forskellen er saa ubestridelig og saa afgørende baade teoretisk og praktisk, at al Tale om Lighed bliver temmelig meningsløs.

Forøvrigt er de konkrete Ligheder mellem Sorelisme og Fascisme paa ingen Punkter af den Art, at de kan tydes som Symptoner paa nogen Slags Væsens Slægtskab. Som fælles Drag for de to Anskuelser plejer man at nævne Kritiken af Demokratiet, Dyrkelse af Heroismen og »Antirationalismen«. Ogsaa denne til Yderlighed gaaende Undersøgelse viser imidlertid, at Fællesskabet er rent formelt.

»Kritiken af Demokratiet« betyder for Sorel en Fordømmelse af de parlamentariske Kompromisser. Hans Kritik fremkommer som en Konsekvens af hans Klassekampsindstilling. Parlamentarisk Kompromis er i Nuet den konkrete Form for en illusorisk og skadelig »Klasseforsoning«. Hensigten med den er at faa Arbejderklassen til at svigte sin historiske Opgave. Desuden indebærer denne Kompromissen, at Arbejderklassen selv degraderes politisk til en anden Rangs Rolle. Gennem Parlamentarismen borttrænges Arbejderklassens autentiske Repræsentanter, den direkte Aktions aktive Kæmpere og erstattes af et parasitært Mellemlag af Politikere. Allerede dette summaristiske Referat viser, at der ikke findes noget fascistisk i Sorels Kritik af Demokratiet. Sorel afviser Parlamentarismen, fordi den dræber Klassekampen. Fascisterne fordi, de paastaar den foreviger den.

Saa nogle Ord om »Antirationalismen«. Baade Fascisme og Sorelisme har sine »Myter«. Men hvilken Forskel i Karakter og Funktion. Fascismen vil erstatte den fornuftige Tanke med Indlevelse i og Tilbedelse af saadanne illusoriske Begreber som »den ariske Race« og »den latinske Aand«. Det er Fordummelsen ophøjet til Dyd. Den sorelske »Myte om Generalstrejken« er noget helt andet. Sorel indser, at Proletariatet med Nødvendighed maa skabe sig kollektive Forestillinger om Klassekampens Former og fremtidige Forløb. Disse bliver naturligvis altid hypotetiske, da ingen med Sikkerhed kan forudsige Fremtiden. Sorel paapeger nu, at saadanne Arbejdshypoteser kan bedømmes fra mere end et Synspunkt. For det første maa man altid tage Hensyn til deres Sandsynlighed. For det andet er det imidlertid heller ikke ligegyldigt, hvorledes de rent psykisk paavirker Menneskene i Nuet. Der findes Forestillinger om Morgendagens Kamp, hvis hundrede pCt. Rigtighed er problematisk, men som dette til Trods har ubestrideligt Værdi ved at appellere til Producenternes Mod og Offervilje. Til disse hører Troen paa Generalstrejken som gør Ende paa hele den kapitalistiske Udsugning. Denne Tankegang — Sorel oversat til normal Prosa er helt igennem realistisk og fornuftig og burde ikke behøve at sammenblandes med fascistisk Anti-Intellektualisme. Men det er tydeligvis Ordet »Myte«, der har vildledet.

Sorels »Fascisme« og Fascismens »Syndikalisme« er Myter, der dyrkes i intellektuelle Kredse. I og for sig har de ikke større Interesse end mange andre falske Generaliseringer. Gennem »Videnskabens Populariseringer« trænger de imidlertid ud i videre Kredse og forvandles til Slagord, som bruges mod den syndikalistiske Bevægelse. Derfor, men ogsaa kun derfor, har vi Anledning til at minde om det faktiske Sammenhæng.

B. H.

KAJ LYNGE fortsætter med Provokationerne

Efter den for ham forholdsvis heldige Generalforsamling fortsætter Kaj Lynge i den Grad med sine Ulovligheder og Ringeagt for vedtagne Beslutninger, at f. Eks. Malernes soc. dem. Klub officielt kan gaa til Valg paa Kravet om Medlemmernes Selvbestemmelsesret og Respekt for Generalforsamlingsbeslutninger!

Et ganske nyt og sensationelt Program for en Hipafilial; men dog med den Tilknytning til Virkeligheden, at det vel aldrig eller i hvert Fald sjældent af en soc. dem. Bestyrelse er præsteret noget saa skrapt, som Kaj Lynge og hans mere eller mindre renlivede stalinistiske Bestyrelseskammeraters Optræden.

Som det vil være »Arbejdet«s Læsere bekendt, vedtog sidste Generalforsamling hos Malerne at vælge et Udvalg paa to Mand til sammen med Arbejdernes Revisionsinstitut at foretage en grundig Revision af hele Regnskabet i Fagforeningen. Da de forleden mødte op for at paabegynde, det af Medlemmerne paalagte Arbejde, nægtede Lynge dem Adgang til Regnskaberne, overfusede dem med Skældsord og bad dem forsvinde hurtigt og ikke vise sig igen før efter Valgene. Da de to Mænd derpaa straks forelagde dette »Resultat« for de arbejdsløse Medlemmer, rejste der sig meget forstaaeligt en mægtig Harme mod dette nye Udslag af den stalinistiske Parksis i Spørgsmaalet Medlemsdemokrati; og det Krav rejste sig spontant at sende Bud efter Politiet og Kongens Foged for at skaffe Revisionen Ret fastslaaet. Dette blev dog ikke realiseret; men det stod de forsamlede Malere klart, at der maatte skrides til kraftige Midler for at skaffe Medlemmernes Beslutninger respekteret af en Bandit som Kaj Lynge. Han er til Eks. saa fræk, at han gaar til Valg for gennemgribende Regnskabskontrol. Der er i denne Uge Urafstemning over hele Bestyrelsen, og her maa Malerne sørge for, at Lynge, Krøier og Co. faar det mægtige Nederlag, der alene igen kan skaffe Malernes Fagforening anerkendt i Arbejderoffentligheden som en ordnet Organisation.

»Maler«.

TOPMAAL AF FRÆKHED

„Valgkampen" i Malernes Fagforening

I den politiske Valgkamp er det noget, alle Mennesker er klar over, at Valgløfter, Programmer og hvad dertil hører, er noget, man ikke skal tage bogstaveligt. Naar Valgdagen er forbi, saa er Løfter og Programmer ogsaa glemt, saa fortsætter Politikerne efter deres eget Hovede — oftest i skarp Modstrid med deres Løfter. Naa, de har jo ogsaa en grundlovshjemlet Ret dertil, idet Grundloven udtrykkelig siger, at Rigsdagsmændene ikke skal være bundet af deres Løfter til Vælgerne. Den danske Forfatning forudsætter altsaa og legaliserer, at den lovgivende Forsamling bestaar af en Samling Løftebrydere.

Denne korrumperede og forsumpede Valgkamp er nu med de politiske Partiers Slagsmaal om Herredømmet over Fagforeningerne, ogsaa ført ind i disse, naar der skal vælges Bestyrelse. Ja, ikke alene lader man haant om Løfter og Programmer, som danner Grundlaget for »Valgkampen«, men man er endog i Besiddelse af den Frækhed, at man paaberaaber sig Ting, som man lige før Valget haanligt har traadt under Fødder.

Et typisk Eksempel herpaa er Valget i Malernes Fagforening, der foregaar i disse Dage. Den nuværende Bestyrelse domineres som bekendt af Stalinisterne med Kaj Lynge i Spidsen. Det er ligeledes almindelig bekendt, at Stalinisternes Virksomhed i Fagforeningerne udelukkende baseres paa partipolitiske Hensyn. De Stalinister, der er Medlemmer af Fagforeningsbestyrelser, bliver dirigeret og kontrolleret fra en Central indenfor det stalinistiske Parti. Et Eksempel, ogsaa fra Malernes Fagforening, er, at medens Forholdene paa Malernes Aktieselskab, som saa stækt blev kritiseret af de fleste Malere, ikke kunde komme til Behandling paa en Generalforsamling paa Grund af Kaj Lynges og de øvrige stalinistiske Bestyrelsesmedlemmers Sabotage af Medlemmernes lovlige Krav om Indkaldelse af Ekstrageneralforsamling, blev det samme Spørgsmaal behandlet paa tre Hovedbestyrelsesmøder i det stalinistiske Parti. Hvis dette ikke var for at drive partipolitisk Arbejde indenfor Malernes Fagforening, og hvad dertil hører, saa kan der ikke gives nogen fornuftig Forklaring paa, hvorfor denne Hovedbestyrelse skulde spilde Tiden med at drøfte Værkstedet Forhold. Det naturligste var jo at overlade dette til Malernes Generalforsamling.

Saa gaar Kaj Lynge vel til Valgt paa Kravet om, at Malernes Fagforening skal stilles under det stalinistiske Partis »Førerskab«? Nej, for han er klar over, naar han siger det aabent og ærligt, saa bliver det meget smaat med Stemmer. Han er tværtimod saa fræk, at han gaar til Valg paa: **»fortsat positivt Fagforeningsarbejde og Samling uden partipolitiske Hensyn«**. Altsaa lige det stik modsatte af hans hidtidige Fagforeningsarbejde. Han haaber aabenbart paa, at den sidste Idiot ikke er død endnu.

Endvidere gaar han til Valg »for gennemgribende Regnskabskontrol«. Det er Manden, som kaster det af Generalforsamlingen lovligt valgte Revisionsudvalg paa Porten, da det kom for at skulle revidere Regnskaberne, som det var bleven paalagt af Generalforsamlingen, der gaar til Valg for Regnskabskontrol. Det er nok Lynges og kommunistisk Partis Kontrol, han mener.

Saa har Lynge ogsaa et Punkt paa sit Program, der lyder: — »For Fagforeningernes Kontrol paa Arbejdspladsen.« Det var det, der blev praktiseret paa Malernes Aktieselskab, hvor Forretningsføreren med Lynges Sanktion ophævede Værkstedsklubben og jagede Tillidsmændene bort. Det er en Art Kontrol, som Malerne effektivt har taget Afstand fra ved at afsætte Aktieselskabets tidligere Bestyrelse. Den logiske Konsekvens heraf maa være, at de nu ogsaa fejer Lynge og Co. ud af Fagforeningens ledende Pladser. Det er dog for frækt. Først trampe Vedtagelser og Medlemmernes Rettigheder i Gulvet, og saa bagefter stille sig til Valg paa at genoprette disse Rettigheder. Den er vist mere skrap end Medlemmerne kan døje den.

Socialdemokraterne boltrer sig som Aal i Mudder i denne Situation. Hvor utroligt det end lyder, gaar de til Valg paa Værnelse af Medlemmernes Bestemmelsesret, og at Generalforsamlings-Beslutninger ubetinget skal følges!

Malerne bør dog erindre sig, at den Taktik Lynge i Dag fører, kun er en Videreførelse af det, Socialdemokraterne har praktiseret i mange Aar i Malernes Fagforening og endnu i Dag praktiserer i mange andre Fagforeninger, hvor de har Magten.

Lad derfor være med at stemme paa Folk, der kun udfører et politisk Partis Ordre uden Hensyn til, hvad der tjener Malernes Interesser bedst.

Den faglige Situation

Store Vanskeligheder i de resterende Fag

Det gaar efterhaanden mindre godt med de faglige Forhandlinger set fra et fredeligt reformistisk Standpunkt. Der er vel i den sidste Tid naaet til Enighed mellem Forhandlerne i visse mest mindre Fag som Tekstil- og Chokoladeindustrien og om en Del Enkeltvirksomheders Overenskomster; men i de store Fag er det bristet el. gaaet meget trægt.

Det gælder saaledes for Byggefagene, for Kvinder og Arbejdsmænd i Jernindustrien, som Arbejdskøberne, under Henvisning til de faglærtes nye Overenskomst, nægter højere Minimallønninger samt for Sømænd og Havnearbejdere og flere andre.

Det er forresten betegnende, at af Søntransportarbejderne var kun de kommunistiske Søfyrbøder-Forhandlere tilfredse med de elendige Tilbud, Arbejdskøberne vilde give. De modtog de 6 pCt. og nogle Smaaændringer og anbefalede Medlemmerne det, mens deres Partifæller i Tobaks- og Metalindustrien gik imod Overenskomster af lignende Struktur. Naa, Ths. Pedersen gik jo ogsaa for Typografernes Daler om Ugen med Begejstring. Det viser forskellen paa »ansvarlige« og uansvarlige Reformister, eller, som de jo endnu kalder sig, Kommunister.

Overfor Pressen udtalte Hegner ganske vist sin Utilfredshed med den uforandrede Arbejdstid i Søfyrbøderoverenskomsten, men udtalte samtidig Haabet om et Regeringsforslag desangaaende. Hvilken ny og rørende Tillid til Regeringen. Naar Stauning ser denne og sammenligner med sine Partifællers Stilling hos Sømænd og Havnearbejdere, kan han med god Grund udtale som hin bibelske Profet: End ikke i Israel har jeg fundet en saadan Tro!

Til sidst skal nævnes en Industri, hvor Arbejderne mødte med nogle fornuftige Krav, nemlig Farveindustrien, hvor de f. Eks. forlangte Timelønnen forhøjet fra 1,15 Kr. til 1,50 Kr. og 40 Timers Uge. Her sprængte Arbejdskøberne selvfølgelig ogsaa Forhandlingerne; men Farvearbejderne viste, at der endnu findes Arbejdere, der kan møde ved Forhandingsbordet med Krav, de kan være bekendt.

C. H.

Francos Hær bestaar mest af Udlændinge

160.000 Italienere, 60.000 Arabere og 20.000 Tyskere

Den hollandske Journalist Fr. Storch, der sammen med en Del andre Presserepræsentanter har besøgt Franco-Spanien, giver iflg. Le Populaire følgende Oplysninger:

Den fascistiske spanske Hær bestod i Slutningen af foregaaende Aar iflg. italienske Bladudtalelser bl. a. af 120.000 italienske Soldater. Disse var fordelt i fire selvstændige Divisioner, hver omfattende mellem 25-30.000 Mand betegnede som Sortskjorter, men der kom daglig nye Afdelinger til Spanien.

Hele Francos Flyvevæsen er enten tysk eller italiensk og Flyverne er enten Tyskere eller Italienere. Medregnes ved Franco-Fascisternes Krigsflyvevæsen samt indenfor andre militære Afdelinger, tjenstegørende Udlændinge omfatter den »nationalistiske« spanske Oprørshær paa det nærmeste 160.000 Italienere.

Den tyske Bestanddel i Oprørshæren omfatter mindst 20.000 Mand, forsikrer Storch. Tyskerne deltager imidlertid sjældent direkte i Krigsoperationerne anden i Egenskab af Flyvere, samt ved Luftværnsartilleriet og beskæftiger sig derud over havedsagelig med Uddannelsen af fascistisk speciel Mandskab. De har organiseret Antitanks-Krigen samt behersker helt og holdent Francos Spionageorganisation og andre hemmelige Tjenester.

I den spanske Fascisthær tjenestgør endvidere 2.000 Englændere, 60.000 Arabere samt 15.000 marokanske Fremmedlegionærer foruden Portugisere m. m. Den udenlandske Bestanddel omfatter ca. 270.000 Mand, medens den effektive Franco Hær som Helhed bestaar af højst 500 000 Mand.

De ubetydelige spanske Troppestyrker udgøres næsten udelukkende af Medlemmer fra den oprindelige fascistiske Kamporganisation »Falanze Espanola«, samt af de reaktionære carlistiske Ungdomsgrupper, hjemmehørende i Navarra eller gamle og ny Castilien. Falanzisterne bidrager med 45 000 Mand og Requetes (Carlisterne) med 80 000. De resterende bestaar af tvangsudskrevet Mandskab.

En fremragende Unge

Nu har Prinsesse Juliane endelig født. Gudskelov, saa er der da den Verdensbegivenhed mindre. »Nat. Tid.« meddelte Nyheden med tommehøje Bogstaver over hele Forsiden, hvis Størrelse stod i omvendt Forhold til Begivenhedens Vigtighed med Ordene: Det blev en otte Punds Un.. — undskyld Pige. Hun overdøver Hurraraabene.

Det er vel nok en fremragende Unge.

Hørt og set —

Ifølge Dagbladene findes der i Øjeblikket 117 af Staten nedsatte Kommissioner. Blandt andet sidder der en i 1916 nedsat Kommission, som skulde forberede et skandinavisk Samarbejde med Hensyn til Levnedsmiddelkontrollen. Den har nu »siddet« i 22 Aar og er endnu ikke færdig med sine Forberedelser. Andre Udvalg har siddet op til 20 Aar og er naaet lige saa langt, saa det ser næsten ud til, at det ikke har været nok at nedsætte Udvalgene, man har aabenbart ogsaa nedsat Tempoet. Det lyder unægteligt nedsættende.

*

I de sidste Aar har det (for at tale med Steincke) noget skotskternede Socialdemokrati konkurreret med patent-Nationalisterne om at vise deres nationale Sindelag. At de ikke vil staa tilbage for det øvrige Borgerskab, viser denne lille Prøve, som er taget fra et Foredrag holdt af den ny-nationale Socialdemokrat Hedtoft Hansen, for en Kreds af D. s. U. Ledere:

Vi maa stille op vor nationale Politik overfor de andres. Vi har Ret til at gøre det. Vort stolte Parti er i Dag det, vore Fædre drømte om: Hele det arbejdende Folks Parti. Vi skal give Nationalfølelsen et socialistisk Indhold. Danmark for Folket er en god socialistisk og en god national Parole. Det betyder ordnede Samfundsforhold. Det betyder politisk og økonomisk Tryghed for alle arbejdende Mennesker. Det betyder, at Danmark skal være et sandt Folkehjem!

...... De andre skal hverken løbe med Patriotismens idelle Værd eller det nationale Symbol. Dannebrog og rødt Flag skal vaje Side om Side hos os. Det er to forskellige Symboler. Javel. Men det er ingen Modsætninger, og vi skal anerkende dem begge to ......

Vi vil være Repræsentanter for Folket, Landet, for Nationen, for Danmark. Vi vil gøre vort Folk til et Folk. »Socialismens Virkeliggørelse er den nationale Tankes Fuldendelse«.

For Gud, Stauning og Fædreland! Hurra-a-a-a! ! !

*

Et Barn er født i Holland — næh.
Hurra — en ny Prinsesse.
En mægtig Verdenssensations-
avisdelikatesse.

Man fot'graferer Barn og Viv,
de kommer i Avisen —
Prinsessens nye Silkesærk
fordunkler Verdenskrisen.

Og Folket jubler, klapper, ler
og hyler, bander, vræler
og vralter rundt paa ømme Tæer,
mens Patrioter sjæler.

Hurra — Hurra — Hurra — Hurra —
Hurra for Juliane,
og den, der kysser Pigerne,
han har en hæslig Vane —.

Og den, der hylder Kongebørn,
er en forvirret Tosse —
for lave Børn og den Slags Ting,
det kan vi andre osse.

Men her bli'r ingen Jubelfest
til Drønen af Kanoner —
Kun Merudgift til Retssalær
og Alimentationer!

*

Konger fører Krig, og Proletariatet bløder og dør. Magnaterne gør et stort Fiskedræt, og Proletariatet ofrer sin sidste Cent og sulter ihjel.

Altid Proletariatet! og altid og endnu engang Proletariatet! For Satan, Proletar, hvad er du for en Æsel!

(B. Traven).

Interessant Møde Tirsdag d. 8. Febr.

Ovennævnte Dato afholder Syndikalistisk Ungdomsforening Møde i H. C. Andersensgade 10, Stjernekruset.

Hjalmar Püschl, der i adskil? lige Maaneder har deltaget i den spanske Borgerkrig paa Aragonfronten, vil tale om: C.N.T.—F.A.I.s Taktik Bagefter fri Diskussion.

F.S.s Medlemmer og andre interesserede er velkomne til Mødet.

„AI JDET“
Organ for Fa itionens Sammen-
slutni Danmark.
Redaktio kspedition:
Bl ds Plads 21.
Ko N.
d:
Tirsdag, Onsdag
M 18.
fra 17½ til 19½.
fra 17 til 19½.
tgiro 236.32.
d:
F. Valdemar Hansen, Nordre Alle 14. Træffes paa Kontoret hver Torsdag fra 18 til 19.
S. Kasserer:
Træffes paa Kontoret hver Mandag fra 17–18.

Løg-nen

Ve over dem,
der mod Sandheden stræbte,
ærlige Ord
blev i Løgnsmudset slæbte . . .
. . . . Løgnene dræbte!

Naar et Menneske staar og lyver paa Grund af Mindreværd, og den dermed forbundne Trang til at hævde sig selv, giver sig Udtryk i Forestillinger, om hvad han, eller hun, kunde tænke sig at være, gøre eller ville, er det sandsynligt, at Løgnen, og de med den forbundne Illusioner er et nødvendigt Onde og Surrogat for vedkommende. Og det behøver absolut ikke at betyde, at samme er moralsk fordærvet og lyver for Løgnens Skyld; og herregud — man smiler inderst inde ad ham og lytter til hans medlidenshedsvækkende Ønskedrømme, uden at lade ham vide, at man har kigget ind bag Skallen og betragtet ham i al hans stumpede Nøgenhed. Og vi siger til os selv: saadan er du jo ogsaa, **eller, saadan har du jo ogsaa været engang, og saadan er vi alle.** Og det er rigtigt! Vi har alle fra vi var Patteborn benyttet smaa Ønskeløgne, uden andet Formaal dermed end dette ene: at kunne hamle op med de andre, være paa Linie med dem og i Fantasien overgaa dem. Og ligesaa sandt er det, at vi efterhaanden, som vi bliver voksne, befrier os fra dette Illusionspaahæng, og i Stedet for at drømme, søger vi at realisere det, vi engang ønskede skulde være Virkelighed.

Men . . . . det kan jo ikke nægtes, at visse Børn har lidt svært ved at blive Voksne. De ligger endnu og sparker i Svøbet af Ønskeløgne, og tror de er, hvad de vilde være. Ja — de kravler endnu rundt paa Gulvet og er henrykt forbavsende, naar de roder i deres Eksrementer — de maaber, tror det er Guld eller en anden værdifuld Ting, som kun de er i Besiddelse af, og skriger deres Bedreviden ud til alle: se . . vi er vel nok store, vi er vel nok dygtige, se, hvad vi har! ! ! Og saa falder de i Forundring over deres egen Navle, som de vil have skal være Verdens Midtpunkt, og som de tror er det.

Og saadanne Børn er den danske Arbejderklasse — en stor Del **af den.** Løgnen i det politiske Liv skriger fra Talerstolen i Forsamlingsbygninger, bræger fra Landets politiske Baase, brøler fra Parlamentets skrattende Højttalere og flammer i Tryksværte paa Avisernes Forsider. Løgn — Løgn — Løgn — Løgn! Der podes og plantes paa de politiske Marker og Gartnerier: se hvor det gror, se hvor det gror! Løgn — Løgn — Løgn — Løgn! Vi har det godt i Smørhullet Danmark — **Løgn!** Hold jer i Ro, det ordner Regeringen — **Løgn!** Vi er de eneste, stem paa os — Løgn! Samfundssind — Folkefællesskab — Velstand — Evolution — Krise — Bedring — Parlament — — Løgn! ! !

Det politiske Liv gør Løgnen til det fornemste Vaaben. Kampen mellem de politiske Partier er ikke en Kamp mellem Ideer, men en Kamp Klike mod Klike, Stræber mod Stræber — hvor Løgnen er autoriseret Kampvaaben. Er Kampen mellem Partier haard, saa er den egentlig Taburetkamp, Kliker og Personer imellem indenfor samme Parti, haardere mere tilspidset, ondskabsfuld og modbydelig. Vi ser hver Dag nye og grelle Eksempler paa Partiernes skrupelløse Karriererytteres fanatiske Stræbkamp. I Rigsdagen, Kommunalraad, Partiorganisationer, Fagforeniner og dertil knyttede Organisationer, vælter Politikerne rundt i bureaukratisk Evnesløshed med Løgnen hængende ud mod Offentigheden som fangende Etikette. Og hvad siger Arbejderen til dette ødelæggende Misbrug af hans Organisationer, denne Vandalisme mod hans Fagforeninger, Arbejderens økonomiske Rygrad? Ja — hvad siger han. . . .?

I mange Tifælde bliver han indolent og holder sig helt borte fra Generalforsamlinger og Møder og siger: hvad kan det nytte! Saalænge de øvrige Medlemmer lader sig aandeligt voldtage af en Partifælle, der stopfodrer dem med hvad han synes, kan jeg s'gu ikke udrette noget. Jeg vil blæse det hele et Stykke.

Og de, der har Partifællen siddende, maa **selvfølgelig** forsvare Kalorius, ligemeget hvor nederdrægtig han har været, og lige meget hvor korrumperet han er. **Partidisciplinen kræver det!**

Og paa denne Maade gaar det, som det hele Tiden har gaaet. Partimatadorerne spiller urørlige og absolutte Herskere, der hundser med Medlemmerne, blæser paa Rettigheder og Foreningsdemokrati og hygger sig bag et Slæng af snæverhjernede Stræberspirer, der snøfter efter »Ben«. Og naar den store Hund løfter Benet og tiser, kommer de smaa Køtere rendende, logrer med Halen, løfter Benet og giver deres Bidrag.

Løgnen om Partiernes Uundværlighed, avler Løgnen, der skal indfange Proselytter til dette eller hint Parti. Intet politisk Parti kan i Dag eksistere og udvikle sig, uden at have Løfter som Program og Kampvaaben. Og jo mindre moralske skrupler Partiførerne har aangaaende Midler til Opnaaelsen af personlig Rigdom og Magt, jo større Udviklingsmuligheder har Partiet. Se blot paa et Land som Tyskland, hvor Kliken fra München blev Magthavere netop ved en hensynsløs, demagogisk Sammenkobling af Løfter og Løgn, og hvor Massernes Ønsker blev benyttet som Trækplaster og lokkede Folk med vidt forskellige Interesser ind i Nazipartiet, for senere at udnytte Modsætningerne mellem de forskellige Standsgrupper.

At Sandheden er ilde hørt, gælder i Dag mere end nogensinde, og i udvidet Grad indenfor politisk Liv og Organisation. Det er komplet umuligt for det enkelte Menneske, der ikke er politisk forsumpet, at klare sig i Kampen mod Demagogernes inkarnerede Løgnagtighed, saalænge Løgnen har en saa frodig Grobund i den danske Arbejderklasse som Tilfældet er. Man er snart naaet saa langt ud i politisk Plattenslageri og Svindel, som man kan naa, det maa snart være paa Tide at gøre op med de Kræfter, der forsøger at æde dansk Abejder- og Fagbevægelse op indefra, hvis ikke Løgnen skal dræbe den sidste Gnist af Sundhed og Selvstændighed, der endnu er tilbage. De politiske Partier har med stort Held udført Opløsnings- og Undermineringsarbejdet, nu er det vor Opgave at genrejse dansk Arbejderklasse, muge ud i Krogene og rive den enkelte ud af Sløvheden og Slapsvansetheden. Hvis vi ikke tager fat **nu,** kan det blive for sent, saa vil Reaktionens Aadselgravere kunne gennemføre Soutenørernes Arbejde.

Altsaa — lad os muge **nu! ! !**

H. W. R.

Hold dig munter

Verden er fraadende Vildskab og skælvende Skrig —
svulmer af Løgne, af svigtede Løfter og Svig.
Kæmpende Hære,
der tror paa en frelsende fører og gud,
søger at hindre
at Frihedens blodrøde Blomst foldes ud.
Hold dig munter,
skri'r man, mens man lænker dig,
se . . . . det lysner,
si'r man, naar Mørket sænker sig —
Livet er Glæde og Sang — Lykken vil komme engang . . . .
Hold dig munter! ! !

Livet skal leves paa Jorden hver Dag og hvert Døgn —
Mennesket bygger paa Sand, Illusioner og Løgn.
Stønnende slæber
vi Rigdomme sammen til Statens Molok —
føler vi snart at
de gridske Tyranner har pisket os nok!
Hold dig munter,
skri'r man, mens man lænker dig,
se . . . det lysner,
si'r man, naar Mørket sænker sig —
Skomager blive ved din Læst — husk, jeg er Kusk, du er Hest . .
Hold dig munter! ! !

Vanesmaa følger vi Slægternes trælbundne Spor,
drømmer der's Drømme og taler de selvsamme Ord.
Binder vor
medfødte Længsel mod Frihed med Gudstroens Baand,
snævrer vor
sløvede Tanke i Tro paa Legendernes Aand.
Hold dig munter,
skri'r man, mens man lænker dig,
se . . . . det lysner,
si'r man, naar Mørket sænker sig —
Hold dig fra Oprør og Kiv — Skæbnen har bundet dit Liv . .
Hold dig munter! ! !

Hør, hvor der blæses Fanfarer til stormende Kamp —
hør, hvor det drøner i Jorden af Jernstøvlers Tramp! !
Er det mon Længslen
og Hadet, der rejser den lænkede Træl?
Nej — — det er
Folkets Tyranner, der lokker til Krig — mod os sel'!
Hold dig munter,
skri'r man, mens man lænker dig,
se . . . . det lysner,
si'r man, naar Mørket sænker sig —
Slagmarken kalder — forblød! — Livet begynder med Død. —
Hold dig munter! ! !

Kunde de tale, de Dynger af sumpraadne Lig,
vilde DU høre et tryglende, skælvende Skrig:
Frihed og Fred
det skal gro i vort Hjerte og bo i vort Sind,
sprænge de Lænker
der binder vor Klasse og furer din Kind,
Hold dig munter,
skri'r man, mens man lænker dig,
se . . . . det lysner,
si'r man, naar Mørket sænker sig —
Brænd deres Slogans og giv — Frihedens Tanker dit Liv !
Hold dig munter

—halfdan.

De uorganiserede i Aarhus danner Forening

Paa et Møde for nogen Tid siden i Logebygningen i Christiansgade i Aarhus, stiftedes en »De uorganiseredes Sammenslutning« for Aarhus. Forud var afholdt et Møde i Stjernekroen, hvor et Udvalg var valgt til at udarbejde Program og Love for en Organisation for de uorganiserede i Aarhus.

Dette Udvalg havde nu sluttet sit Arbejde og forelagde dette for 200 uorganiserede Arbejdsløse. Carl Møller bød paa Udvalgets Vegne velkommen og fremhævede det Maal, Udvalget havde sat sig:

En Bevægelse, der kunde sørge for, at alle, der stod udenfor Fagforeningerne, kunde blive organiserede og faa samme Adgang til Arbejde som alle andre. Han fremhævede, som paa det første Møde, at Politik vilde man ikke have i den nye Forening.

Denne vilde ikke modarbejde Fagforeningerne, men forlange, at disse tog sig af de uorganiserede arbejdsløses Forhold.

I de derpaa vedtogne Formaal og Love blev disse Synspunkter fastslaaet, ligesom det vedtoges, at Medlemmerne ikke maatte tage Arbejde, der var nedlagt af organiserede Arbejdere eller modtage Arbejde til under Tarifferne. Videre vedtoges at lønnede parti-politiske Funktionærer ikke kunde være Medlemmer.

Jord- og Betonarbejder Chr. Jensen gjorde i Diskussionen opmærksom paa det uheldige i at have straffede Personer i Ledelsen for en saadan Forening.

Følgende Resolution vedtoges:

Uorganiserede Arbejdere i Aarhus forsamlede til Møde i Christiansgade kræver:

at Stat og Kommune i Forening iværksætter Arbejde til tarifmæssig Betaling i Lighed med, hvad man har gjort for de organiserede, saaledes at de uorganiserede efter 3 Ugers Arbejde optages i Fagforeningerne og overføres til Arbejdspladser, hvor organiserede Arbejdere beskæftiges, alt i Samarbejde med Fagforeningerne,

at Stat og Kommune betaler de derved forbundne Udgifter til Optagelse i Fagforeninerne.

Det maa hilses med Glæde, at ogsaa de uorganiserede i Aarhus rører paa sig, og med særlig Tilfredshed maa det hilses, ta det sker paa et klassemæssigt sundt Grundlag, ikke mod de organiserede Klassefæller og Fagforeningerne ikke med Trusler om Skruebrækkeri eller lignende; men med Kravene om Medlemsskab i Fagforeningerne og Ret til Arbejde paa tarifmæssige Vilkaar. Den Uvilje og Mangel paa Solidaritet, der ofte er udvist fra Fagforeningspamperne overfor vore uorganiserede arbejdsløse Klassefæller har jo ellers ofte resulteret i en organisationsfjendtlig Indstilling fra disses Side.

I det Omfang de uorganiserede har bevaret Hovedet klart — trods alt — saadan som D.U.S. i Aarhus viser det styrkes Mulighederne for en Forening af alle Arbejdere i de bestaaende Organisationer. Det maa være Vejen frem, og som Syndikalister vil vi sætte alt ind herpaa. Naar Maalet er naaet, kan de nuværende uorganiserede arbejdsløse, sammen med os forenes i vort fælles Had til de nuværende Magthavere og det nuværende System i Fagforeningerne, for et positivt revolutionært Reformarbejde indenfor den reformistiske Fagbevægelse.

Alle med dette Perspektiv dannede Foreninger blandt de uorganiserede hilser vi kammeratligt velkommen. Held og Lykke, Kammerater i Aarhus, med Arbejdet.

C. H.

Julius Madsen død

Lørdag d. 29. Januar døde Langkjærs Efterfølger som Arbejdskøbernes Formand, Ingeniør Julius Madsen. Dagspressen, saavel den borgerlige som »Arbejdernes egen« hylder den afdøde, ja, Sperling idealiserer ham næsten i Socialdemokraten som et socialt forstaaende Menneske, der i sin egen Kreds slog et Slag for Arbejderne, f. Eks. hvad angaar Aftalerne mellem Hovedorganisationerne om de nye Forhandlingsregler og om Begrænsning af Overarbejde.

Vi hører jo ikke til dem, der deltager i de interne Forhandlinger mellem Hovedorganisationerne og de dermed følgende interne Æde- og Drikkegilder, saa vi kan ikke bedømme noget om Jul. Madsens personlige Egenskaber.

Men vi kender hans offentlige Fremtræden, vi husker ham, som Manden, der Gang paa Gang slog paa Lockoutsværdet for at gennemtrumfe Lønreduktioner paa indtil 20 pCt., og vi husker ham som Manden, der i 1936 kastede 100.000 Mand paa Gaden, fordi Fagforeningerne krævede nogle faa Øres Forhøjelse paa Timelønninger paa 1 Kr. og derunder. Jul. Madsen er ogsaa Faderen til de nuværende Forhandlingsregler — oplyser Dagspressen — de Regler, hvorefter de faglige Forhandlinger og Overenskomstafslutninger foregaar i Dølgsmaal, og hvor Arbejderne, det drejer sig om, ikke ved, om de er købt eller solgt.

Alle disse Jul. Madsens Gerninger bliver selvfølgelig ikke bedre af, at Manden nu er død. Han kom fra Jernindustrien. Denne Industri har netop i disse Dage sprængt Forhandlingerne med Arbejdsmændene, fordi disse forlangte Timelønninger paa 101 Øre forhøjet med 10 pCt. i disse Dyrtider.

Jul. Madsen er død, ja, hans Legeme; men hans Aand er spillevende. Hvornaar gør Arbejderne det af med den?

C. H.

Prisaftalerne florerer

Et typisk Eksempel paa den Art Planøkonomi, der drives her i Landet under Staunings velsignende Haand er alle de Prisaftaler, der sluttes mellem de forskellige konkurrerende Selskaber, hvorved de deler Produktionen imellem sig og træffer indbyrdes Aftaler om Priserne, hvorved Forbrugerne udleveres forsvarsløse til disse Selskabers Udplyndring, samtidig føres der en Lønpolitik, der forhindrer Arbejderne i ad den Vej at bringe Balance i deres Budget.

De sidste nye Prisaftaler er truffet mellem det store Firma Glud og Marstrand og Fabrikant Steenberg i Hjørring. I denne Aftale bestemmes der, at Steenbergs Produktion af Blik- og Metalvarer som Glud og Marstrand ogsaa producerer, begrænses af en Maksimumsgrænse, medens Glud og Marstrand forpligter sig til ikke at optage Produktionen af en Del nærmere angivne Artikler, paa hvilke Steenberg i Hjørring altsaa faar Eneret.

De omtalte Varer, som Steenberg ved denne Overenskomst kun faar Ret til at producere en bestemt Mængde af, er galvaniserede Baljer og Spande. Under Erstatningsansvar er Steenberg forpligtet til at overholde denne Grænse, og der er fastsat en Mindstepris for disse Varer, men **Glud og Marstrand kan til enhver Tid forlange denne Pris forhøjet,** hvorimod der ikke kan finde nogen Nedsættelse af Prisen Sted, uden at der er Enighed derom mellem de to Parter.

Man kan derefter med Sikkerhed i den nærmeste Fremtid vente en ganske klækkelig Prisstigning paa galvaniserede Spande og Baljer.

Men desforuden har Glud og Marstrand sluttet Prisaftale mellem Akts. Celudan, Metalvarefabriken Baltic, Haustrups Fabriker i Odense, Den danske Mælkekondenseringsfabrik i Nakskov og Albert C. Petersens Trykkerier angaaende Metalemballage. Ogsaa her er der foretaget en Deling af Produktionen og truffet Aftale om Priserne, og ingen af Deltagerne maa sælge deres Virksomhed, uden at deres Efterfølger vil indgaa i den trufne Aftale.

Denne Prisaftale og Produktionsindskrænkning vil betyde højere Priser for Konserves, kondenseret Mælk o. l.

Det er altsaa om disse Selskaber, at Statsminister Stauning siger, at det er ansvarsløs Agitation at angribe dem, og at de er til stor Fordel for Samfundet.

Glud og Marstrand, som er det største og førende af disse Selskaber har en Aktiekapital paa 6 Mill. Kroner, og Aktierne staar i Øjeblikket i en Kurs af 153. Det har i de sidste 3 Aar hvert Aar udbetalt 10 pCt. i Udbytte, foruden Henlæggelse, høje Direktørgager og Tantiemer til Bestyrelmed de omtalte Prisaftaler vil sen. Der er ingen Tvivl om, at Udbyttet stige i de kommende Aar.

Endvidere er der truffet Aftale om Grammofonartikler, Gravsten og Brød. Brødaftalen omfatter foruden Prisen ogsaa hvilke Brødsorter, der maa bages, deres Vægt, Rabat. Prisen paa gammelt Brød o. s. v. Konkurrencen mellem Bagermestrene, der i Forvejen tjener tykt, skal nu helt bortelimineres, ikke alene hvad Prisen angaar, men ogsaa for Kvalitetens Vedkommende. Det kan for Fremtiden blive strafbart at bage bedre Brød end den Norm Bagerlauget har fastsat. Med denne Prisaftale er Brødforsyningen i København i Virkeligheden overladt til et Monopol, der dirigeres af Bagerlaugets Bestyrelse. Man kan vist ganske roligt gaa ud fra, at det ikke bliver til »Almenhedens Bedste«.

Mon det ikke snart kan gaa op for Arbejderne, at de ogsaa maa til at træffe nogle Prisaftaler. De kan jo ikke leve af at vise »Samfundssind«, naar Kapitalisternes kun tænker paa, hvorledes de bedst skal udplyndre Forbrugerne.

BROR. THØGERSEN'S BOGTRYKKERI
Vesterbrogade 27 B
C. 5023
Moderne Tryksager – Billige Priser

„Krystal“ Mineralvand
Tilkendt Guldmedalje i København.
Bemærk Garantien paa Etiketterne.
Anvender kun lovligt foreskrevne Flasker med Navnet „Krystal“ i Flaske og Prop. — Salg til Private.
Billige Priser.
Godthaabsvej 239. Telf. C. 6355

SEXUALKLINIKEN i Frederiksberggade 25. Sexuel Raadgivning, specielt Vejledning i Forebyggelsen mod Svangerskab.
Fast kvindelig Medarbejder.
Alle Hverdage Kl. 12–14.
Mand. & Fred. Aften Kl. 7–8.
Urinprøver modtages til Konstatering af eventuelt Svangerskab. (Pris 6 Kr.)
J. H. LEUNBACH

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gl. Radio eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

Divaner, Lejlighedskøb
En Del Divaner sælges langt under Værdien
Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26

Sælg vort
Bladfondsmærke

ARBEJDET

Sidste ny Literatur

P. J. Welinder: [illegible]	0,50
— [illegible]	0,50
— Ett aktionsprogram	0,25
— Idéernas materiella betingelser	0,65
— [illegible]	0,50
* * *: Den [illegible] posten	1,00
Sig. Stenberg: Teknokratin och krisen	1,25
Herbert [illegible]: Fackföreningarne i Sovjet-Unionen	1,50
Kurt Singer: Europas Tukthus	2,00
Ture Blom: [illegible] proletärer	1,50
Alb. Jensen: [illegible] Spanien	0,50
Rud. Rocker: Kampen för det dagliga brödet	0,50
Sven Malm: Pariser-Kommunen	2,00
J. [illegible]: Vi massmördare	0,50
— I spanska Folkets tjenst	1,75
— Officerare	2,00
— Arbetareklass eller släktbogskap	0,35
A. Rodrigues: Spansk anarkosyndikalism	0,50
Ragnar Casparson: Syndikalism och reformis	0,75
G. Anderson: Dynamit	1,00
— Sånger i Svält	0,50
Aud. Holme: Den sociale revolutionen	0,60

Faas paa „Arbejdet"s Ekspedition, Blaagaards Plads 21, København. N. Postkonto 236.32. Ved Forsendelse plus Porto.

Generalforsamling i Afd. „Enigheden"

»Kollega ønsker du en økonomisk Samvirkets Kurs, ønsker du Medlemmernes Selvbestemmelsesret bevaret, ønsker du Beslutninger, der vedtages paa Generalforsamlinger ført ud i Livet, da møder du op og stemmer paa følgende Kolleger«

(Af et Opraab i Soc.-Dem. fra Malernes socialdem. Klub.)

Ovenstaaende smukke Ord fra Hipaklubben hos Malerne har jeg sat over denne Artikel, fordi de er i direkte Modstrid med alt det, der ellers er socialdemokratisk Fagforeningspolitik ogsaa — og ikke mindst — med de ledende Socialdemokraters Politik i Afdeling Enigheden.

Dette viste sig med al Klarhed paa Generalforsamlingen den 26. Januar, hvor det meste af Beretningsdiskussionen, som tog hele Aftenen, netop drejede sig om Urafstemningsprincippet og om Bestyrelsesflertallets Sabotage af forrige Generalforsamlings Vedtagelse derangaaende.

Som det vil være »Arbejdet«s Læsere bekendt, vedtog Tobaksarbejdernes Fagforening »Enigheden« paa Generalforsamlingen den 19. November 1937 at misbillige Fællesbestyrelsen for Afd. I og II for dens Besættelse af afdøde Collemortens Plads i Arbejdsløshedskassen, samt at kræve denne Besættelse foretaget af Medlemmerne i Afdelingerne ved Urafstemning.

Denne Vedtagelse nægtede Afdelingsbestyrelsen med 8 Stemmer mod 6 at rette sig efter. Motivering, at Afd. II's Generalforsamling havde godkendt Fællesbestyrelsens Stilling, og at det var en lille Generalforsamling i Enigheden, der havde gjort det modsatte. Dette er jo betegnende for Reformisternes Kærlighed til Demokrati og Generalforsamlings Vedtagelser, og det afsløjer hele Humbug'en i Opraabet over denne Artikel.

Naar to Afdelinger i samme Forbund skal samarbejde, saa skal den lille Afdeling paa 1200 Medlemmer altsaa bestemme Farten, og den store Afdeling med [illegible] Gange saa mange Medlemmer, [illegible] 2600, kan vedtage, hvad den vil, er det noget, der ikke passer den lille Afdelings Ledelse, saa lader den store Afdelings Bestyrelsesflertal simpelthen Sagen falde. Det kan man da kalde Hensyn til [illegible] [illegible]

[illegible] Flertal [illegible] Meningsfæller med den store Afdelings Bestyrelsesflertal, saa [illegible] Det [illegible] til Mindretallet, der kendetegner det reformistiske Bureaukrati.

Imod bestyrelsesflertallets [illegible] af Kravet om Urafstemning protesterede de fleste af Generalforsamlingens Talere. Kommunisten Anders Andersen, der havde stillet den vedtagne Udtalelse den 19. November 1937, stillede et Forslag af samme Karakter igen, [illegible] kunde saa [illegible] stemme for [illegible] eller Formandens Beretning. Fra syndikalistisk Side støttedes Anders Andersens Resolution, men det anbefaledes at stemme imod Beretningen. Det var det eneste logiske Svar til Bestyrelsesflertallets Lovbrud. Dette Standpunkt vandt Tilslutning fra mange Sider, og det var i det hele et meget mat Forsvar, Bestyrelsesflertallet havde i Debatten. Dog optraadte selvfølgelig de to tidligere radikale, Carl Mikkelsen og Ludvig Olsen, som varme Forsvarere af Ulovlighederne. Foruden disse to mere komiske end egentlig intelligente Klovner var ogsaa Urafstemningsprincippets »trofaste« Tilhænger, Sigurd Olsen, paa Arbejde. Han gik imod den stillede Udtalelse og anbefalede at stemme for Beretningen. Bestyrelserne havde nedsat et Udvalg (5 M.) til at udarbejde Regler for Centralkontorets Administration, dem burde man afvente, og det at stemme imod Beretning var kun for at ave »Rygning«. Saa langt er den »radikale« Sigurd Olsen kommet ud, hans Kærlighed til Urafstemning og Medlemsdemokrati bliver efterhaanden af en noget mærkelig Art.

Det viste sig ogsaa ved Afstemningen. Sigurd Olsen som Moderationens Kandidat var blevet Dirigent med en lille Majoritet, og han viste sig at være en »værdig« Efterfølger til Anton Andersen og Peter Thomsen og Johanne Jensen. Hjælp til Optælling af Stemmerne, men foretog saa ganske alene en hastig skønsmæssig Optælling af de oprakte Arme og erklærede Udtalelsen om Urafstemning for forkastet, kont Forskellen paa Stemmerne var saa ringe, at ingen med Bestemthed kunde afgøre, hvad der var vedtaget eller forkastet uden en meget nøje Optælling. Hvad der altsaa ikke fandt Sted.

Efter samme Princip blev en anden Udtalelse mod Betaling til Bestyrelsesmedlemmerne for et ekstra Møde erklæret for forkastet og Beretningen for vedtaget.

Ud over Debatten om Urafstemningsprincippet og Bestyrelsens Brud paa dette og paa Generalforsamlings-beslutningen var det mest interne Forhold, der behandledes. Herunder fik Parret Peter Thomsen og Johanne Jensen Lejlighed til nogle af deres bekendte Tilsvinings-forsøg mod oppositionelle Kolleger. Naa det [illegible] jo ikke at være i Træning til Generalforsamlingen i Arbejdsløshedskassen, hvor de jo fik noget at røre med at forsvare Peter Thomsens [illegible] [illegible] Overgreb mod [illegible] Kolleger.

Alle Medlemmer, der kunde [illegible] [illegible] [illegible] Der [illegible] [illegible] Punkter tilbage [illegible] af Stemmerne [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Stemmer [illegible] Flertal [illegible] [illegible] Gang.

C. H.

Stencke Reaktionens sidste Bedrift

Foreningen Seksuel Sundheds Blad forbudt

Ifølge Meddelelse i Dagspressen er Foreningen Seksual Sundheds Blade »Sex og Samfund« bleven forbudt i Tirsdags. Efter hvad »Soc. Dem.« meddeler er det Politiinpektør Mellerup, der har besluttet Forbudet. Efter, at han havde læst Bladet, lod han pr. Fjernskriver — det skulde gaa hurtigt — udgaa Ordre til Byens Politistationer om at Bladet skulde fjernes fra Kiosker og Bladhandlere.

Han udtaler til »Soc. Dem.«: Det er navnlig Bladets Rubrik for Spørgsmaal og Svar, som er af en saadan Karakter, at jeg for mit Vedkomende vilde være betænkelig ved at se Bladet i Hænderne paa mine unge Børn.

Der er først dertil at sige, at det er meget lidet betryggende for Pressefriheden her i Landet, hvis vi skal have en tilfældig Politiinspektør til at bestemme, hvad vi maa læse eller ikke læse. Iøvrigt troede vi, at al Censur var afskaffet her i Landet, og at der ikke paa Politistationerne kunde tages Bestemmelse, om et Blad maa sælges eller ikke. Det minder lovlig meget om Nazi-Tyskland.

Med Hensyn til Hr. Mellerups Bemærkning om, at han nødig vilde se Bladet i sine Børns Hænder, kan vi ikke tro, at det er stillet som noget absolut Krav fra Bladets Side, at dette skulde ske, saa hvorfor saa angst. »Sex og Samfund« er jo ikke noget absolut Børneblad, og det hører vist til Sjældenhederne, at Børn af sig selv gaar ind og køber det, og langt mindre læser det, saa den Omsorg for Børnene synes temmelig malplaceret.

De Forældre, der køber Bladet, og er af samme Mening som Hr. Mellerup med Hensyn til deres Børn, sørger nok uden Politiinspektørens Pegepind at gemme Bladet bort, saa det ikke kommer i Børnenes Hænder, og skulde der virkelig være Forældre, der har en saa moderne Indstilling, at de kan tale med deres Børn om seksuelle Spørgsmaal og lade dem læse derom, saa vil disse Forældre sikkert være bedre Vogtere overfor den daarlige Børnelitteratur end Hr. Mellerup.

Ialtfald er der vist ingen Lovparagraf, der tillader Politiet at sætte sig til Dommer over, hvad Forældre, der har den fulde Forældremyndighed over deres Børn, vil lade dem læse.

Den Vending med Børnene er jo ogsaa bare et heldigt Fund af Politiinspektøren for at pynte lidt paa den reaktionære Handling.

Aa, de stakkels Børn, tænker de tankeløse Mennesker, det var rigtignok godt, at det sjofle Blad blev stoppet, og samtidig bliver Børnene proppet med al mulig daarlig Litteratur, bloddryppende Fortællinger og forraaende Religions- og Historieundervisning. Men om Livet, deres egen Tilblivelse, og hvorledes de selv er skabt, derom maa de ikke faa noget at vide. Nej, lad os endelig værne dem imod det!

Syndikalistisk Ungdomsforening

Medlemmer møder Fredag d. 4. ds. Kl. 20 til Møde i Dannebrogsgade 1, 3.

Meget vigtig Dagsorden!

Ikke-Indblanding

2 Domme paa 40 Dages Hæfte

Landsretten dømte i Tirsdags to Kommunister til 40 Dages Hæfte. De havde iflg. Anklageskriftet bistaaet 3 unge Arbejdere med Penge og paa anden Maade med at komme til Spanien, hvor det var Meningen, at de vilde kæmpe paa Republikkens Side. Da de kom til Lyon fortrød de imidlertid og vendte hjemad. I Antwerpen maatte de søge Hjælp hos den danske Konsul, derved er Sagen kommet frem.

Robert Mikkelsen mødte som Forsvarer for de to Kommunister. Han omtalte, hvorledes Loven var bleven til og kritiserede dens Bestemmelser. Det er i den Forbindelse interessant at gøre opmærksom paa, at Loven, hvorefter de er dømt er vedtaget med Kommunisternes Stemmer efter Ordre fra Moskva. Den er et Led i Ikke-Indblandingspolitiken.

I Sverige har der fornylig været en lignende Sag. To Arbejdere blev anholdt, da de vilde rejse ud af Landet, og Politiet paastod, at det var deres [illegible] [illegible] et Par [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] til Spanien.

Men [illegible] [illegible] Rigsdagsmænd [illegible] imod Loven [illegible] Undersaatter [illegible] er nemlig sket det samme i Danmark som i Sverige, at de kommunistiske Rigsdagsmænd stod som Anstiftere af Loven og stemte for den. Det [illegible] man kalder Politik.

Medens der i de [illegible]demokratiske Lande rejses Politiforfølgelse mod de enkelt Personer, der vil rejse til Spanien for at kæmpe mod Fascismen, sender de fascistiske Lande daglig Ammunitionsforsyninger og Tropper til Franco. Det er Ikke-Indblanding!

Forøg din Bogsamling

Særlig billigt Tilbud

P. Asjinow: De ukrainske Bønders Frihedskamp	1,25
Mikael Bakunin: Gud og Staten	0,50
Erik Hansen: Hvorfor jeg nægter at være Soldat	0,10
I. I. Ipsen: Revolutionen i Rumpenheim	0,15
I. I. Ipsen: Anarkisten Hans Jæger	0,15
I. I. Ipsen: Breve fra Utopister	0,15
Albert Jensen: Bolchevisme - Syndikalisme	0,75
Frants Jung: Proletarer	0,50
H. Kilen: Landarbejderne og Syndikalismen	0,10
H. Knutsen: Syndikalismen som Verdensanskuelse	0,15
Frans Muller: Den vita Terrorn i Ungarn	0,50
Alfr. M. Nielsen: Vor fremtidige Organisation	0,15
Pierre Ramus: Det anarkistiske Manifest	0,15
Rud. Rocker: Av den parlamentariske Virksomhed	0,15
Rud. Rocker: Socialdemokratiet og Anarkismen	0,10
Upton Sinclair: Breve til Jul	1,00
Upton Sinclair: Messingsk[illegible]	1,00
C. O. Tangen: Arbejdsdag [illegible] og 6 Timersdagen	0,15
C. O. Tangen: [illegible]	0,10
C. O. Tangen: [illegible]	0,10
C. O. Tangen: Resolutioner fra I. A. A. s Kongres	0,10
Tom Mann: Hvorfor jeg er Syndikalist	[illegible]

»Arbejdet«s Ekspedition, Blaagaards Plads 21, St. København N.

Mere om Arbejdsløsheden

Fortsat fra Side 1.

forsøger paa at ændre noget i dette Forhold, uden samtidig at ændre noget i de kapitalistiske Ejendomsforhold, vil man kun opnaa at bringe Forstyrrelse i det kapitalistiske Kredsløb, og derved bl. a. hemme Produktionen og øge Arbejdsløsheden.

Men for at komme tilbage til det centrale i Emnet: — Hvad vil der ske, hvis Pengene gaar ud af Landet. Med andre Ord: Hvad vil der ske, hvis Valutacentralen pludselig blev ophævet, og f. Eks. de Firmaer, der handler med Træ og Jern her i Landet paa egen Regning og Risiko kunde købe de Varer fra Udlandet, som de iflg. deres Erfaring og deres Kendskab til det indenlandske Marked mener at kunne afsætte og betaler dem med danske Penge.

Der vil ganske simpelt ske dette, at disse danske Penge — maaske ad Omveje, maaske over et helt andet Land — vil vende tilbage til Danmark som Betaling for danske Varer. Al Handel er i Virkeligheden kun Varebytte. Pengene er kun et Middel til at plasere Varerne lettest til det Sted, hvor der er Brug for dem, f. Eks. danske Varer til et Land, hvis Produkter Danmark ikke har Brug for.

Det følger deraf, at tværtimod at være en Ulykke, at Pengene gaar ud af Landet, er det en Fordel idet dette bevirker, at der bliver forøget Efterspørgsel efter danske Varer. Altsaa øget Eksport og dermed øget Produktion og mindsket Arbejdsløshed indenfor Landets Grænser.

Denne øgede Samhandel bevirker endvidere et lavere Prisniveau. De fleste Varepriser her i Landet er kunstig opskruede paa Grund af Indførsels Restriktionerne eller Regeringens mange »Ordninger«. Ved at give Handelen fri vil Varemængden forøges og Priserne falde ogsaa paa Raaprodukterne, og derved vil de danske Eksportvarer kunde tilbydes til en billigere Pris paa Verdensmarkedet. Det betyder igen forøget Efterspørgsel og øget Produktion og mindsket Arbejdsløshed her i Landet.

De her ovenfor [illegible] Midler til at [illegible] Beskæftigelse er ikke revolutionære Midler, de afskaffer ikke [illegible] Arbejdsløsheden, de forandrer ikke [illegible] Lønarbejderens [illegible] Stilling i det kapitalistiske Samfund [illegible] de kapitalistiske [illegible] [illegible] privatkapitalistiske [illegible] til [illegible] [illegible] [illegible] Arbejdsløshed [illegible] [illegible] [illegible]

Kun 1 Kr.
Koster Arbejdet
Resten af Kvartalet
Bliv Abonnent

[illegible] [illegible] [illegible] mødte med Krav, nemlig [illegible] hvor de f. Eks. [illegible] lønnen forhøjet [illegible] 1,50 Kr. og 40 Ti[illegible] [illegible] Ar[illegible] [illegible] selvfølgelig ogsaa [illegible] men Farvearbejderne endnu fin[illegible] kan møde ved [illegible] med Krav [illegible] [illegible] og endog [illegible] Landet til en nazistisk Stat.

H.

Stauning hylder Klassefjendens Kamporganisation

Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Cigarindustrien har fejret 25 Aars Jubilæum. En Deputation af [illegible] fra Tobaksarbejderforbundet kom med en smuk Gave og takkede for godt Samarbejde, og Stauning mødte op til den gode Middag (hvornaar gør han ikke det), og [illegible] han var eller kom efterhaanden i Feststemning.

Han holdt selvfølgelig en Tale, og deri udtalte han i Følge Social-Demokraten:

»Det er set fra Samfundets Synspunkt, ønskeligt at vel udviklede Organisationer fra begge Sider regulerer og ordner Arbejdsforholdet, og det kan kun noteres med stor Tilfredshed at denne Organisation i bedste Forstaaelse med Fagforeningerne har ordnet en Række Overenskomstforslag og flere Særordninger.

Jeg udtaler Haabet om, at Foreningens Formaal stadig maa kunne opfyldes«.

Hvad siger Arbejderne til, at Stauning i en tilspidset faglig Situation hylder Arbejdskøbernes Organisation og er Tobaksarbejderne mon lige saa glade for Sammenslutningen som Stauning?

C. H.

Bliv Abonnent paa Bladet

Parlamentarisk Arbejde

En af Parlamentarismens Arbejdsmetoder er Nedsættelse af Kommissioner. Der findes nu ialt 117, og de stiger fra Aar til Aar. Stauning har Ansvaret for en hel Del af dem.

[illegible] som om, at naar der først er nedsat en Kommission [illegible] har [illegible] Liv. Den er ikke til at faa [illegible] Liv igen. Der blev f. Eks. [illegible] Krigen nedsat en Kommission med det Formaal at forberede [illegible] Samarbejde paa Lev[illegible] Den har over[illegible] den arbejder endnu [illegible] hørt noget fra [illegible] den venter nok paa den næste [illegible]

[illegible] sidder der en [illegible] Aar. Nu over[illegible] [illegible] et Sam[illegible] [illegible] Den er [illegible] endnu [illegible] Det [illegible]

[illegible] er rigtig at Poli[illegible] overbebyrdet med [illegible] [illegible] [illegible] markedet [illegible] skære [illegible] kan holde [illegible] en Politiker til [illegible]

Alle PENGEFORSENDELSER til ARBEJDET's Ekspedition sker gennem Postgiro-Konto
236.32

Ansvarlig overfor Presseloven Alfred Mogensen
Bogtr. Thøgersen

Arbejdet

10 Øre — Organ for Danmarks syndikalistiske Bevægelse — 10 Øre

No. 6. | Fredag d. 11. Februar 1938 | 3. Aarg.

Krigens Ansigt

De Beretninger, der fra Korrespondenter og Øjenvidner til Krigsbegivenhederne i Kina og Spanien sendes ud til Offentligheden, hvori de skildrer Krigens Rædsler, fredelige, uskyldige Menneskers Nedslagtning i tusindvis, ubefæstede Byers Ødelæggelse, Skænden og Voldtægt af Kvinder og Børn og andre ubeskrivelige og utrolige Raaheder, udført af Mennesker mod Mennesker, gør det ufatteligt, at Menneskene i de Lande, der ikke allerede er hjemsøgt af Krigen, ikke i Harme og Afsky rejser sig i Protest mod enhver Form for Krigsforberedelse og Militarisme og griber et hvert Middel — selv de mest fortvivlede for bestandigt og endeligt at gøre en Ende paa det bloddrukne Vanvid, som Krig er!

Men det er jo ikke Tilfældet, det er meget snarere som om Folkene venter deres Befrielse og Udfrielse fra deres økonomiske Sorger, Bekymringer og Usikkerhed gennem Krigen.

Hvor taabeligt. Som om Krigen kan bringe andet end Ulyke og Død!

Hvad skal Kinas Millioner af Proletarer vel vinde af Krigen. Hvad skal de vinde, selv om Japan efter nogle Maaneders eller Aars Forløb selv forbløder og taber trods alle sine Sejre?

Hvad skal de hundrede tusinde eller Millioner faldne Kinesere, selv om deres overlenvende Landsmænd til sidst sejrer over Japan, vel vinde af Krigen hvad skal de hundrede Tusinder lemlæstede vinde, hvad bliver de hundrede Tusinder flygtende Kvinder og Børns Løn, der af Krigen er fordreven fra deres Bopladser og driver hjemløse om under Savn, Hunger og Kulde? Mon der er et frit og lykkeligt Liv beredt for dem, naar Krigen er Slut?

Saa skulde det være første Gang i Menneskehedens Historie, at en Krig skulde have saa lykkebringende Virkninger.

En Frihedskamp kaldes Kinesernes Kamp. Mon Japanerne virkelig skulde være i Stand til at undertrykke og udbytte de kinesiske Proletarer mere end de bliver af det herskende Regime, som de nu ofrer Liv og Blod for. Det synes umuligt at presse en Dagløn ned til mindre end 50 Øre om Dagen og Betalingen for et Barns Arbejde til mindre end 8 Øre om Dagen, hvis Arbejderne da skal opretholde en Smule Liv.

Det er komplet ufattelig, at der findes en eneste Kineser udenfor Overklassen, der vil ofre Liv og Lemmer i denne Krig, thi om det nogensinde har været Sandhed for nogen, at Proletaren intet Fædreland har at forsvare, saa gælder det for den kinesiske Kuli, han ejer bogstaveligt taget kun sit usle Liv, og det kaster han nu bort til Fordel for sine Udbyttere.

Men Revolutionen vil komme efter Krigen! Ak ja. I Tyskland kom Revolutionen ogsaa efter Krigen. Hitler blev det endelige Resultat. I Rusland kom Revolutionen ogsaa efter Krigen. Der er Stalin bleven Resultatet. I begge Lande den mindst mulige Frihed og det størst mulige Militærberedskab. Og den Krig, der bragte disse Resultatet kostede en halv Snes Millioner Døde — nogle paastaar endda flere.

Kongres i Barcelona

I disse Dage afholder C.N.T., Spaniens største faglige Organisation Kongres for at drøfte de økonomiske Problemer, Arbejderne er stillet overfor i Dag i Spanien. Der er mødt 800 Repræsentanter, der repræsenterer 1.780.000 Medlemmer.

Paa 1.780.000 Anarkosyndjikalisters Vegne erklærer jeg i Dag, at den arbejdende Klasse aldrig vil gaa med til at dagtinge med Fascisterne om et Kompromis, udtalte C. N. T.s Formand, Mariano Vazgues. Vi har 175.000 Mand — alle Fagforeningskammerater — ved Fronten i Skyttegravene. Det er Tiendedelen af vort Medlemstal. De øvrige abejder i de vigtigste Sejrindustrier. Paa det nærmeste 20.000 af vore Medlemmer er faldne, men hver Dag melder sig Tusinder nye Frontkæmpere. Til enhver Tid vil vore Kammerater paa Madrid- og Aragonfronten være Stormtropper i den Offensiv som fuldstændig skal knække den internationale Fascismes sidste Angreb mod den spanske Folkefront.

Andet Sted i Bladet bringer vi en Artikel af Kammerat Souchy, der omtaler de Problemer Kongressen skal beskæftige sig med.

Den faglige Situation

har udviklet sig til en Kompetencestrid mellem D.s.F.'s faglige Ledere

Det, der er mest betegnende for den faglige Situation i Dag er det, som ikke sker.

Mangfoldige store og smaa Fag har faaet deres Overenskomster i Orden, nogen med lidt større, nogen med lidt mindre Løntillæg, det synes næsten, som om Tendensen er, at de Fag, der har afsluttet sidst, har faaet noget mere end de Fag, der skyndte sig at slutte i Efteraaret, men det er bemærkelsesværdigt, at ingen af Dansk Arbejdsmandsforbunds Brancher endnu har faaet sine Overenskomster i Orden.

Inden for Jernindustrien siges Forhandlingerne for Arbejdsmændenes Vedkommende at være gaaet i Staa paa Grund af Arbejdskøbernes stejle Standpunkt i Spørgsmaalet om Minimallønningerne, men i andre Brancher indenfor Arbejdsmændene, har Arbejderne faaet Tilbud fra Arbejdskøberne ved de lokale Forhandlinger, der som Forhandlerne har udtrykt sig, langt overstiger deres dristigste Forventninger, men alligevel bliver alle Tilbud efter Ordre fra Arbejdsmandsforbundets Ledelse afvist. Saaledes opnaaede f. Eks. Flyttemændene ved de lokale Forhandlinger 10 Øre mere i Timen. Det er jo en stor Forhøjelse i Betragtning af, at Arbejdsmandsforbundets kompetente Forsamling glat væk under lignende Prisstigningssituationer plejer at slutte med 3—4 Øres Lønstigning, men alligevel blev der udsendt Ordre om at forkaste — og det blev det.

Aksel Olsen vil sige Smedene et Tak for sidst.

Er det saadan, at Arbejdsmandsforbunde pludselig er bleven revolutionært, og nu vil til at bryde alle hidtidige Traditioner for reformnistisk Lønkamp. Hvis dette var Tilfældet, kunde det jo kun hilses med Glæde. Men desværre er det vist helt andre Ting, der er Drivfjederen.

Før Forhandlingerne om Overenskomsterne begyndte var der samlet Repræsentanter for 22 Fag, der iblandt Smedene og Arbejdsmændene. Disse Repræsentanter blev enige om, at **ingen af disse Fag maatte afslutte Overenskomst, før de alle havde opnaaet saadanne Tilbud, som de ansaa for tilfredsstillende.** Alligevel skyndte Smedenes Repræsentanter sig at sende Overenskomstforslag ud til Urafstemning blandt Medlemerne, da de fik Tilbud om 5 pCt., skønt D.s. F. henstillede til dem om at vente til ogsaa de andre Fag havde deres Overenskomst i Orden.

Det er for denne Handling, Aksel Olsen ønsker at sige Smedene et Tak for sidst ved at gøre Situationen saa kompliceret som vel mulig ved at lade alle Overenskomster forkaste, selv saadanne som Arbejdsmandsforbundet under almindelige Omstændigheder med Kyshaand vilde have taget imod, og betegnet som en mægtig Sejr.

Naar alle Arbejdsmandsforbundets Overenskomster strander, vil Overenskomstopsigelser uvægerlig blive efterfulgt af Lockout fra Arbejdskøberne, og i denne vil Smedene komme til at deltage uden at kunne opnaa en Øres Fordel, fordi de har afsluttet Overenskomst.

Smedenes Vedtagelse var ogsaa en Tak for sidst til Aksel Olsen.

At Smedeforbundets Handling var et Brud paa de mest elementære Solidaritetsprinciper indenfor Fagbevægelsen kan ikke bestrides, men de Repræsentanter, der er ansvarlige derfor, har ogsaa Bevæggrund til at anføre overfor den onde Samvittighed. Det er en Tak for sidst til Aksel Olsen. I 1936 kom Smedene ud i Lockout, efter at de havde sluttet Overenskomst, fordi Arbejdsmændene forkastede, og sidste Aar forkastede Smedene, men da vedtog Aksel Olsen deres Overenskomst ved kompetent Forsamlig.

Den faglige Situation i Aar har udviklet sig til at blive en ren Kompetencestrid mellem Smedeforbundets og Dansk Arbejdsmandsforbunds Ledere. Det er ikke fordi Smedeforbundets Ledelse har brudt Arbejdsklassens Solidaritet, at Aksel Olsen er harm, thi det har han og hans Hovedbestyrelse jo selv gjort saa ofte, men det er fordi Personen Aksel Olsen føler sig tilsidesat. Omvendt er det ikke Harmen over, at Dansk Arbejdsmandsforbund sidste Aar vedtog Smedenes Overenskomst, der har faaet Smedeforbundet i Aar til at bryde Solidariteten, thi det er jo en Ordning, som Smedeforbundets Ledelse forsvarer til enhver Tid, men fordi Arbejdsmandsforbundets Ledelse paa andre Maader indenfor D. s. F. lægger sig i Vejen for Smedepampernes Opkomlingslyster.

I denne ganske personlige Strid om Kompetence og mere eller mindre Indflydelse indenfor D. s. F. bruger Fagforeningslederne hensynsløst de faglige Organisationer og sætter Arbejdernes Interesser til Side. Det er ikke saa mærkeligt, at Arbejderne stadig faar det daarligere.

Mexicos C.N.T. bevæbner sig

New York Herald Tribunes Korrespondent i Mexico City telegraferer, at Mexicos faglige Landsorganisation, Confederation Nacional del Trabojo, har givet alle dens Fagforeninger Ordre til at forsyne Medlemmerne med Forsvarsvaaben og at drage Omsorg for, at de bliver øvet i Vaabnenes Brug. Beslutningen forklares med, at Arbejderne maa være forberedte til at slaa de Kupforsøg ned, der er planlagt af fascistiske Grupper. I de nordlige Grænseomraader har fascistiske Oganisationer allerede gjort Forsøg paa med Vold at forstærke det kapitalistiske System. Samtidig fremhæves, at Arbejderklassens Bevæbning er i Overensstemmelse med det Program, som President Cadorna allerede længe har praktiseret blandt Bønder og Landarbejdere. Disse er allerede for største Delen bevæbnede gennem Regeringens Forsorg. Fascisterne rekrutteres overvejende blandt Katolikerne, Godsejerne og i Industrikredse.

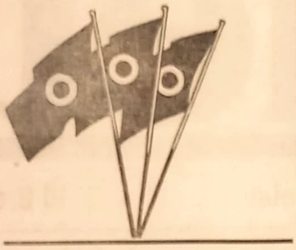

Syndikalistisk Ungdom

Vellykkede Møder

Formanden for det svenske syndikalistiske Ungdomsforbund har været paa en en Mødetourne i Norge, der blev særdeles vellykket. Han har talt paa ialt 16 Møder, hvoraf paa de 14 Spanien var Emnet. Ialt var der mødt 2000 Mennesker frem.

I Oslo, lige før Kammerat Janson rejste, fik han en Paamindelse om, at det er en demokratisk »Arbejderregering«, der for Øjeblikket regerer i Norge, idet han blev kaldt op paa Politistationen og truet med Dom og Straf for de Foredrag, han havde holdt.

Et indviklet System

I Pokker maa vide hvor lang Tid Socialministeren og hans Hjælpere har tænkt og tænkt for at finde en logisk Lærlingelov. Endelig mener de, at den er fuldkommen. De faar den vedtaget og saa er alt godt, saadan da. I denne Lærlingelov fastsætter de Maksimumslæretiden til 4 Aar og Lærlingene glæder sig — alt for tidligt.

Thi et fagligt Udvalg indenfor Typograffaget finder ud af, at det er Synd for Arbejdsgiverne, at de bliver snydt for et Aars Ret til at tjene paa Fagets Lærlinge. De omstøder saa Bestemmelsen om 4 Aars Læretid og fastholder de 5 Aar, men yder til Gengæld Lærlingene et Tillæg af 12,50 Kr. til Ekstraaars Løn, saaledes at Lønnen bliver 30 Kr.

Det er muligt, at det er bedre at blive hængende for 30 Kr. om Ugen, fremfor at faa et Spark og saa skulde leve af Understøttelse; men det er s'gu da en forbandet indviklet Maade at komme til et Resultat paa. Parlamentarismen leve!

gu-ck.

Valget i Malernes Fagforening

Lynge blev genvalgt men paa et Mindretal af Stemmer

Valget til Bestyrelse i Malernes Fagforening i København er nu afsluttet. Ifgl. Revisionsinstitutets Opgørelse er der udleveret i alt 2517 Stemmesedler, hvoraf der er tilbageleveret 2372 Stk. Af disse var 10 ugyldige og 35 blanke.

Til Formandsvalget er der afgivet ialt 2307 Stemmer, hvoraf Lynge har faaet 935, Carbel (Soc. Dem.) 794 og Chr. Larsen 578 Stemmer. Lynge blev altsaa genvalgt, men med et Mindretal af Stemmer, idet de to andre Kandidater mønstrede 1372 mod ham.

Den skotskternede Krøyer, der snart er Socialdemokrat, snart Kommunist, alt efter som Chancerne er gode til, og som hidtil har været Næstformand, gled helt ud af Bestyrelsen. Det var ogsaa ham, Medlemmerne var sælig harmfulde paa for hans Virksomhed i Malernes Aktieselskabs Bestyrelse, hvor han indtil den sidste Generalforsamling var Formand. Hans Plads som Næstformand bliver i den nye Fagforeningsbestyrelse besat af Socialdemokraten, Mathiesen, der blev valgt med 1046 Stemmer, ogsaa han sidder paa et Mindretal af Stemme, idet de to andre Kandidater tilsammen fik 1225 Stemmer.

Iøvrigt kommer Bestyrelsen til at bestaa af 3 Socialdemokrater, 2 Kommunister og 2 Ekskommunister.

Arbejderne

strejker sjældent, naar det er til Fordel for dem selv, de strejker som oftest, naar Kapitalismen har Fordel af det. Ikke af Dumhed, men som Følge af haarde Love. Hvad Arbejderne end gør indenfor det kapitalistiske økonomiske System, gør de altid det, som tjener Kapitalismen, fordi de er en Del af Kapitalismen, fordi de under det kapitalistiske Systems Herredømme i Død og Ødelæggelse, i Liv og Undergang er knyttet til Kapitalismen. Den aktive yder noget, den passive lider. I dette System er Kapitalisten den aktive. Han ved, hvad han vil. Han vil tjene Penge. Arbejderne vil bare have lidt med. De vil skaffe sig det paa akkurat samme Maade som Kapitalisterne, og de vil allesammen have mere end deres Medproletarer. Naar Bageren strejker og sejrer, bliver Brødet dyrere for Skomageren, og Bageren maa betale mere for sine Støvlesaaler. Indenfor det kapitalistiske System tjener alt Kapitalismen. Ikke fordi nogen er brutale Udbyttere, ikke fordi nogen er sultne og Resten Arbejderforræddere, men fordi alle er i den samme Maskine.

B. Traven.

De spanske Arbejderes økonomiske Kongres

Generalernes Kup d. 19. Juli 1936! Modstand fra Arbejdere, særlig fra Anarkister og Syndikalister! Kampe i alle Landsdele, paa Gader og Torve, i Byer og Flækker! Militærkamarilaen besejredes de fleste Steder. Efter en Uges Generalstrejke optoges Arbejdet under nye Vilkaar ....

Dette var paa den ene Side Indledningen til Krigen, som det republikanske Spanien siden da har haft at føre mod den internationale Fascisme, og paa den anden Side Begyndelsen til dybe Forandringer i Landets sociale og økonomiske Liv. Arbejderorganisationerne — særlig Fagforeningerne — stillede sig i Spidsen for Landets Ledelse, da det gjaldt Næringslivet.

Jorden eksproprieredes saa snart den tilhørte Fascister. Fabriker beslaglagdes, hvor deres Ejere var flygtede eller havde gjort fælles Sag med Oprørerne. Transportmidlerne overtoges af Arbejderorganisationerne. Fagforeningerne kontrollerede de økonomiske Foretagender. Restauranter og Hoteller, Biografer og Teatre ledede af Fagforeningerne. De tidligere Ejere maatte finde sig i de nye Tingenes Tilstand — en Del frivilligt rykkede med af den nye Tids Strøm — andre maatte tvinges, men ingen kunde stille sig udenfor.

Det mest betydende er Forandringen i Landets Ejendomsforhold. Det nye som skabes, stiller Agrarreformen langt i Baggrunden. Det er ikke bare de store Godser, der er eksproprieret, ogsaa Smaabønderne og Forpagterne kommer med i de nye Landarbejderorganisationer og tilslutter sig Kollektiverne. Kollektiverne og kooperative Foreninger, kontrollerede Virksomheder i Byerne og paa Landet, træder i Stedet for private Virksomheder.

Der dannes ingen Truster og der findes ingen Oganisationer ovenfra — alt kommer fra neden — fra de brede Folkemasser. Denne Fabrik, dette Varehus, dette Gods, hver Buslinie og Sporvognslinie, Kulgruber o. s. v. — alting forvaltes og ledes af Arbejderne selv.

Men der findes ingen sammenfattende Organisation for det nye Næringsliv. Til at begynde med fortsætter det i samme Rytme som tidligere. Det kapitalistiske System er endnu ikke overvundet. Hvor Arbejdskøberne sluttede, der fortsætter Arbejderne Produktionen. De forbedrer deres egen Stilling ,de føler sig som Herrer over deres egen Skæbne, de bestemmer om højere Løn til dem selv, indfører bedre Arbejdsvilkaar, samt forbedrer de hygiejniske Forhold.

Alt drejer sig om enkelte Foretagender eller om hele Industrier. Det hele er endnu i sin Vorden. Indenfor Hotel- og Restaurations Branchen, i Frisørsalonerne og andre Smaaforetagender, gaar alt uden Gnidninger, men nogen socialistisk Planhusholdning findes endnu ikke. Tekstilfabrikerne og Kaligruberne i Katalonien, Appelsinplantagerne i Provinsen Valencia og en Mængde kollektiviserede Foretagender, der er henvist til Eksport, Landarbejdernes Kollektiver i Provinserne Aragonien, Valencia og Kastilien maa samarbejde med Byernes Industri-Kollektiver. Udbyttet mellem Jordens og Industriens Produkter maa organiseres.

Talrige er de Problemer, der ikke kan løses paa Forhaand, ikke teoretisk og ikke à priori Livets Nødvendigheder og Praksis henviser til den socialistiske Planhusholdning. Naar den kapitalistiske Husholdning har været planløs og kaotisk, saa skal den socialistiske være planmæssig og sindrig. Hvad der skabtes sporadisk de første Dage og lidt efter lidt opstod spontant i de første Uger efter den 19. Juli maa nu sammenfattes til en hel økonomisk Plan.

Vort moderne Næringsliv ligner en Kæde — hvert enkelt Foretagende udgør et Led i denne. Bøndernes Afhængighed af Byerne, Fabriksarbejdernes Afhængighed af Raavarer, Transport og udenlandsk Efterspørgsel viser Sammenhængen og Overgangene i det økonomiske Maskineri i vore Dage. Jo bedre Industrien samarbejder, desto mere gnidningsfri forløber den økonomiske Proces. En socialistisk Ordning indenfor Næringslivet kan ikke unddrage sig Korordinering og Samarbejde mellem alle Konsulent- og Producentorganisationer. Samvirksomheden af de enkelte Komponenter i denne Ligning maa være mere fuldkommen end under den kapitalistiske Ordning. Socialismen, saadan som Karl Marx og Proudhon forstod den, forudsætter et internationalt Samarbejde mellem alle økonomiske Kræfter i Verden, Nationernes harmoniske Samvirken.

*

Det gaar godt for de fleste Jordbrugskollektiver. Ogsaa indenfor mange Industrier har Kollektiviseringen medført økonomiske Reformer, og altid er der kommen sociale Forbedringer. Ved en Del Jordbrug er Arbejdernes Lønniveau højere end ved andre. Mange Foretagender arbejder isolerede trods Kollektiviseringen. Der findes meget at ordne og regulere. Alle Arbejdernes og Landets økonomiske Kræfter maa indrettes paa et fælles Maal ....

Dette er netop Formaalet med den økonomiske Kongres, som er sammenkaldt af C.N.T., Spaniens anarkosyndikalistiske Landsorganisation, hvortil den socialistiske U.G.T, Lanarbejderforbundet og Regionalunionen for Provinsen Valencia har sendt sine broderlige Hilsener og Haab om, at Arbejdet skal give et gunstigt Resultat for hele det antifascistiske Spaniens arbejdende Folk ....

Af Fagforeningernes dobbelte Rolle som Repræsentanter for Arbejderinteresser og samtidig Produktionsinteresser skabes et nyt Problem. To stik modsatte økonomiske Interessesfærer maa forenes: Arbejder- og Samfundshusholdningens Interesser.

Det er det første Indtryk, det er de Problemer, der foreligger paa de spanke Fagforeningers økonomiske Kongres, som begyndte i Valencia d. 15. Januar.

A. Souchy.

Pigen og Maskinen

I de graa og triste Dage
paa en kold og vild Fabrik
mellem store Hjul, der drøner
Tidens Tempo ud i Rummet —
gaar den lille, lyse Nanna
om og længes mod en Dag,
hvor den vilde Larm er stilnet
og det barske Brøl forstummet.

Men den hektisk-hede Rasen
bor i Nannas unge Blod,
hun har selv en Del af Rytmen
fra de store, graa Maskiner —
og det banker og det brænder
i den lille Nannas Sind,
hun er kun et Træk i Grinet,
naar den store Verden griner.

Tidens vilde Vanvid trækker
lille Nanna rundt og rundt,
til hun ør, forvirret, bange
fryser under Himmelhvælvet.
Som en lille, splittet Skabning,
evanøgen, hverdagstrist,
staar den lille, lyse Pige
som et Skælv i Verdensskælvet.

Og den lille Nanna drømmer
lyse Drømme, om et Sted,
hvor hun fuldt kan være Nanna,
og hvor Kværnens Hjul staar stille —
men hun drukner sine Længsler i den
tomme Hverdags Larm,
hun tør ikke være Nanna
men tør bare være lille!

—halfdan.

Da der herskede gode Forhold i Spanien

Da Araberne, eller som de bedst kendes af Eftertiden, Maurerne, indvandrede i Spanien, opstod der for dette Land en Tid, hvor Frihed og Retfærdighed herskede. — Før den Tid havde Spanien været regeret eller rettere misregeret af gotiske Konger af arisk Race, som ødelagde alt godt, der var levnet i Spanien af det romerske Herredømme. I det 6te Aarhundrede var ethvert Spor af Civilisation forsvundet og Slaveriet var al-

mindeligt.

Araberne nationaliserede Jorden og inddelte den i Amter og Kommuner samt indførte Tanke og Trosfrihed. De var tolerante overfor alle Ideer, og af denne Grund blev de modtaget i Triumf i alle Byer.

Araberstyret varede i hele 6 Aarhundreder, og aldrig, hverken før eller siden, har der i Spanien været en Periode med større almen Velstand. Kunst, Industri og Landbrug blomstrede. Ingen Klasser betalte Skat. Samfundet var eneste Jordejer. De gamle fik Pension af det offentlige og de unge modtog Medgift ved Giftermaal. Børnene havde Ret til Undervisning, og Spanien havde storartede Universiteter, saaledes som Universiteterne i Cordoba og Sevilla. Jøderne havde smukke Synagoger, de kristne skønne Kirker og Muhamedanerne prægtige Moskeer. Saaledes respekteredes alle Trossamfund.

I den Periode steg Folketallet i Spanien til 32 Millioner (Folketallet i 1933, altsaa før Borgerkrigen var kun ca. 24 Millioner og nu sandsynligvis betydeligt mindre). Lovgivningen hvilede paa Respekt for Individets Frihed. Europas Smaafyrster sendte deres Sønner til Spanien for at studere ved Universiteterne, og Kongresser blev afholdt i Cordoba, hvortil der kom Folk fra hele Verden.

Men med de katolske Konger fik det hele en Ende. De indførte Inkvisitionen og Nægtelse af Religionsfrihed. Kommunerne blev berøvet deres Ejendomsret, og Landets Jord faldt i Hænderne paa nogle faa Adelsmænd, nemlig Kongehusets Yndlinge, og Spanien sank ned i almindelig Fattigdom. Industriel Virksomhed stod stille, Protektionisme og Plyndring blev det offentliges Politik, idet man troede, at Guldet fra Amerika kunde betale alt, og at Arbejde var unødvendigt.

Spanien fik sit Dødsstød, og i Løbet af kun 2 Aarhundreder reduceredes Befolkningen fra 32 til 6 Millioner.

(Land and Liberté).

Hørt og set

I et Nummer af »Arbejderbladet« staar refereret en Tale, »Kammerat« Stalin har holdt for de Sovjetdeputerede. I Paranteser er der givet Udtryk for Ovationernes Størrelse, og det er ikke lutter Barnemad, naar den »store« Stalin bliver hyldet. Man begynder jævnt ordinært:

(Bifald).
(Muntert Bifald).
(Stormende Bifald).
(Stormende, langvarigt Bifald).
(Stormende, langvarige Ovationer og Tilraab fra Salen).

Derefter følger en Del Parantesbrøl med skiftende Bifald og stormende Bifald, plus stormende Ovationer fra hele Salen. Og til Slut følgende Udslag af Ovationskunst og Førerapopleksi: (Stormende, langvarigt Bifald. Alle rejser sig og retter deres Blik mod Regeringslogen, hvor Stalin gaar hen. Man hører Raabene: Hurra, Kammerat Stalin! Leve Stalin! Leve den første Leninist! Unionssovjettens Deputeretkandidat — Kammerat Stalin! Hurra!).

Hvor maa ikke vore hjemlige Førerbavianer være misundelige, naar de tager imod Tilhængernes spredte Haandklap. Hvor er den store, brusende og altomsiggribende Begejstring, naar vor egen Stalin taler?

Næh — tag til Moskwa, min Far ....

Ved Du ...

at der i Shanghai findes ca. 25.000 Kulier, som er forspændt de offentlige Rikshaw. Maanedslønnen er gennemsnitlig seksten Kroner, og Arbejdsdagen er 14 Timer alle Ugens syv Dage. Han løber barfodet gennem Gaderne med en Fart af 10 km i Timen i stegende Sol i Regn og Sne. Gennemsnitslevetiden i Faget er fem og et halvt Aar, saa dør han. Den Mand, der opfandt dette »civiliserde« Befordringsmiddel var (naturligvis) Europæer. Det var en engelsk Præst, hans Velærværdighed M. B. Vailey.

At 40 Procent af Arbejdere indenfor den kinesiske Industri er Børn, og at Lønnen for Børn paa Shanghais Tekstilfabrikker er 29 Øre pr. Dag og i Silkespinderierne 8 — otte — Øre pr. Dag.

At Spindemaskinerne, der benyttes, er Miniaturemaskiner specielt konstruerede for Børn, og (selvfølgeligt) fabrikeret i England.

Hvad de sagde:

Hartvig Frisch, førend han blev Partifælle og Folketingsmand: »Kommunistisk og socialistisk, lad gaa, men socialdemokratisk, nej det er **dog** for tarveligt.«

Steincke skrev, efter at han var afskediget som Justitsminister — (Berl. Tid. 19. Dec. 1926): »Paa Forhaand havde jeg ikke troet, at man i den Grad vilde komme til at vade rundt i smaatskaaren Egoisme, Lurvethed og Fejghed. Allevegne Kræmmermoral og Halvhæderlighed, dækket af en partipolitisk Presse, der alene ledes af forretningsmæssige Hensyn. Man vader i Skidt, og det er mig ufatteligt, hvorledes en Mand, der ikke er religiøs eller i hvert Fald Idealist, overhovedet kan holde ud at være Justitsminister.«

Man ser Garden i røde Gallauniformer præsentere Gevær for de socialdemokratiske Ministre, syv Biskopper, en Mængde Generaler og Admiraler, Arbejdsgiverforeningens Bestyrelse og Højesteret in pleno. De forsvinder ind i Slottet med de to første Rangklasser, udenfor staar en Flok organiserede Arbejdsløse og ser efter dem; det er vores Folk! siger de. Naar Optoget forlader Palæet, stryger Proletarerne Kasketten, Garden rører Trommerne til et højtideligt Statsbulder, Fanebæreren sænker Dannebrog som en Hyldest til vore Nationalhelte, der har været til Kur sammen med Internationales Bannerfører, og der er ingen, der ler — ikke engang Revyforfatterne. —

I. I. Ipsen.

De der skal have Ferie
— og de, der ingen skal have

Regeringsbladene har i den sidste Uge med store Overskrifter kunnet meddele den glædelige Oplysning, at Regeringen agtede at fremsætte Lovforslag, hvorefter **alle** Arbejdere skulde have 12 Dages Ferie med Løn. Naar man læser Artiklerne igennem, viser det sig imidlertid, at det er en — skal vi sige mild Overdrivelse.

Ordningen skal praktiseres paa den Maade, at Arbejdskøberne skal hensætte 4 pCt. af den udbetalte Arbejdsløn, der skal udbetales Arbejderne i den Tid, de holder Ferie. Dette sikres ved, at Arbejdskøberen køber særlige »Feriemærker«. Hver Gang en Arbejder har arbejdet 25 Dage paa samme Arbejdsplads, har han Ret til et Feriemærke.

Deraf følger altsaa, at det ikke er **alle** Arbejdere, der faar Ferie, thi alle de Arbejdere, der er beskæftiget ved »løst« Arbejde, og som ikke kan opnaa 25 Dages Arbejde paa samme Arbejdsplads, faar altsaa ingen Ferie.

Det er heller ikke alle Arbejdere, der faar 12 Dages Ferie, thi de Arbejdere, der kun opnaar at faa f. Eks. 50 Dages Arbejde paa samme Arbejdsplads et Aar, og maa gaa arbejdsløse Resten af Tiden, faar kun 2 Dages Ferie, og endelig faar de — maaske 100.000 Arbejdere, som det slet ikke lykkes for at slippe ind paa nogen Arbejdsplads, slet ingen Ferie. Som man ser, er det langt fra alle Arbejdere, der faar Ferie, og kun et Mindretal vil opnaa at faa 12 Dages Ferie paa et Aar.

Socialministeriet har udregnet, at denne Ferie Ordning vil forøge Beskæftigelsen med 3 pCt. Det er muligt, at Beregningen statistisk er uangribelig, men det skal nok vise sig, at Ordningen ikke kommer til at virke paa den Maade, at 3 pCt. flere Arbejdere bliver beskæftiget, idet mange Fabriker simpelthen vil lukke i Ferietiden, og alle de Virksomheder, der kan, vil lægge Ferien paa Tider, hvor Travlheden ikke er større, end Ferien kan gennemføres uden Antagelse af Arbejdere til Afløsning.

Det er selvfølgelig et Gode for de beskæftigede Arbejdere at faa Ferie, men bedre vilde det være for alle Arbejdere at faa Arbejdstiden nedsat, thi derved vilde ialtfald en Del af de, der nu er dømt til Arbejdsløshed blive draget ind i Produktionen.

Mumlerier

Jeg er saa underlig forvirret i Dag. Ikke fordi det er noget nyt, det er det langtfra — men alligevel! Jeg sidder foran det aabne Vindu og snuser den dejlige Luft ind gennem min røde Næse, mens jeg nynner paa en livlig Vandresang om Sol, Sommer og Landevej. Udenfor pipper Fuglene, smaa Rollinger leger Præriebanditter, mens Mødrene snakker om andre Koners Mænd og sladrer om det, Fru Hansen selv har hørt Fru Madsen sige. Jeg kan tydelig høre alt. Alle Lyde er saa klare og konkrete. En eller anden slaar med en Hammer i en af Haverne overfor og fløjter skærende klart, Bilernes Summen sætter sig fast i mine Ører og bliver hængende som kildrende Fluer, og Vandet derude ser saa underlig blødt og lunkent ud. Maagerne faar Storhedsvanvid og flyver saa højt, at man skulde tro, de vilde ind i Himlen, og — ja — det er præcist, som om det er Foraar!

Jeg kan sidde her ved Vinduet og fornemme Jorden og Havet — mens den grosvangre Luft kæler for mit Ansigt og purrer op i mit Haar. Alle Lyde kan i Dag skilles klart ud fra hinanden, og dog samler de sig alle i et omkring mig, som om de havde valgt netop min lille Stue som Samlingspunkt. Bilernes Sum-Summ, Hesteskoens skarpe Smæld mod Vejen, Fuglenes Kvidren og den underlige Durren i det Fjerne, som er saa ubestemmelig — fjern og dog nær. Jeg kan ikke rive mig løs fra dette, jeg er bundet af alt det ubeskriveligt dejlige.

Graaspurve leger Tagfat nede i Morbærtræet — de smutter fra Gren til Gren, dykker engang imellem udover Hegnet og pirker med Næbet i en Hestepære. Der sidder en pjusket en ude paa Tagrenden og skeler ind til mig, som vilde den sige: Hvad sidder du derinde og glor for, kom dog herud — det er Foraar! Og for at gøre mig endnu mere forvirret, kigger Solen frem og strør sine gyldne Straaler ned gennem Skysprækkerne.

Det er Foraar — men — jo, det maa være Foraar!

Jeg har faaet Socialhjælp i Dag. Jeg har 16,50 Kr. i Lommen. Jeg skal betale 20 Kr. i Husleje, 3,25 i Fagforeningskontingent, og saa skal jeg leve til næste Torsdag. Hvordan Faen.... jeg sidder og spekulerer over det uløselige Problem .... hm! Hvor kan jeg muligvis laane Penge? Det er unægtelig et svært Spørgsmaal, der er vist ikke nogen, der er særlig villig til det. Det er jo ikke første Gang. Og efter fem Aars Arbejdsløshed har man jo ikke noget stort Laane-Klientel. Man kan jo ikke sige som i Begyndelsen: Jeg regner snart med at faa noget at rive i —. Næh — ens Kreds af laanevillige Venner og Kammerater er efterhaanden skrumpet ind.

Og man spekulerer og spekulerer og kommer med en hel Bunke Selvbebrejdelser. — Du skulde jo kunne klare dig igennem med de Penge. — Du skulde ikke have gaaet i Biografen i Gaar. — Du skulde holde op med den Rygning — du ryger for meget, og du har slet ikke godt af det. — Du skulde vænne dig af med at gaa paa Kafe-Bar — det er unødvendigt og alt for dyrt, og det er kun en grim Vane. — Du skulde tage dig sammen, staa tidligt op hver Morgen, gøre Gymnastik og gaa ud og søge Arbejde — — o. s. v., o. s. v.

Og saa har du endda faaet forhøjet Understøttelsen fra 16 til 16,50 — grundet paa de store Prisstigninger! Og alligevel kan du ikke klare dig! ..

Jeg kommer til at kige ud af Vinduet. Det er ved at blive mørkt. Fug-

BRDR. THØGERSEN'S
BOGTRYKKERI
Vesterbrogade 27 B
C. 5023
Moderne Tryksager - Billige Priser

„Krystal" Mineralvand
Tilkendt Guldmedalje i København.
Bemærk Garantien paa Etiketterne.
Anvender kun lovligt foreskrevne Flasker med Navnet „Krystal" i Flaske og Prop. — Salg til Private.
Billige Priser.
Godthaabsvej 239. Telf. C. 6355

SEXUALKLINIKEN i Frederiksberggade 25. Sexuel Raadgivning, specielt Vejledning i Forebyggelsen mod Svangerskab.
Fast kvindelig Medarbejder.
Alle Hverdage Kl. 12—14.
Mand. & Fred. Aften Kl. 7—8.
Urinprøver modtages til Konstatering af eventuelt Svangerskab. (Pris 6 Kr.)
J. H. LEUNBACH

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gl. Radio eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

Divaner, Lejlighedskøb
En Del Divaner sælges langt under Værdien
Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26.

Redaktion & Ekspedition: Blaagaards Plads 21, København N.
Kontortid: Mandag, Tirsdag, Onsdag fra 17 til 18.
Torsdag fra 17½ til 19½.
Fredag fra 17 til 19½.
Postgiro 236.32.

ARBEJDET

Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Arbejdernes Frigørelse maa blive deres eget Værk

lene er holdt op at kvidre — Taagen kommer sejlende ude fra Sundet, langsomt og uhørligt, som vilde den ubemærket liste sig ind paa Livet af mig og overgramse mig med sine klamme, kolde Hænder.

Foraaret ligger stadig og spøger i Luften — men snart vil Taagen kvæle de sidste Vaartegn, og Natten vil lægge sin sorte Dyne over den frysende Jord — —

Det er koldt! Jeg lukker Vinduet, tæller mine Penge og gaar ud for at spekulere videre, over en sort Kop Kaffe. Udenfor er der taaget og koldt. Træerne staar og nikker i Blæsten og fryser efter Dagens Foraarsillusioner. Jeg nikker i Tankerne igen, vi er jo Lidelsesfæller, der venter og længes mod det samme:

Vi venter paa Foraar! ! !

H. W. R.

Italiensk Anarkist arresteret i Moskva

Den kendte italienske Anarkist, Francesco Ghezzi er paany bleven arresteret af G.P.U. i Moskva. I 1922 var han ligeledes arresteret i Moskva, anklaget for at staa i den italienske Ambasades Tjeneste, men paa Grund af den internationale Kampagne, der i Aarene 1929 og 30 førtes for hans Frigivelse, blev han igen sluppet fri. Hvor løgnagtig Grundlaget for hans Arrestation den Gang var, fremgaar af, at den franske nu afdøde Kommunistleder Vailland Coutourier ved sin Tilbagekomst fra Moskva 1936 erkendte, at G.P.U. havde begaaet en Fejl ved at arrestere ham og betegnede ham endog som en »hengiven Bolchevik.«

Ghezzi forlod Fængslet næsten døende. Tilbagevendt til Friheden lykkedes det ham dog at tilbagevinde sit Helbred, og han har siden arbejdet som Metalarbejder i en Fabrik i Moskva.

Nu er han igen arresteret, antagelig paa lige saa grundløse Beskyldninger som tidligere, og man maa alvorlig frygte for at G.P.U. Politiet vil udlevere ham til det fascistiske Italiens Hævn, som det i sin Tid gjorde med Petrini.

Mere Uro i Malernes Aktieselskab

Den afsatte Bestyrelse mobiliserer Højesteretssagfører

Som Følge af den forsmædelige Afsættelse paa Aktieselskabets Generalforsamling d. 17. Januar, har den daværende Formand, Krøyer, henvendt sig til Højesteretssagfører Bondo Svane med Forespørgsel til ham, om der ikke ved Juraens Hjælp kunde gøres noget for at faa Generalforsamlingens Vedtagelser omstødte som ulovlige.

I et temmeligt udførligt Responsum kommer Højesteretssagføreren til det Resultat ved at undersøge Vedtægter og Love og Generalforsamlingens Protokol, at det selvfølgelig er lovligt at forkaste Beretningen, at Generalforsamlingen utvivlsomt har Lov til at afsætte hele Bestyrelsen uden Hensyn til om kun en Del af den ordinært skal afgaa, men at den rent formelt ikke har Ret til at stemme om 5 Repræsentanter, naar der i Indkaldelsen til Generalforsamlingen kun er averteret med, at der kun skal vælges 3. Ligeledes, åt den til Beretningen stillede Resolutions Vedtagelse maa anses for ulovlig, da Dirigenten havde Pligt til, iflg. Vedtægterne, at foretage skriftlig Afstemning.

Det er vistnok Meningen, at den nye Bestyrelse med det første vil indkalde til en eksraordinær Generalforsamling i Værkstedet, for at disse Spørgsmaal kan blive klaret.

Sidste ny Literatur

P. J. Welinder: Fattigdom och folkökning	0,50
— Mooney-Billings tragedien	0,50
— Ett aktionsprogram	0,25
— Ideernes materiella betingelser	0,65
— Svälten	0,50
* * *: Den bruna pesten	1,00
Sig Stenberg: Teknokratin och krisen	1,25
Herbert Timm: Fackföreningerne i Sovjet-Unionen	1,50
Kurt Singer: Europas Tukthus	2,00
Ture Blom: Timrets proletärer	1,50
Alb. Jensen: Rätvisa åt Spanien	0,50
Rud Rocker: Kampen för det dagliga brödet	0,50
Sven Malm: Pariser-Kommunen	2,00
J. Faludi: Vi massemördare	0,50
— I spanska Folkets tjenst	1,75
— Officerare	2,00
— Arbetareklass eller slaktbogskap	0,35
A. Rodigues: Spansk anarkosyndikalism	0,50
Ragnar Casparson: Syndikalism och reformis	0,75
G. Anderson: Dynamit	1,00
— Sånger i Svält	0,50
Rud. Holme: Den sociale revolutionen	0,60

Faas paa „Arbejdet"s Ekspedition, Blaagaards Plads 21, København. N. Postkonto 236,32. Ved Forsendelse plus Porto.

Stor Syndikalist-Proces i Berlin

I Begyndelsen af denne Maaned begynder en stor Proces i Berlin, hvor 150 tyske Syndikalister staar tiltalt for Landsforrædderi, hvilket vil sige, at de har drevet syndikalistisk og antifascistisk Propaganda.

Provokation mod De uorganiseredes Sammenslutning

Tirsdag d. 8. **skulde** D. U. S. i Følge Bestyrelsesbeslutning afholde ordinær Generalforsamling med flg. Punkter paa Dagsordenen: Beretning — Regnskab — Indkomne Forslag — Valg af Bestyrelse — Eventuelt.

Paa Generalforsamlingen, der talte godt 100 Deltagere, fandt følgende provokatoriske Optrin Sted.

En Mand ved Navn Antonius Andersen forsøgte med Held, grundet paa ringe Antal fremmødte Medlemmer, at terrorisere Generalforsamlingen.

Antonius Andersens Terrorgruppe bestod **tildels af Nazister.** Det lykkedes kun at undgaa direkte Slagsmaal ved at Foreningens alvorlige og ærlige Elementer overlod det til Voldsmændene at beherske Generalforsamlingen paa en saadan Maade, at kun Terroristerne kunde faa Ordet og benytte dette til udelukkende at overdænge enkelte Kammerater med svinagtige Beskyldninger om Kassesvig o. l.

Grundet paa deres Terror lykkedes det dem at ignorere Dagsordenen, springe et Punkt over, sætte en fuldkommen selvbestaltet Dirigent ind, og »vælge en Bestyrelse«, ved hvis Valg deltog ca. 15 Mand, alle af Terrorgruppen.

Der var ingen Modkandidater, fordi al Diskussion fra anden Side paa daværende Tidspunkt var umulig for andre end Terroristerne. De samme Terrorister stillede Krav om Udlevering af Kassebogen, hvilket Kassereren naturligvis nægtede, og han fik bragt denne i Sikkerhed. Kassebogen er nu overdraget en statsautoriseret Revisor.

Kammerater! Ingen, der overværede »Generalforsamlingen«, og som ikke direkte tilhørte selve Terrorgruppen, var i Tvivl om, at her var sat ind med et bevidst Forsøg fra vore Fjenders Side paa at umuliggøre en praktisk Tilrettelægning af vor Kamp.

Vi føler os stolte over, at de uorganiserede Arbejdsløses Fjender anser vor Samling paa et rent Klassegrundlag for saa farlig, at de ser sig nødsaget til, at forsøge paa at sprænge det Arbejde, der er begyndt.

Vi forstaar, at vor Kamp, naar den udfolder sig, virkelig vil give gode Resultater, naar man forsøger paa saa provokatorisk Maade at slaa os ned i Starten.

Kammerater!

Organisationens Eksistent er en straalende Realitet; ingen nok saa svinagtig Optræden fra Elementer, der bevidst eller ubevidst er parat til at gaa vore Fjenders Ærinde, vil være i Stand til at standse vor Fremmarch.

Den Generalforsamling, der forsøgtes gennemført, **blev ikke gennemført**, men sprængtes paa Grund af Terror, hvad denne Terrorgruppe end vil paastaa. En stor Del af de tilstedeværende Medlemmer rev deres Medlemskort i Stykker i Harme over den Maade, hvorpaa Gneeralforsamlingen forløb.

Vi siger til disse Kammerater, gør ikke vore Fjenders Hensigter til Virkelighed. Spørgsmaalet er ikke at forlade D. u. S., men er at smide Nazister, Provokatører og Terrorister ud, gennemføre en sund og ren Klassekampspolitik for Styrkelsen af vor Kamp — for Resultater i Form af højere Understøttelsessatser o. s. v.

Kammerater, Fjenden har vist, at den trygter os. Lad os knuse dens Repræsentanter, der er trængt ind i vore Rækker.

Vi opfordrer enhver, der har Interesse i Skabelsen af en virkelig Kamporganisation for de Uorganiserede om at indmelde sig hos en af nedennævnte Bestyrelsesmedlemmer, saafremt man endnu ikke er Medlem.

En lovlig gennemført Generalforsamling vil blive afholdt i Løbet af de 3 nærmeste Dage og vil blive særlig organiseret for at undgaa Provokationer.

Vi lover alle Kammerater, at denne Generalforsamilng skal faa et virkelig sagligt og fredeligt Forløb, saaledes at alle garanteres for, at Meningerne brydes sagligt og Retningslinien udkrystalliseres i Form af et klart Fremtidsperspektiv for vor Kamp.

Ingen af den provokatoriske nazificerede Gruppe vil faa Adgang.

Med kammeratlig Hilsen.

For D. u. S.

Sv. Aage Larsen, Formand.
Hilma Nielsen, Næstformand.
Poul Hansen, Kasserer.
S. Michaelsen, Bestyrelsesmedlem.

„Arbejdet" i mindre Format

For ikke at komme ud for lignende Ting som i Sommer, hvor Bladet jo uden Varsel til Læserne tog sig en Sommerferie paa 6 Uger har F. S., Bladets Udgiver, besluttet at nedskære Formatet og derigennem Udgifterne. Samtidig nedsættes Løssalgsprisen til 10 Øre og Kvartalsabonnementet til 1,25 Kr.

Det er vort Haab, at vore Læsere vil forstaa de tvingende Grunde, der betinger Nedskæringen og ved moralsk og økonomisk Støtte til vort fælles Organ muliggøre en Udvidelse igen til det gamle Format.

Arbejdets Kontrolkomité.

Bliv Abonnent

Alle

PENGEFORSENDELSER
til ARBEJDET's Ekspedition sker gennem Postgiro-Konto

236.32

Ansvarlig overfor Presseloven
Alfred Mogensen
Brdr. Thagersen

Arbejdet

10 Øre — Organ for Danmarks syndikalistiske Bevægelse — 10 Øre

No. 7. | Fredag d. 18. Februar 1938 | 3. Aarg.

Dyrtidstillæg til de Arbejdsløse

Danmarks kommunistiske Parti har stillet Forslag i Rigsdagen om, at der skal ydes de Arbejdsløse et Dyrtidstillæg paa 20 pCt. paa Grund af Vareprisernes Stigning.

Til dette er at sige, at det, saafremt det kunde gennemføres, vilde være en kærkommen og haardt tiltrængt Hjælp, særlig til ale de Arbejdsløse, der gennem Aar har maattet friste Livet med Socialkontorernes ganske utilstrækkelige Understøttelser. Selv om 20 pCt. ikke betyder ret mange flere Kroner om Ugen — for de fleste Socialunderstøttede vil det vel komme til at andrage omkring 3 Kr. — saa er 3 Kr. mere om Ugen dog mange Penge paa et Budget paa ca. 16 Kr., saa lad os bare indrømme, at det vilde være en mærkbar Hjælp for de Arbejdsløse.

Men naar dette er sagt, er ogsaa sagt alt det gode, der kan siges om dette Forslag, der i Virkeligheden rummer ikke saa lidt Demagogi. Det har jo ikke den mindste Chance for at blive ophøjet til Lov. Det er en simpel Overbudspolitik fra kommunistisk Partis Side, som vi kender saa godt fra Socialdemokratiet fra den Gang det var i Opposition, men jo nærmere det saa Magten indenfor Rækkehold, blev Overbudene stadig mindre, indtil de nu i det store og hele falder sammen med de mere liberale borgerlige Partiers. Det samme vilde blive Tilfældet med kommunistisk Parti, hvis det fik tilmaalt tilstrækkelig mange Aar til at fuldføre den Udviklingslinie, det nu er slaaet ind paa.

Det hænger sammen med, at det jo ikke er de politiske Partier paa Rigsdagen, naar det kommer til Stykket, der bestemmer hvor lidt eller meget, der maa ydes af Reformer, men den herskende kapitalistiske Klasse, Finanskapitalen, der med uden om parlamentariske Midler, som Kreditnægtelse o. l., kan sætte Bom for enhver Reform, der ikke har deres Billigelse. Denne Kapitalisme er selvfølgelig ikke Modstander af Reformer, hvis Omkostninger til syvende og sidst udredes af Arbejdere, og som skaffer dem relativ — her i Landet absolut — Ro og Udbytningsfred, saa de uden at blive forstyrret af Arbejdsløshedsuroligheder og Lønkampe kan planlægge og drive deres kapitalistiske Spekulationsforretninger. Men der er selvfølgelig en Grænse for, hvor langt de vil gaa, og vær sikker paa, at der findes ingen finere Næse til at lugte, hvor denne Grænse ligger, end Staunings, og den skal han nok af Hensyn til sit parlamentariske Ministerliv passe paa ikke at overskride, saa maa de Arbejdsløse klare sig, som de bedst kan.

De Reformer, der kan opnaas ad parlamentarisk Vej — hvis der overhovedet kan opnaas flere — vil ogsaa i Fremtiden blive formidlet gennem Socialdemokratiet, og det vil ikke gøre hverken fra eller til, om kommunistisk Parti ved et eventuelt Valg opnaar nogle tusinde Stemmer mere eller mindre. Der tales saa meget om "Stemmespild" ved Valgene. Det kan med Sikkerhed siges, at de Vælgere, der stemmer paa kommunistiske Kandidater for at opnaa højere Understøttelser eller andre Reformer gennem Parlamentarismen end dem, Socialdemokratiet gaar ind for, de "spilder" deres Stemme. Den Arbejder, der er Reformist, der ikke kræver andet end Reformer indenfor det kapitalistiske Samfunds Ramme, har uden Tvivl sin Plads i Socialdemokratiet.

For Arbejdernes Stilling i det kapitalistiske Samfund kan det paa den anden Side være ligegyldigt, om Kommunisterne ved deres Overbudspolitik virkelig skulde kunne fiske nogle faa Tusind flere Stemmer, den bliver hverken bedre eller daarligere af den Grund, men for Arbejderklassens Kamp mod det kapitalistiske Samfund er det ikke ligegyldigt, idet denne kommunistiske Overbudspolitik giver vore mest ulykkeligt stillede Klassefæller det falske Haab, at de gennem det kommunistiske Parti kan forbedre deres Stilling indenfor det kapitalistiske Samfunds Rammer, og derved forhindrer dem i at søge andre Veje.

Hvorfor ikke lige saa godt fortælle de Arbejdsløse Sandheden, at Reformernes og Understøttelsens Vej ikke fører dem ud af deres Elendighed. Selv med den kommunistiske 20 pCt.s Forhøjelse af Understøttelserne vil de stadig føre en kummerfuld, ufri af de offentlige Myndigheder afhængig Tilværelse. De vil aldrig kunne grunde nogen selvstændig og menneskeværdig Tilværelse paa dette økonomiske Grundlag.

Vejen til bedre Kaar for de Arbejdsløse gaar uden om Christiansborg, den gaar gennem et Samarbejde med deres arbejdende Kammerater for at faa Arbejdspladserne aabnet for dem, den gaar ved gennem Fagforeningerne at rejse Kampen for en kortere Arbejdstid og en Løn, saa Arbejderne kan tilbagekøbe de Produkter, de fremstiller, og, hvad der er det allervigtigste, ved paa alle Omraader at bekæmpe og nedbryde Autoriteten for kapitalistiske Institutioner, og ved at nedbryde den kapitalistiske Moral, Indstilling og Mentalitet blandt Menneskene, thi først ud over det kapitalistiske Samfund finder Arbejdsløshedsspørgsmaalet sin Løsning.

Norge tager ved Lære

Som Følge af truende Transportstrejke i Nordnorge har den norske Arbejderregering faaet vedtaget en Lov om tvungen Voldgift, der angivelig kun skal bruges i dette specielle Tilfælde, men som aabner Muligheder for at kunne bringes i Anvendelse overfor enhver Lønbevægelse, hvor Arbejdskøberne stiller sig afvisende overfor Arbejdernes Krav.

Loven er af Socialminister Torp motiveret med, at store Samfundsinteresser stod paa Spil, og saa havde Regeringen ingen anden Udvej end den tvungne Voldgift.

Det norske Arbejderparti var i sin "radikale" Periode principielt Modstander af tvungen Voldgift, og endnu kan man godt gaa ud fra, at Flertallet af de norske Arbejdere stadig er Modstandere af en saadan Lov, og store Fagforeninger over hele Landet har da ogsaa vedtaget Protestudtalelser mod Loven, men Arbejderpartiets Blade har konsekvent nægtet at offentliggøre dem.

Man ser det i Norge ligesom i Danmark, Magten forsumper.

Kapitalisterne gøres overflødige

Socialiseringen af Barcelonas Træ- og Møbelindustri

Vi har tidligere her i „Arbejdet" omtalt den socialiserede Træindustri i Barcelona. I Løbet af det sidste Aar er den udviklet og rationaliseret, og der er derfor Grund til paany at beskæftige sig med den, da den er det bedste Bevis paa, at Arbejderne selv magter den Opgave at overtage og administrere Produktionen — endda under saa vanskelige Forhold som denne Industri havde at kæmpe med.

Den socialiserede Træindustri i Barcelona omfatter: Møbelfabrikation, Kurvemagerværksteder, Trævarefabriker, Produktion af Træmasse til Væg- og Gulvbeklædning o. s. v.

Før Franco-Oprøret blev disse Virksomheders Forbrug af Raavarer for 80 pCt.s Vedkommende skaffet til Veje ved Import fra Udlandet. Nu er denne Import standset paa Grund af Krigen og finansielle Vanskeligheder, og maa nu erstattes af Spaniens egne Raaprolukter. I Øjeblikket forbruger denne Industri 3,600 Tons Trælast om Maaneden.

Alene dette Forhold har voldt store Besværligheder og har krævet en Omlægning af Produktionen. Alle de smaa urentable og umoderne Værksteder og Fabriker er bleven nedlagt og Produktionen er bleven koncentreret i store moderne Fabriker med moderne Maskiner, og hvor der kan bydes Arbejderne ordentlige hygiejniske Forhold at arbejde under. Samtidig er der oprettet nye Fabriker med Tilknytning til Træindustrien, hvor der produceres Erstatnings- og Hjælpeprodukter til Træindusarien, f. Eks. Fabriker for forskellige Træmassekompensationer — Spanien er jo et træfattigt Land, saa intet maa gaa til Spilde — og Limfabriker m. m.

Denne Rationalisering af Produktionen, hvorved er opnaaet store Besparelser, er i Barcelona sket uden Skade for Arbejderne – uden øget Arbejdsløshed. Den økonomiske Gevinst, der er opnaaet derved, kommer Arbejderne til Gode — modsat i den kapitalistiske Industri. Der findes f. Eks. ingen Arbejdsløse indenfor Barcelonas Træ- og Møbelindustri.

Socialiseringen er foregaaet paa den Maade, at Arbejderne selvfølgelig har eksproprieret de daværende Fabriker og Værksteder. Overfor de tidligere Ejere har man forholdt sig paa den Maade, at de har kunnet faa Lov til at arbejde med i Bedriften, hvis de iøvrigt anerkender Socialiseringen. Mange er gaaet ind paa dette og føler sig godt tilfredse med at være Medarbejdere. Ogsaa Arbejderne har Fordel af dette Medarbejderskab, da mange af de forhenværende Fabrikanter sidder inde med større teknisk Viden end Arbejderne i Almindelighed.

I Øjeblikket beskæftiger Træ- og Møbelindustrien med tilknyttede nye Produktionsvirksomheder ialt 12,000 Mand i Barcelona.

Om Lønningerne indenfor denne socialiserede Industri, der helt ledes af C. N. T.'s Syndikater, kan oplyses, at faglærte Arbejdere faar en Ugeløn paa 115 Pesetas, Hjælpearbejdere og Lærlinge 105 Pesetas. Arbejdere, der er beskæftiget ved mere farefuldt Arbejde eller mere krævende Stillinger, faar 125 Pesetas om Ugen, det tekniske Personale 125—135 Pesetas, og de egentlige ansvarlige Ledere 150 Pesetas om Ugen. Selv om Ligelønnen ikke er helt gennemført, vil man af de anførte Lønninger se, at det gaar den rigtige Vej, og sammenligner man med de kapitalistiske Forhold, vil man se, at Forskellen er meget stor.

Arbejdernes Herredømme over Produktionslivet, deres Selvadministration af deres egne Frembringelser er Grundlaget for en virkelig samfundsmæssig Frihed og for Socialismen. Derfor er det med Glæde og Opmærksomhed, vi følger hvert et Fremskridt vore syndikalistiske Klassefæller gør paa dette Omraade. Det er paa denne Front, Arbejdets Front, at de militære Sejre skal sikres for Arbejderne.

Kun 50 Øre koster Arbejdet Resten af Kvartalet

Paa Marsch mod Socialismen

Beslutningerne paa C. N. T.s Plenum (den spanske syndikalistiske Landsorganisations Kongres) i Valencia fra 15.—23. Januar gav, trods sin med Nødvendighed ganske fragmentariske Karakter, et interessant Billede af den faktiske Stilling og Udviklingstendenserne indenfor det republikanske Næringsliv.

Den 19. Juli ophørte Privatkapitalismen at fungere i hele det republikanske Spanien. Visse Ejendomsretsforordninger anerkendes ganske vist paa Papiret, men om nogen kapitalistisk Forvaltning af Næringslivet kan der ikke længere være Tale. To nye Elementer er traadt i dettes Sted — Statskontrol og i nogle Tilfælde Statsforvaltning, samt først og fremmest Producenternes Selvstyre gennem Kollektiverne. Man kan stort set snarere tale om to Kræfter end om to klart afgrænsede Sektorer. Forholdet er ikke dette, at visse Industrigrene er forstatligede og andre "kollektiviserede", ikke heller er Statens og Kollektivernes Rettigheder klart bestemte indenfor hver Industrigren. I Praksis former Forholdene sig omtrent saadan: Kollektiverne sørger for den daglige økonomiske Forvaltning, og de statslige Organer indgriber fra Tilfælde til Tilfælde, naar Almeninteresserne og Statsprestigen anser det nødvendig (for Resten i Almindelighed uden større Kompetence).

Hvis man ikke tænker sig en Grænsedragning i Stil med den geografiske, saa kan man godt tale om en kollektiviseret Sektor i det anti-fascistiske Spanien, og indenfor denne udgør de af C. N. T. forvaltede Foretagender Majoriteten. C. N. T. er virkelig, som en Kammerat udtrykte sig, i Dag Spaniens største Koncern. Ja, man kan faktisk tale om et konføderalistisk Næringsliv. Den konføderalistiske Sektor er udad forholdsvis selvstændig overfor Regeringen og andre økonomiske Enheder, og indadtil har de forskellige Foretagender baade finansielt og organisatorisk en vidtgaaende Frihed overfor de centrale konføderalistiske Organer. C. N. T.'s Næringsliv er baade autonomt og føderalistisk. Dermed er Forudsætningerne givet for Eksperimenter, Initiativ, for en fri Udvikling mod Socialismen. Samtidig er imidlertid C. N. T. allerede nu direkte ansvarlig baade for Produktion og Fordeling indenfor afgørende Dele af Næringslivet.

Beslutningerne paa Kongressen i Valencia giver naturligvis en Forestilling om, hvorledes C. N. T. tænker sig Socialiseringens Gennemførelse i hele Spanien. Umiddelbar praktisk. Gyldighed har de imidlertid kun for det konføderalistiske Næringsliv. De udtrykker nærmest en Stræben efter at finde praktiske Løsninger paa to store Opgaver, nemlig dels at skabe størst mulig Enhed og Samvirken indenfor den konfødererende Sektion, og dels at forberede dens Indordning i et socialistisk spansk Næringsliv.

Blandt da vigtigste indre Problemer, som Kongressen havde at brydes med, var at fastslaa en baade socialt og økonomisk Aflønningsform for alle konføderalistiske Foretagender. C. N. T.'s Medlemmer har traditionelt stræbt efter at gennemføre Enhedsløn som et Udtryk for Retfærdighed. Naar Arbejderne selv blev Herre over Virksomhederne, opstod der imidlertid Vanskeligheder for strængt at gennemføre dette Princip. Selv fra Arbejdernes Side blev der mange Gange gjort en stærk Modstand gældende. Man kan beklage det, men er alligevel foreløbig tvungen til at tage Hensyn dertil. Dette er ogsaa sket i Kongressens Beslutning, der indebærer et forsigtigt Kompromis. Forskellige Lønsatser tillades for forskellige Kategorier. Forskellen er imidlertid ganske ubetydelig. En Direktør faar saaledes kun dobbelt saa meget i Løn som den lavest betalte Arbejder.

Familietillæget er et vigtigt Moment i et retfærdigt og socialt Lønsystem. Kongressen i Valencia udtalte sig for, at Familietillæg bliver udbetalt ved alle C. N. T.'s Virksomheder. For praktisk at muliggøre en saadan Ordning blev det besluttet, at "Familiekompensationer" skulde dannes paa alle lokale Pladser. Til disse Fond skulde Virksomhederne overføre en vis Procentdel af den samlede Lønsum. Derved opnaas en jævnere Fordeling af den økonomiske Byrde.

Blandt Kongressens interessanteste og konstruktive værdifuldeste Beslutninger var at danne en Fagforeningsbank. Gennem denne regner man med smidigt at kunne afstedkomme en rationel Kapitalfordeling indenfor den konføderale Sektions. Overskudsmidler fra visse kollektiviserede Virksomheder kan gennem Banken stilles til trængende Virksomheders Raadighed eller anvendes til at danne nye Virksomheder. Fagforeningsbanken kan blive et Middel til at skabe økonomisk Planmæssighed uden autoritære Faconer og uden Magtkoncentration.

For Gennemførelsen af alle disse Beslutninger stræber C. N. T. at vinde U. G. T.'s (den socialistiske Landsorganisation) Medlemmer, men den er ogsaa besluttet paa at tillæmpe den paa alle de Omraader, som Organisationen behersker.

En anden Beslutning har direkte Betydning for Forholdet mellem den konføderalistiske Sektor og det øvrige Næringsliv. Da Regeringen endnu ikke har opfyldt det syndikalistiske Krav om et højeste økonomisk Raad, i hvilken de organiserede Arbejdere har Majoriteten, besluttede Kongressen selvstændigt at begynde Gennemførelsen af en økonomisk Planlægning af det konféderalistiske Næringsliv. Det højeste Planhusholdningsorgan bliver C. N. T.'s økonomiske Raad. Dette skal udarbejde en konkret Plan for de Omlægninger af den økonomiske Virksomhed, som er bleven nødvendiggjort af Krigen, og da særlig se til, at Rationaliseringen ikke skaber nogen varig Arbejdsløshed. Dette kan paa en Maade betragtes som et internt C, N, T, Anliggende. Kongressen erklærer imidlertid udtrykkelig, "at denne Planering maa være en sluttet Del af et hele og maa fuldstændig kunde indpasses i en økonomisk Planering, som omfatter hele Næringslivet. Man ser altsaa, at vore Kammerater ikke hænger sig i nogen selvgod Partikularisme, men tværtimod lader Helhedshensyn og Almeninteresse beherske sine Handlinger.

At C. N. T. akcepterer og tilmed begynder at praktisere Planhusholdning, kan synes selvfølgeligt, men bag den raske Beslutning skjuler sig dog et yderst alvorligt Problem for hele den syndikalistiske Bevægelse. Spørgsmaalet er, hvorledes Planhusholdningen, som dog maa betyde en detailleret central Ledelse af det økonomiske Liv, skal kunne forenes med Føderalismen, som indebærer et vidt gaaende Selvstyre for Grupperne. Vore spanske Kammerater har ikke forsøgt at løse Spørgsmaalet teoretisk, ja har end ikke fremstillet det i hele sin Skarphed. Dette til Trods eksisterer det dog og kommer til at paakalde Opmærksomheden ved hver praktisk Detailafgørelse. Vi tror imidlertid, at de vil finde Løsningen fra Tilfælde til Tilfælde. Vore spanske Kammerater raader nemlig over to kompletterende Egenskaber, som mange Gange med instinktiv Sikkerhed har ledt dem paa den rette Vej ved svære Afgørelser — Villien til praktiske Resultater og en Kærlighed til Friheden. Den første vil afholde dem fra dogmatiske Utopier, den sidste være den Hindring, paa hvilken eventuelt alle Planhusholdningsdiktatorer vil komme til at falde.

B. H.

Danskeren

Skal jeg skildre mine landsmænd
i en enkelt sjov person —
uden køn og uden rang og uden alder,
Blot som menneske blandt men'sker
i en lille dum nasjon,
hvor kultur er skaberi og aand er skvalder,

maa jeg ta' en lille tyksak
gjort af kvinde og af mand —
et betuttet, fjoget, aandløst, snerpet væsen,
et konturløst smørfedt bløddyr —
inkarneret uforstand,
der har **hjærnemad** i maven og i næsen.

Sker der noget rundt omkring ham
eller hende — noget stort,
noget rentud uhørt, uset og fantastisk —
trækker det i gummifjæset,
men'sket vender blikket bort,
væsnet er da gudskelov elastisk —

For der sker saa meget herhjemme,
her skal sladres, her skal glos,
her skal snaves, varpes, hykles, og s a a grines —
ordet h a n d l e har vi strøget,
tænke ... n e j — nu skal der tros!
Vi har gammelt porcelæn — og a l t k a n k l i n e s!

Danskeren er gummivæsnet
i det verdenskendte land,
hvorom alting drejer sig — og a l t i n g d r e j e s.
"Her er verdensbørnehaven
gummidanes legesand".
Kør forsigtigt — nedsæt kørselen: H e r l e g e s!

—halfdan.

Partiet og Klassen

Mens den kapitalistiske Udbytning af de arbejdende Klasser skærpes Dag for Dag, mens Klassemodsætningerne tilspidses og Krigens Konturer trækkes klart og greelt op, og det blomraadne kapitalistiske System vakler i sin Grundvold, søger man at splitte vor Klasses Kræfter ved Opdeling af vor Klasse i politiske Sekter og Klasser. Efterhaanden som Arbejderne gør op med sit politiske Parti og indser, at hans Loftetro var Illusjon, forsøger andre nyopdukkede politiske Retninger at indfange den noget forvirrede Arbejder og spærre ham inde i en ny Partibaas. Disse Profeter fra de nye Partier fortæller Arbejderen, at d e r e s, og k u n d e r e s Parti kan føre den arbejdende Klasse gennem Kamp til Sejr — til Velstand og Lykke.

Fælles for alle disse Personer og Partier er, at de vil f ø r e Arbejderne frem til Socialismen. De mener og tror, at Partiet er Udtryk for vor Klasses koncentrerede Intelligens, og at det er de mest bevidste og afklarede Revolutionære, der udgør Partiets førende Stof, og det er denne af Arbejderklassen udkrystliserede, staalsatte Avantgarde, der skal lede og inspirere Arb. Kamp og føre dem til Sejr og Socialisme.

Modsat denne Tyrkertro paa Partiets Rolle som udslaggivende Faktor i Klassekampen, mener vi Syndikalister, at det maa være Arbejdernes egne økonomiske Organisationer — der som en nødvendig Kampform er udsprunget af Klassemodsætningerne — der skal bruges som Middel til Gennemførelse af Klassens historiske Kamp. Vi mener, at Fagforeningerne er det spontane Udtryk for Arb. Vilje til Kamp, og at disse Organer af Arbejdere, der registrerer de tusinder af dynamiske Bevægelser, som Klassen foretager, er de eneste fuldgyldige kompetente Organisationer, som er i Stand til at gennemføre, lede og forankre den sociale Revolution. Vi k a n ikke indse, hvorfor d e t e n e Parti — som jo i de fleste Tilfælde udspringer og rekrutteres fra et andet — skulde være n e t o p d e t, der er i Besiddelse af de fleste Klassehengivne og opofrende Elementer. Viser disse Partier ikke ntop dette, at de bedste Kammerater indenfor Partierne vier deres Evner og Kræfter til Fordel for et magtbegærligt, røvgrisk Slæng af sociale Svindlere, der, efterhaanden som Partiet faar større og større Indflydelse, tilriver sig al Magt, og efter at have lukreret paa Partiets Intelligens, etablerer et snævert røverisk Magtmonopol over den Klasse, som "Partiet" vilde frigøre! Det har altid været, og vil fremtidig være saadan. Magtens Sødme tryllebinder Magthaverne og trykker dem dybere og dybere ned i Snæversynets og Despotiets lune Lænestole. Centraliseret Magt b e t y d e r Ufrihed og Embedsmands Tyrani!

Partiets Magt betyder Klassens Afmagt, Partiets Sejr betyder Klassens Nederlag, Partiet er og bliver et Parti for hensynsløs, brutal Undertrykkelse af den enkelte, Partiet betyder Klassens Forsumpning og Individernes Skabelonisering.

Partiet er Lokomotivet, der driver hele den aandelige og moralske Tredieklasse af Stræbere og magtsyge frem til Despotiets og Vilkaarlighedens mange Stationer!

Vi spilder vor Kraft i Partiernes Klike- og Personkampe. Vi nedbryder vor Tro paa vore egne Evner og Kunnen under Partiets autoritære dogmatiserende Indflydelse. Vi splitter vor Klasse i Kampen "Arbejderparti" mod "Arbejderparti". Vi afsporer vor Klasse i Partistræbet for at naa Magt og Magtudøvelse. Vi drukner vor Klasses Kamp i teoretiske, akademiske Diskussioner om sekteriske Partispørgsmaal.

Vi maa frigøre os fra Partiet! Vi maa gøre os klart, at d e n e n e s t e h o l d b a r e V e j til vor Klasses Frigørelse gaar gennem vore egne økonomiske Organisationer.

Saa kan du indvende, at Fag.org. osse er korruperet og gjort ubrugelige. Og vi vil svare dig: Det er de kun i Kraft af de politiske Partiers Indflydelse. Fag.-org. er gennem partipolitisk Formynde-

rl blevet Partifolder og Statstjenere, der kun har til Opgave at tjene den siddende Regering og være et lydigt Redskab i dennes Hænder.

Derfor maa Parolen være:

Afpolitiser Fagorg. — Smid de partipolitiske Kommandører ud. Tag jere Rettigheder tilbage. Gør Fagorg. til, hvad de burde være. Organer til ubønhørlig Kamp for Arbejdernes Krav — vendt mod den udbyttende Klasse, mod hele det bestaaende System af Udsugere og Undertrykkere.

Og saa har Partiernes hoftaabende Agenter ingen Salgsmuligheder for deres "ufejlbarlige" Kampdoktriner. Vor Kamp føres af Arbejdere paa Arbejdspladsen. Og ikke indenfor en afgrænset Ramme af partipolitiske Religionsdyrkere, under Førerskab af de "af Skæbnen udvalgte".

Arbejdernes Frigørelse maa være Deres eget Værk —.

H. W. R.

Hørt og set —

I Bladet "De Danskes Vej" gør en Indsender opmærksom paa den store Uregelmæssighed, der er, hvad Opførelsen af nye Kirker angaar. F. Eks. er der ude i det store Ryparkkvarter ved Lynghyvejen ikke en eneste Kirke. Og der bor dog over 4000 smaa Gudsbørn. Han beklager sig over den fuldkommen Planløshed, der raader med Hensyn til byplanmæssig "Kirkebygning", og slutter med, paa de "søgendes" Vegne at gøre opmærksom paa, at man ikke fuldstændig kan overse de Krav, Befolkningen stiller til Sjælsrøgt. — At tænke sig. Her gaar 4000 smaa søgende Skabninger rundt i vor syndige Verden med alle dens Uhumskheder, Utugt og anden Djævelskab — og saa er her ikke engang et fredlyst Sted, hvor de kan afkaste Arvesynden! Ak, Gud, ja, Verden er i Djævelens Sold.

Men kære — jeg mener jesuskære — ærede svagtbegavede Indsender. Jeg vil hjælpe dig i al din Sorg og Kvide.

Ser du! Herinde i det gamle København har vi en hel Bunke Kirker. Og det mærkelige ved disse Kirker er ... Ja, det staar da i Aviserne ... at de er tomme, d. v. s. der kommer aldrig en Kæft. Var det saa ikke en Idé at du kære kirkeløse samt dine rodløse Aandsfrænder løste dette altomspændende Problem ved ganske simpelt at løse en Sporvognsbillet (25 Øre) og køre lige ind til de store tomme Gudshuse.

Det er vist den bedste Løsning. Til Gavn og Glæde for baade Præster og Sjæle og samtlige Kristenfæ.

I Tyskland er der givet Ordre til, at alle Malerier af Rembrandt og van Gogh skal fjernes fra Musæerne.

De tysk-ariske "Kunst"-Eksperter udtaler, at van Gogh er udenlandsk (hollandsk) og hans Værker er det rene Galskab. Rembrandt maa ogsaa betragtes som et Utyske, og hans Billeder har den store utilgivelige Fejl, at de forestiller Jøder og at de er malet i Ghetto-Kvartererne. Endvidere har man fundet det helt ved Siden af, at Rembrandt boede i Ghettoet mellem de fattigste "Jødesvin" og Arbejdere.

Rembrandts og van Goghs Indsats som Kunstnere kan ikke diskuteres, deres Kunst staar saa himmelhøjt over, hvad de tyske "Kunstnere" kan præstere, saa det maa sikkert være et Udslag af kunstnerisk Mindreværd, der dikterer dette ariske Skridt. At forbyde disse Kunstnere i Tyskland er i hvert Fald ingen Kunst. Men man staar sig vel ikke ved at lade tyske Makværker hænge ved Siden af beaandede Kunstværker.

Vi kan jo ogsaa herhjemme købe tysk-national "Kunst" hos "Buldog" for Kr. 2,95.

Man vil ifølge Soc.-Dem. nu paabegynde Idrætskursus for arbejdsløse.

Dette vil ske gennem de Mennesker, hvem de arbejdsløses Ve og Vel ligger paa Sinde, og det skal gøres, for at de arbejdsløse ikke skal tro, at de er **helt** tiloversog at Samfundet ikke har Brug for dem. For, siger Soc.-Dem., man kan ikke komme uden om, at Arbejdsløsheden præger sin Mand rent personligt og i Forholdet til Samfundet.

Saa tro endelig ikke, at der ikke gøres noget for dig, du arbejdsløse Kværulant. Velmenende Medborgere (Generalmajor Castenschiold) vil exercere med dig, til du ikke selv kan finde rundt i dine raslende Knogler. Og naar Generalmajoren styrer med hæs Kommandorøst: Ret Ryggen! Frem med Brystet! Saa svarer du: Det er umuligt, Hr. Generalmajor. Og Hr. Majoren vil forundret spørge: Hvorfor er det umuligt. Og saa vil du hoste en Gang og svare ham: Jeg er paa Socialhjælp, Hr. Generalmajor! — Men Idioten vil ikke forstaa dig.

Snehvide og Dværgene.

I England forbyder man Tegnefilm.

Og Moralen hos Børnene svækkes — Snehvide vor Kronen saa blussende rød, at selv Hr. Lex Steincke maa vækkes

Strejkevarslerne udsendes

Den faglige Situation nærmer sig nu det Punkt, hvor der maa komme en Afklaring for de Arbejdere, for hvem Forhandlingerne endnu ikke har bragt noget Resultat med Hensyn til Overenskomsterne, om der skal blive Arbejdskamp eller der i den "ellevte Time efter utrolige Anstrengelser for Arbejdernes dygtige Forhandlere", som det plejer at hedde i "Soc.-Dem.", skal opnaas Enighed.

Naar dette Blad kommer Læserne i Hænde, har antagelig de fleste Forbund, hvis Overenskomster udløber 1. Marts, afgivet Strejkevarsel. Derefter vil Arbejdskøberne saa antagelig efter Sædvane sende Lockoutvarsel, omfattende de fleste af de Fag, der allerede har faaet deres Overenskomster i Orden. Saa vil Forligsmændene vise sig paa Scenen og stille Mæglingsforslag og forlange de varslede Arbejdsstandsninger udsat til der er stemt om Mæglingsforslaget. Nogle Uger vil der i alt Fald gaa, for der bliver nogen endelig Klaring paa Situationen. Antagelig vil det hele saa opløse sig i megen Skrig og lidt Uld, med Overenskomster med en 5—6 pCt. Forhøjelse, ligesom de Fag, der har afsluttet, har faaet — eventuelt vedtaget som sædvanlig af dansk Arbejdsmandsforbund — og hvis Mæglingsforslaget bliver forkastet, ophøjet til Lov af Stauning — ogsaa som sædvanlig.

Det Spil, der hvert Aar opføres — tildels for nedrullet Tæppe — betitlet: Overenskomstforhandlingerne, er ved at udvikle sig til en ren Farce, og det er ogsaa komplet umuligt at faa Arbejderne til at tage det alvorligt. De betragter alle de Forhandlinger, der foregaar i Arbejdsgiverforeningen som det rene Komediespil, der bare er opfundet, for at deres Fagforeningsledere kan hæve sig nogle Diæter. De har jo set saa ofte, at det i sidste Ende er Forligsmanden og Stauning, der bestemmer.

Dermed er ikke sagt, at Arbejderne er tilfreds med den Ordning, de er endda meget utilfredse, men de er i den Grad bleven vænnet til, at deres Fagforeninger ikke kan bruges til andet end Understøttelseskasser, at Flertallet slet ikke kan forstaa den Tanke, at Arbejderne gennem deres Fagforeninger kan gøre en Indsats udenom og paa Trods af de statlige Institutioner, for de Krav, de stiller.

Kan være, at Socialdemokratiet en Dag bliver det Parti, der bitterligst kommer til at begræde, at det har ødelagt Fagbevægelsen.

Danske Rigsdagsmænd i Spanien

Der har været fire danske Rigsdagsmænd i Spanien. Den tidligere Kommunist Ernst Christiansen, der nu er Medarbejder ved "Soc.-Dem.", skyndte sig at ile dem i Møde, da de var paa Hjemvejen, og underkastede dem et fælles Interview i Toget.

— Det er Socialdemokrater og Radikale, der behersker Stillingen ogsaa indenfor Regeringen, siger Rasmus Hansen glædestraalende, idet det er underforstaaet, at det selvfølgelig er noget, Spanierne har lært af Danskerne. — Kommunister og Syndikalister spiller en meget ringe Rolle. Cortes Aabning viste ogsaa klart, at Stillingen var saadan.

Ja, det er meget mærkeligt, at Syndikalisterne, der ikke deltager i Valgene, ikke havde Cortes fyldt med Rigsdagsmænd. At Syndikalisterne imidlertid ikke er saa helt uden Indflydelse, maa de danske Rigsdagsmænd dog senere indrømme, idet Ulriksen indskyder: — Der er ogsaa det, at de yderliggaaende Organisationer stadig behersker Transportmidlerne.

— Det forholder sig saaledes, skynder Rasmus Hansen sig at forklare, at visse Fagforeninger (hvorfor ikke sige syndikalistiske Fagforeninger Ras. Hansen?) fra Revolutionens Begyndelse har haft Ledelsen af Gas- og Lysværkerne samt Sporveje. De maatte overtage disse, fordi Lederne flygtede.

Venstremanden Jensen Stevns vil ogsaa spille klog Mand og siger: — Det er Krigsøkonomi, men det synes, som om Regeringen orienterer sig væk fra de yderliggaaende. Endnu er det dog svært at sige, hvordan det hele vil gaa.

Ja, det er netop det, der er saa sørgeligt for en kapitalistisk Rigsdagsmand, at det ikke er til at sige, hvordan det vil gaa, havde de endda nogen Sikkerhed for, at det vilde lykkes for Negrin at orientere sig væk fra de yderliggaaende, men disse kan jo desværre ikke undværes ude i Skyttegravene.

Men hvordan kan det være, at Rasmus Hansen, der jo paa en Maade er Arbejderrepræsentant, naar han kommer til et Land, hvor det enestaaende i Verdenshistorien er sket, at Arbejderne selv uden Ledere, uden Førere, uden Stat og politisk Maskineri overtager Produktionen og sætter den i Gang, hvordan kan det være, at denne Arbejderrepræsentant ikke studerer dette Forhold og fortæller de danske Arbejdere derom. Jo, det er egentlig ganske forstaaeligt, thi derved vilde han jo sige til de danske Arbejdere: Vi Politikere, er ganske overflødige, det er ganske formaalsløst, at I fodrer og føder os, vi er bare i Vejen og til Skade for det Værk, I skal udføre for at befri jer fra Kapitalismen.

BROR. THØGERSEN'S BOGTRYKKERI
Vesterbrogade 27 B
C. 5023
Moderne Tryksager - Billige Priser

„Krystal" Mineralvand
Tilkendt Guldmedalje i København.
Bemærk Garantien paa Etiketterne.
Anvender kun lovligt foreskrevne Flasker med Navnet „Krystal" i Flaske og Prop. — Salg til Private.
Billige Priser.
Godthaabsvej 239. Telf. C. 6355

SEXUALKLINIKEN i Frederiksberggade 25. Sexuel Raadgivning, specielt Vejledning i Forebyggelsen mod Svangerskab.
Fast kvindelig Medarbejder.
Alle Hverdage Kl. 12—14.
Mand. & Fred. Aften Kl. 7—8.
Urinprøver modtages til Konstatering af eventuelt Svangerskab. (Pris 6 Kr.)
J. H. LEUNBACH

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gl. Radio eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

Divaner, Lejlighedskøb
En Del Divaner sælges langt under Værdien
Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26.

Kampen for Demokrati i Fagbevægelsen

Et Initiativ hos Tobaksarbejderne

Dansk Fagbevægelse befinder sig i en livsfarlig Krise. Med større og større Skarphed rejser det Problem sig, om Fagbevægelsen skal underkaste sig et absolut Statsdiktatur og derved miste sin egentlige Sjæl som Lønarbejdernes frie Sammenslutning til Varetagelse af Lønarbejdernes Klasseinteresser, saaledes som det er sket i de autoritære Stater. Kapitalisternes Krav om ubetinget Ro paa Arbejdspladserne om Afskaffelse af Fagorganisationens Aktionsfrihed og Omdannelse til et Ordens- og Politiapparat i Statsmagtens og Arbejdskøbernes Hænder imod "urolige" og uanstændige Arbejdergrupper er overalt det samme.

Kapitalismens Krise og hele svækkede og ustabile Tilstand bevirker, at alle Landes Arbejdere, saavel de fascistiske som de demokratiske Staters Arbejdere enten helt har mistet deres Organisations Frihed (Fascismen) eller er meget nær ved det (Demokratiet).

Ogsaa de danske Kapitalister kræver af den soc.dem. Regering absolutte Garantier for varig Fred paa Arbejdsmarkedet. Grundet paa vor hjemlige Kapitalismes Afhængighed af det engelske og tyske Marked er det her endnu mere end f. Eks. i Norge og Sverige et Livsspørgsmaal for Kapitalismen, at Fagbevægelsens sidste efterhaanden sørgelige Rester af Aktions- og Strejkefriheden likvideres.

Den soc.dem. Regering er her i en meget prekær Situation, men som Regering i et kap. Samfund maa den gøre

Redaktion & Ekspedition: Blaagaards Plads 21. København N.
Kontortid: Mandag, Tirsdag, Onsdag fra 17 til 18.
Torsdag fra 17½ til 19½.
Fredag fra 17 til 19½.
Postgiro 236.32.

ARBEJDET

Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Arbejdernes Frigørelse maa blive deres eget Værk

Vidtgaaende Regeringsforslag fremsat

Boligbyggeri, Gældssanering, Renteskat m. m.

For et Par Uger siden fremkom der i Dagspressen — ogsaa Regeringsbladene — temmelig stærke Forlydender om Muligheden af Folketingsvalg paa Forfatningssagen. Det stod allerede den Gang klart, at dette vilde være et f o r luftigt Valgprogram for Regeringen i en Tid, hvor de økonomiske Forhold og Arbejdsløsheden for den alt overvejende Del af den arbejdende Befolkning er det centrale.

Den forløbne Uges Begivenheder paa Christiansborg viser, at Regeringen er ganske klar over disse Forhold. Landstingets Afskafelse og Valgretsalderens Nedsættelse fylder for lidt i den arbejdsløse Arbejders eller den forgældede Husmands Spisekammer til at kunne skabe Valgstemning for Regeringen. Derfor har nu en Række Lovforslag om Byggeriets Igangsættelse og Sanering af Landbrugets Gæld set Dagens Lys eller er umiddelbart paa Vej til det. Endvidere er fremsat det tidligere omtalte Ferieforslag.

Naar saa disse Forslag en Gang ud paa Foraaret er blevet Lov, skulde der være skabt et gunstigt Valggrundlag for Regeringspartierne til Anvendelse i Løbet af Efteraaret, hvis det viser sig umuligt at opnaa Enighed med et af de største Oppositionspartier i Forfatningssagen.

De fremsatte Boligbyggelove yder gennem 6 Aar et aarligt Tilskud paa 10 Mill. Kr. til Laan i Række- eller Parcelhuse, og endelig stilles der 6 Mill. Kr. til Raadighed for Opførelse af Landarbejderboliger. Alle disse Lovforslag giver børnerige Familier, d. v. s. Familier med 3 Børn eller mere, Fortrinsret til de nye Lejligheder. Landarbejderhusene stilles til Landarbejdernes Raadighed paa samme Betingelser som gælder for Statshusmandsbrugene. Der kræves en Formue paa 700 Kr. for en Landarbejderfamilie med indtil 2 Børn, 350 Kr. for en Familie med 3 eler flere Børn for at faa overdraget et af de nye Huse. Det fastsættes, at arbejdsløsheds- og sygeforsikrede Arbejdere skal have første Ret saavel til Arbejdet med Opførelsen af Husene som til Beboelsen af dem.

For Lejlighederne i Byerne bestemmes det, at mindst ¼ af dem skal være beregnet til børnerige Familier, og Ejendomsskatterne af disse nye Ejendomme, saavel som af de i Henhold til Lovene af 1933 og 35 byggede, skal henlægges i et særligt Fond, hvoraf Familier med over 3 Børn kan faa udbetalt et Huslejetilskud paa indtil 500 Kr. aarligt. Dette Maksimumsbeløb kan dog kun udbetales til Familier med 5 eler flere Børn.

Boligloven kædes altsaa sammen med en Tilskudsordning til de børnerige Familier, det er jo en almen kapitalistisk Tendens i vore Dage at søge den menneskelige Frugtbarhed øget ved at stille Pengepræmier i Udsigt. Men ellers maa det jo anerkendes, at ingen som de børnerige Familier trænger til bedre Boliger. Som Middel mod Arbejdsløsheden skulde Loven ogsaa faa Betydning, men hvor meget er det jo yderst vanskeligt at sige noget om. Ofentlige Arbejder har en Tendens til et alt for stort Administrationsapparat og til at hæmme Arbejde af samme Karakter i de private Erhverv. Det vil sikkert ogsaa gælde de halvoffentlige Arbejder, som de nu forelagte Love vil sætte i Gang, det bliver jo væsentligt Kommuner og Boligforeninger, der vil faa Del i Laanene. Vi advarer vore Klassefæller paa en alt for blind Tillid til de politiske Mirakeldoktorer paa Christiansborg. Det de kan udrette for os i det kapitalisttiske Samfund er stærkt begrænset af dette Samfunds økonomiske Love.

Dette vil de endnu ikke forelagte Love om Landbrugets Gældssanering og en Renteskat paa den passive Kapital ogsaa vise. I disse vigtige Sager gælder det et enten-eller, men her har Regeringen og dens Medlemmer selv erkendt deres Magtesløshed mere end en Gang, og det offentligt. Man behøver blot at mindes Konverteringsfiaskoen i 1934, hvor Bankerne simpelthen nægtede at yde den fornødne Garanti, saa Regeringen maatte lade det Konverteringsforslag, der var opnaaet Enighed om, falde. Eller tænk paa Diskontoforhøjelsen for godt et Aar siden, lige efter Landstingets Erobring, der skulde have muliggjort det modsatte. Gennem hele Kriseperioden fra 1931 til Dato har Kvaksalverne paa Christiansborg syslet med Problemet Gældssanering paa Kapitalens Bekostning og hele Tiden har Resultaterne været kummerlige. Det bliver de ogsaa denne Gang.

De eneste effektive Midler er den arbejdende Befolknings uden om parlamentariske Aktioner — og dem bekæmper Regeringen.

---

sin Pligt. Enten varetager den "hele Samfundets Livsinteresser", d. v. s. Kapitalisternes Klasseinteresser eller den maa gaa. Og Regeringen gaar ikke, hvis den paa nogen Maade kan undgaa det. Det er det eneste Princip, Arbejderne under alle Forhold kan vente fulgt af Regeringen.

Den hidtidige Fagforeningspolitik

viser klart, at Regeringen ubetinget følger Kapitalisternes Krav om, naar det er nodvendigt, at bruge Statsmagtens Magtmidler for at skaffe Arbejdsfred.

Strejke- og Lockoutforbudet i 1933, den nye Forligsmandslov 1934, den tvungne Voldgift mod Slagteriarbejderne og det skandaløse Forræderi mod Sømandsstrejken samme Aar, den tvungne Voldgift i 1936 og Mæglingsforslagets Ophøjelse til Lov 1937, alt det viser, at for Regeringen gælder alle Kneb. Hensigten helliger Midet og Hensigten er at kvæle Arbejdernes egne økonomiske Aktioner i Vold og Terror, naar Kapitalisternes Interesser kræver det!

Var der nogen, der sagde Socialfascisme? Det maa have været en Kommunist, der har misforstaaet Folkefrontstaktikken, og faaet Tilbagefald til 1932's komm. Politik.

Vel er Statsmagtens Midler stadig tilstrækkelig, naar det gælder at skabe Arbejdsro, men for Regeringens Prestige var det langt bedre, om Fagbevægelsen frivilligt opgav sin Aktionsfrihed og indrettede sin Organisationsform saaledes, at Statsmagten altid kunde bestemme Afstemningsresultaterne.

Forholdet er jo det, at dansk Fagbevægelses Ledere for 90—95 pCt. Vedkommende er Partifæller til de soc.dem. Ministre, og deres Lønninger og hele sociale Stilling er jo saadan, at noget direkte samfundsfarligt og revolutionært Element kan man ikke sige de repræsenterer. Derfor er den soc.dem. Regerings Politik i Fagbevægelsen i Dag den, at Afstemningsretten over Overenskomsterne skal tages fra Medlemmerne og lægges i Ledernes Hænder. Saa er der 99 pCt. Sikkerhed for, at Afstemningerne faar det Resultat, Regeringen til enhver Tid ønsker, d. v. s. Vedtagelse og Fred for enhver Pris. De Resultater eller Mangel paa Resultater, Arbejderne faar, maa saa komme i anden Række.

Saaledes er de virkelige Bevæggrundee til Agitationen i Fagbevægelsen for en Afstemningsreform i Retning af en mere eller mindre fuldstændig Form for kompetent Forsamling.

Arbejderne holder paa Urafstemningen.

I 3 Aar har D. s. F. syslet med Planer i ovennævnte Retning, paa to Generalforsamlingen har Forretningsudvalgets Flertal forelagt Forslag om Indskrænkning i Urafstemningsprincippet, og stadig er Spørgsmaalet uløst.

Jo stærkere Kravet rejses fra de menige Medlemmers Side: Fingrene væk fra Urafstemningen, des flere Tilhængere vil Urafstemningen faa i Organisationernes Top. Derfor maa alle Kræfter sættes ind i denne Kamp.

Nedenstaaende bringer vi et Opraab, Tobaksarbejdernes F. S. har udsendt. Det er selvfølgeligt præget af de særlige Forhold, der findes i dette Fag, men vi opfordrer Oppositionen i alle Fag til at udvise et lignende Initiativ i Kampen for Urafstemningen. Jo større Indsats, des større Resultater.

Kollegor!

Paa den ordinære Generalforsamlings første Del den 26. Januar lykkedes det Bestyrelsens Flertal at faa godkendt deres Sabotage af forrige Generalforsamlings Krav om Urafstemning over Besættelsen af Stillingen som Medbestyrer paa Centralkontoret.

Paa samme Generalforsamling erklærede Bestyrelsesmedlem Ludvig Olsen sig for Tilhænger af Urafstemningens fuldstændige Afskaffelse og Erstatning med kompetent Forsamling!

Kollega! Er du klar over, hvad det betyder? Det betyder, at dine sidste Medlemsrettigheder skal bortfalde. Men Pligten til at lønne de kompetente Funktionærer højt af din lille Løn beholder du! Ønsker du en saadan Udvikling?

I saa Fald skal du blive borte fra den fortsatte Generalforsamling Fredag den 18. ds. i Folkets Hus, Jagtvej 69; saa kan Bestyrelsens Flertal, støttet af en lille Klike fra den fallerede Smørklub, fortsætte Arbejdet med at umyndiggøre dig i din egen Organisation.

Paa Generalforsamlingen skal der vælges et Lovudvalg for at ændre Afd. Enighedens Love i Overensstemmelse med de af Kongressen vedtagne Love for Forbundet. Faar Moderationen Flertal i dette Udvalg, er der ingen Tvivl om, at der vil blive skabt Lovændringer i den af Ludvig Olsen skitserede Retning.

Det maa du være med til at forhindre. Attentatplanerne mod Urafstemningen og Medlemmernes Rettigheder skal bringes til Standsning!

Det mener det overvejende Flertal af Tobaksarbejderne. Du tilhører dette Flertal, og derfor maa du møde op til Generalforsamlingen, saaledes at Medlemmernes Mening ogsaa bliver Generalforsamlingens Mening.

Du maa ikke blive hjemme; thi husk, det er langt lettere at tabe vundne Rettigheder end at genvinde tabte.

Tobaksarbejdernes Klub
under F. S.

Syndikalistisk Ungdom

Unge Mand, se her

Faa Spørgsmaal har i den Grad vakt Ungdommens Interesse som den seksuelle Oplysning. Overalt, hvor man kommer frem, mærker man denne Interesse. Seksuelle Problemer diskuteres alle Vegne, og desværre viser Ungdommen ofte en sørgelig Mangel paa faktisk Viden og ytrer derfor ofte Trang til sandfærdig Udredning af alle de Problemer, der presser paa. Vel vidende om alt dette har **Syndikalistisk Ungdoms Forbund** henvendt sig til J. H. L e u n b a c h og bedt ham om at hjælpe os at bringe virkelig effektiv Oplysning til den danske Arbejderungdom.

Foreløbig maa vi nøjes med at henvende os til den københavnske Ungdom og gøre den opmærksom paa, at vi har faaet arrangeret en Række gratis S p ø r g e t i m e r i Seksualklinikken, Frederiksberggade 25.

Spørgetimerne er kun for Mænd. (Kvinderne kan vi henvise til Arbejderkvindernes Oplysningsforenings Spørgetimer). Den første Spørgetime finder Sted O n s d a g d. 2. M a r t s Kl. 20, og derefter hver anden Onsdag indtil videre i Marts Maaned.

J. H. L e u n b a c h kender enhver, der er interesseret i seksuel Oplysning. Hans Navn borger for, at disse Aftener vil blive en Oplevelse for alle Deltagerne, og du er ganske sikkert en af dem.

Vel mødt!

Møder

Torsdag den 24. Februar Kl. 20 i Stjernekruset, H. C. Andersensgade 10.

J. Hallbäck taler om Anarkismen. Interesserede er velkomne.

Socialistisk Samvirke afholder Møde Fredag den 25. Februar Kl. 20 i Romersgade 23 (Esperantoklubben).

S. U.'s Medlemmer maa møde op.

Hver Torsdag Møde i Ungdomsforeningen, hver anden Fredag Møde i Socialistisk Samvirke.

De Arbejdsløse

Vi har fra Antonius Andersen-Gruppen indenfor de Arbejdsløses Organisation modtaget et Indlæg, som paa Grund af Pladsmangel maa vente til næste Gang.

Redaktionen.

Ansvarlig overfor Presseloven
Alfred Mogensen
Brdr. Thøgersen

Arbejdet

10 Øre — Organ for Danmarks syndikalistiske Bevægelse — 10 Øre

No. 8. | Fredag d. 25. Februar 1938 | 3. Aarg.

FORLIGET i Staunings Hus rettet mod Arbejderne

Højrefløjen indenfor Socialdemokratiet er enedes med Fagforeningslederne om, at der ingen Arbejdskamp maa blive til Foraaret

Der har været talt og skrevet saa meget om det Forlig, der for nylig blev sluttet i Staunings Hus. »Soc.-Dem.«, der først omtalte det, fortalte, at det drejede sig om et 'Forlig mellem de to Regeringspartier, Socialdemokratiet og det radikale Venstre, og at det ikke stod tilbage i Betydning for det berømte »Kanslergadeforlig« med Venstre.

Nok muligt, at det er rigtigt, at der har fundet et saadant Forlig Sted mellem de to Regeringspartier, da Traadene, der knyttede dem sammen, var begyndt at blive noget tyndtslidte, men det er i alt Fald ikke den fulde Sandhed.

I den radikale Provinspresse, som man jo nok kan gaa ud fra ikke er helt uvidende om, hvad der er sket paa Møderne i Staunings Hus, hvor det radikale Parti efter Soc.-Demokratens Oplysninger selv har deltaget, har der været Meddelelser fremme om, at det virkelige betydningsfulde »Forlig«, der blev afsluttet i Staunings Hus, var Forliget mellem Højrefløjen af Socialdemokratiet og Højrefløjen af Fagbevægelsen, hvilket vil sige de fleste af de øverste Ledere i De samv. Fagforbund og Fagforbundene, der gik ud paa, at der ingen Arbejdskamp skulde være til Foraaret.

Det radikale Blad i Kalundborg skriver saaledes: »Og vi kan yderligere oplyse, at den Aftale, som blev truffet mellem Fagforeningsfolkene og Socialdemokratiets Højreblok, yderligere gik ud paa, at man ikke vilde have nogen Arbejdskamp til Foraaret.«

De afgivne Strejkevarsler er altsaa Komediespil for at putte Arbejderne Blaar i Øjnene.

Det er et forargeligt Spil, disse Herrer Politikere og Fagforeningsledere driver med Arbejdernes Interesser. Igennem Soc.-Demokratens Spalter lader de Arbejderne forstaa, at der slides i det og gøres et hæderligt Arbejde under Forhandlingerne i Arbejdsgiverforeningen af Fagforeningslederne for at redde et ordentlig Resultat i Land. Der skrives harmfulde Artikler om Arbejdskøbernes Ubarmhjertighed og kyniske Afvisning af de lavtlønnede Arbejderes beskedne Krav, der fortælles om, hvorledes Situationen med Hensyn til Overenskomsterne nu tegner sig mørk og faretruende, og for at fremhæve det alvorlige i Situationen sendes der paa én Gang Strejkevarsler for ca. 100,000 Arbejdere.

Og saa er det »bluff« alt sammen, Svindel, ikke andet. Det har aldrig været Meningen, der skulde være nogen Strejke. Fagforeningsbureaukraterne er bleven enige med Stauning-Lakajerne paa Christiansborg om, at der ingen Arbejdskamp skal være. Derfor kan Udsendelsen af Strejkevarslerne kun opfattes som et Middel til at putte Arbejderne Blaar i Øjnene og give dem den falske Tro, at deres Fagforeningsledere stadig arbejder for deres Interesser, medens de i Virkeligheden kun arbejder for Stauning.

Man kan efter disse Oplysninger bedre forstaa

Arbejdskøbernes Vrangvillighed under Forhandlingerne.

Thi det er uden for al Tvivl, at de, lige siden denne Aftale kom i Stand, har været vidende derom. Hvorfor skulde de saa forhaste sig med Tilbud eller med at opfylde selv beskedne Krav. De resikerer jo ikke noget ved at vente. Arbejdsfreden er jo sikret uden deres Indrømmelser, og hvilket Pres skulde Strejkevarsler lægge paa dem, naar de ved, at Arbejdsfreden garanteres af Stauning og Chr. Jensen. Naar de ikke som hos Smedene, Tobaksarbejderne og Typograferne kan se, at de kan slippe billig til en Overenskomst, har Arbejdskøberne kun Fordel af at trække Tiden ud og stille sig afvisende overfor Krav, der gaar ud over, hvad de foran nævnte Fag har opnaaet, Forligsmandens Afgørelse er det, der bliver bestemmende, uden Hensyn til Arbejdernes Afstemninger, og jo mere vrangvillig Arbejdskøberne stiller sig, des mindre vil Forligsmanden turde byde Arbejderne, det har vi set Eksempler nok paa.

Den Afgørelse, som de faglige Ledere og Politikerne her har truffet midt under Overenskomstforhandlingerne, kan kun betegnes som et aabent Forræderi mod Arbejderne og en kærkommen hjælpende Haand til Arbejdskøberne, thi naar Arbejderne afskæres fra at strejke eller paa andre Maader bringe deres faglige Aktioner til Anvendelse, er de jo haabløst prisgivet Arbejdskøbernes Forgodtbefindende. Selv denne Impuls til at sætte Fart i Arbejdskøbernes Eftergivenhed, der undertiden kan være i den blotte Trusel om Arbejdsstandsning, er under disse Forhold borte.

Hvad er det egentlig, Arbejderne stemmer om.

Samtidig med, at nogle enkelte Personer tiltager sig den Ret at sikre Udbytterne Arbejdernes Arbejdskraft paa Vilkaar, som disse ikke bliver taget med paa Raad om, opretholder man stadig Fiktionen om, at det er Arbejderne, der selv bestemmer ved at lade Overenskomstforslagene sende ud til Afstemning.

Men hvad er det egentlig, Arbejderne stemmer om. Det kan jo ikke være deres Overenskomster, eftersom dette Spørgsmaal er afgjort, før det nogensinde bliver forelagt Arbejderne. Skulde de trods alle Beregninger gaa hen at forkaste, saa vil Staten med Arbejderministeren Stauning som Garant sørge for, at de alligevel akcepterer den, og skulde de alligevel prøve paa at hævde Retten til at bestemme over deres egen Arbejdskraft, saa vil de opdage, at de har ingen Midler dertil, fordi deres Organisation, deres Fagforening og Forbund er i Hænderne paa et Bureaukrati, der fuldstændig har afskaaret dem fra, at de kan sætte sig i Besiddelse af deres egen Organisation og bruge den i Kampen for deres egne Interesser.

Sikkert Flertallet af Arbejderne holder paa Urafstemningsretten og vil værge sig imod de Anslag, der nu fra Ledernes Side gøres imod denne. Men mon ikke de sidste Aars Udvikling af den danske Fagbevægelse kan faa de fleste til at forstaa, at Kampen for at bevare Urafstemningen maa kombineres med Kampen for Arbejdernes uindskrænkede Raaderet over deres Fagforeninger og Forbund, hvis denne overhovedet skal have nogen Betydning. Dette kan kun gøres ved en Organisationsform, hvor Magten og Bestemmelsesretten stedse ligger hos Medlemmerne. Urafstemning i en centralistisk Organisation, hvor det er de faa Ledere, der har mistet al Samfølelse med Arbejderne, der skal bestemme om, hvad der skal til Urafstemning, og hvad ikke, er, som det viser sig, betydningsløs.

Naar Jorden overtages af Arbejderne

Under Ledelse af C. N. T. er flere store Jordbrugskollektiver oprettet i Castilien. Disse har været overordentlige vellykkede. For at give en Forstaaelse af deres Fremgang nævner vi nogle Tal fra Produktionen paa et Jordbrug ved Madrid, som i 1936 var paa private Hænder, men som i 1937 blev kollektiviseret af Arbejderne. Resultaterne ser saaledes ud: I 1936 blev der produceret 192,000 kg Hvede, 32,000 kg Byg, Hø til Værdi af 80,000 Pesetas, Meloner for 196,000 Pesetas og Vin 36,000 Liter.

I 1937: Hvede 448,000 kg, Byg 128,000 kg, Hø for 250,000 Pesetas og Meloner for 300,000 Pesetas.

Som man ser, er der foregaaet en stærk Stigning i Produktionen trods Krigen og trods, at det som Følge af denne har været umuligt at gennemføre tekniske Forbedringer i nævneværdig Grad. Det har hverken været nødvendig med Femaarsplan eller andre lignende Slavedrivermetoder. Arbejdernes Maalbevidsthed, deres Begejstring og opofrende Arbejdsvilje har alene været tilstrækkelig til at øge Jordens Produktivitet med saa glimrende Resultater.

Paa samme Kollektiv findes ogsaa en Kaninfarm, et Svinehold paa ca. 100 Svin og en Opdrætningsanstalt for Fjerkræ. Alt dette drives under kameratlige Former af Arbejderne selv uden nogen Indblanding hverken fra Organisationer eller andre.

Naar vi nævner dette, er det ikke mindst, fordi denne Jord tidligere ejedes af en Greve Romanes, der var bekendt for at drive Mønsterlandbrug og tiltrak sig Opmærksomheden derved. Det er alligevel lykkedes Arbejderne at overtræffe ham paa glimrende Maade.

Der findes mange andre af saadanne kollektiviserede Landbrug, der er oprettet af C. N. T., bl. a. i Tielmes, Das Barios, Cabacas de Yepes, Coslada og mange andre Steder, som det vil tage for stor Plads her at nævne.

(C.N.T.-F.A.I.s Esperantobulletin).

I A.A.s nye Sekretariat

Som nyt Sekretariat i Syndikalistisk Internationale er valgt: Generalsekretær: Prieto (Spanien). Til Sekretærer: Rocca (Spanien), Pierre Besnard (Frankrig), Rüdiger (Tyskland) og Agostinho Das Neves (Portugal).

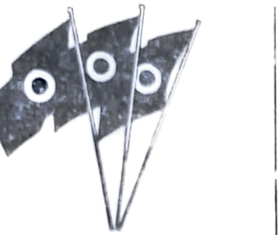

Syndikalistisk Ungdom

»Spørgsmaalskassen«

Jeg havde en mærkelig Oplevelse forleden. Jeg henvendte mig til en af Københavns Telefon Kiosker og spurgte efter Februar-Nummeret af »Sex og Samfund«. »Det fører vi ikke«, svarede Damen, »men De kan faa »Cocktail«. Enhver, der kender dette »Organ«, vil forstaa min Harme, og vil forstaa, at jeg anvendte mindre pæne Ord, da jeg gav Damen en fortjent Omgang »Oplysning«.

A propos »Sex og Samfund«, saa er det blevet dette Blad forbudt at opretholde Rubriken »Spørgsmaalskassen«, hvor enhver kunde vente ærlige Svar paa ærlige Spørgsmaal.

Men ingen kan forbyde en Mand at svare paa Spørgsmaal, der stilles personligt til ham, hvis han holder sine Svar paa sagligt Grundlag.

Enhver, der savner »Spørgsmaalskassen«, og enhver, der har seksuelle Spørgsmaal at stille, er hjertelig velkommen til at deltage i **Syndikalistisk Ungdoms Forbund's** gratis Spørgetime i Frederiksberggade 25 (Seksualklinikken). Den første Spørgetime afholdes Onsdag den 2. Marts Kl. 20 og derefter hveranden Onsdag i Marts Maaned.

Enhver, der har et eller andet seksuelt Problem at tumle med (og hvem har ikke det?), kan trygt henvende sig her og være sikker paa, at **J. H. Leunbach** giver dem ærlige og rigtige Svar. Spørgetimerne er kun for Mænd

Medlemsmøde

afholdes hos G. Hallback, Wildersgade 57, Torsdag den 3. Marts Kl. 20.

Had betyder Landstingets Afskaffelse og 21 Aars Valgret

I den nedsatte Forfatningskommission har Regeringspartierne i deres foreløbige Udkast stillet Forslag om Valgretsalderens Nedsættelse fra 25 til 21 Aar ved Folketingsvalgene.

Christmas Møller har udtalt sin Tilslutning til dette, og selv om han, grundet paa den konservative Landstingsgruppes kompakte Modstand, ikke har Flertallet af den konservative Rigsdagsgruppe bag sig, og selv om en Skattebørgerkampagne gennem Annoncer i Berlingske Tidende vil lave et nyt Højreparti netop paa Modstanden mod Christmas Møllers Forfatningspolitik, er det dog en Kendsgerning at store konservative Kredse ikke vil modsætte sig Valgretsalderens Nedsættelse.

Arbejderbladet er selvfølgelig begejstret for Tanken, men forlanger bare [illegible] Demokratiet [illegible] Folkefronten ikke er en Kendsgerning [illegible] opretholder et [illegible] Parti her i Landet [illegible] hele Tiden [illegible] Socialdemokratiet [illegible] Forfatningsspørgsmaalet [illegible] Forslag, men forlanger samtidig Republik. Det kaldes revolutio[illegible]nær Taktik ved højtidelige Lejligheder.

Det lille Kværulantparti, Retsforbundet, har selvfølgelig ogsaa i Forfatningssagen alle de andre Partiers Standpunkter plus et Par Stykker til, men ogsaa i dette »Parti« er der afgjort Velvilje overfor Regeringens Forslag.

Kun Partiet Venstre synes at stille sig absolut afvisende.

Hvad betyder nu denne brede »Folkefront« om Forfatningsreformen?

Det betyder, at det hele i Virkeligheden kun drejer sig om en Forenkling og à jour Føring af det kapitalistiske Danmarks administrative Apparat i Overensstemmelse med en Udvikling, som faktisk er sket.

Efter Regeringspartiernes Erobring af Flertallet i Landstinget kan der ikke rejses nogen voldsom »Forfatningskamp« paa Landstingets Afskaffelse eller en ny Valgordning. Som Valgmaaden er til Landstinget vil dette i mange Aar frem i Tiden blive en tilsvarende Fæstning for det nuværende Flertal, som det var det fra 1915 til 1936 for Flertallet fra 1915. End ikke Venstre vil kunne rejse nogen egentlig Kamp under saadanne Forhold.

Den nu forestaaende Forfatningsændring vil blive den logiske Videreføring af 1915 Grundloven. Og som denne vil det kapitalistiske Samfunds Grundlag, den private Ejendomsret, Løn og Rentesystemet, forblive urørt.

Dansk Arbejderbevægelse kan nu demokratisere Forfatningen, saa meget den vil; den kan ved de kommende Valg at give Socialdemokratiet rent Flertal i Rigsdagen. Naar saa det viser sig, at Socialdemokratiet ikke hverken vil eller kan omdanne Samfundet i socialistisk Retning, kan Danmarks Arbejdere begynde den samme Komedie om igen med at vælge Kommunister. Og ogsaa disse vil skuffe. Men en Gang maa Arbejderne vel forstaa, at Samfundsmagten ikke ligger i Parlamentet, men i Produktionen, i Økonomien. En Gang maa de vel flytte Klassekampen, der spilles som Farce i Rigsdagen, ud paa Arbejdspladserne, hvor den ikke er Taler og Fraser og Forlig, men levende Virkelighed og Alvor.

En Gang maa de vel forlade de politiske Partier og lægge deres Kræfter i Skabelsen af revolutionære Industriforbund og gennem dem erobre ikke Rigsdagsmandater, men Arbejdspladserne.

Dette maa være den syndikalistiske Ungdoms Forfatningspolitik.

Hørt og set —

Hitler har holdt en stor Tale, der strakte sig over 3 Timer. Et nogenlunde normalt Menneske kunde indenfor dette Tidsrum have sagt en hel Del fornuftige Ting — men den lille fanatiske Blandings-Arier har vist os, at han med virkelig Virtuositet formaar at sige ingenting om mange Ting. Han sagde blandt andet, at Tyskland (Hitler) betragter Japan som et Element, der sikrede den menneskelige Kultur, og at den »marxistiske Pøbels Myrderier i Spanien« blev ledet af en lille jødisk Klike.

Det er ikke noget nyt, langt mindre noget fornuftigt. Skal [illegible] har været.

Jødehadet [illegible] Var det ikke en [illegible] for at [illegible] Stalin, saaledes at Jøderne blev Syndebukke for Stalinismens Uduelighed, og omvendt, Trotskisterne for Nazismens Evneløshed. Det vilde da skabe nye Muligheder for Processer mod anderledes tænkende!

Om Japan som Sikrer af den menneskelige Kultur kun dette. Er Japans Skændselsgerninger overfor den kinesiske Civilbefolkning Kultur, saa lad os oprigtigt haabe, at v i aldrig bliver kultiverede.

*

Ifølge den nye Lærlingelovs Paragraf 17 paahviler det Mesteren at vaage over Lærlingens sædelige **Vandel og værne ham mod umoralsk Paavirkning.**

Naar lille Peter nu kommer i Lære, kan han vente at blive budt velkommen af Mesteren med følgende »psædelige« Vers:

(At synge ved Lille Peters Indtræden i de Voksnes Rækker).

Mel.: Højt fra Træets . . .

Lille Peter, kom til mig,
jeg, din kære Mester,
leder dig den rette Vej
bort fra det, der frister.
Hvad du ønsker, skal du faa,
men du maa dog huske paa —
Lyster det er Laster,
Kærlighed gi'r Knaster

Lyt til Mesters vise Ord,
gør som Mester siger,
vent med d e t, til du bli'r stor,
hold dig væk fra Piger.
Husk, hvad Thorkild Jensen sa'
Kønsliv — fy — uhadada —
Blomstersprog i de Fag,
Erotik gi'r Bismag.

Naar en Svend fortæller om . . .
maa du ikke lytte —
du skal være kysk og from —
ikke Lastens Bytte.
Hold dig væk fra Spirikum,
det gi'r blot Dilerium . . .
Peter! ! — raaber Stoffer,
hent os fire »Hoffer«!

*

Man har nu, i Stedet for alle de skadelige Sovepulvere og Sovepiller, indført Grammofonplader med søvndyssende Taler.

Efter hvad jeg hører, skal Steincke indtale den danske Version. Titlen bliver kort og godt: Jeg! For Virkningen garanteres.

*

Socialisme eller Fascisme

Ude fra Verden ekko'er det fra de storpolitiske Begivenheder.

Hitler er den store Sceneinstruktør, der for en Tid faar Verdensoffentligheden til at vende Opmærksomheden fra Østen og Spanien og glemme, at der er Krig dèr. Bladene har simpelthen ikke Plads til andet end Hitler og de Begivenheder, der staar i mere eller mindre Forbindelse med hans Ageren paa Verdensscenen.

Det begyndte med, at Hitler à la Stalin — dog ikke saa blodig — lod arrestere og udrense nogle Generaler og Officerer i den tyske Hær, der ikke var nazistiske nok. Efter alt, hvad der er fremkommet, ser det ud til, at de havde været Modstandere af Hitlers Besættelse af Rhinlandet, ligesom de efter at have haft Lejlighed til at prøve de tyske Vaaben i den spanske Krig ønskede, at Tysklands militære Indsats paa denne Front skulde afvikles, og endvidere at der skulde søges en fredelig Forstaaelse med Frankrig, samtidig med at de var Modstandere af en militær Alliance med det upaalidelige Italien, som de tyske Militære nærer en begrundet Mistillid til.

Disse tyske Generaler og højstaaende Officerer var altsaa i alt Fald passive Modstandere af Hitlers Udenrigspolitik, som de mente gik hurtigere frem, end den tyske Oprustning tillod. Derfor kom de bort og blev erstattet med mere nazitro Officerer.

Samtidig rensede Hitler ud i Udenrigsministeriet og flyttede om paa de tyske Gesandter i Udlandet. Det var klart, at mere skulde ske.

Begivenhederne lod heller ikke vente længe paa sig. Som en Fyrste, der tilsiger en Vasal, lod Hitler den østrigske Kansler Schusnig kalde til sin Residens, og der gav Hitler Schusnig det Alternativ at vælge imellem — enten selv at nazificere Østrig ved at optage nogle af Hitlers udpegede østrigske Nazister i sit Ministerium og der ved faktisk forberede Østrigs Indlemmelse i Tyskland — eller Krig med Tyskland. For at give sine Krav større Vægt lod han demonstrativt store Militærstyrker trække sammen ved den østrigske Grænse.

Efter at Schusnig havde konstateret, at han ikke kunde vente Hjælp, hverken fra Italien eller andre Magter, der faktisk havde garanteret for Østrigs Uafhængighed, gik han blankt ind paa Hitlers Krav, hvorved Østrig nu faktisk er en Vasalstat af Tyskland.

Men Hitlers aktivistiske Udenrigspolitik har haft Virkninger selv i gamle England, hvor de folkeforbundstroendes store Haab, Udenrigsminister Eden, er faldet.

Denne Begivenhed kan vel ikke sættes i direkte Forbindelse med Hitlers Aktivitet, da det er Englands Stilling til Italien, der angives som den direkte Aarsag til Edens Afgang som Udenrigsminister, men det er uden for al Tvivl, at Begivenhederne i Østrig og Tyskland har været medvirkende til, at Eden har stillet Krav om, at Italien for at opnaa Indrømmelser fra England skulde give mere end smukke, formelle Løfter. Dem har Italien jo i Tidens Løb strøet om sig med uden at have opfyldt et eneste.

— — —

Hvilken Konklusion kan man nu drage af disse Begivenheder?

Udadtil, Staterne imellem, er der ingen Tvivl om, at de fascistiske og nazistiske Stater har vundet paa de saakaldte demokratiske Staters Bekostning. Men ogsaa indadtil — for Tysklands Vedkommende — er det udenfor al Tvivl, at Nazistyret har vundet i Styrke. Har Hitler nu ikke bevist, at hans stadige Angreb paa Weimar-Republiken og dens Mænd for deres Fejghed og Eftergivenhed overfor Sejrherrerne, hvorved de bragte Tyskland i en ydmygende Stilling og det tyske Folk i Slaveri, var berettiget. Han [illegible] ser jo nu, at Tyskland har intet at [illegible] selv om det kræver Fredstraktater og Pagter.

Saadt nok koster det det tyske Folk baade Sult og Frihed, men har der nogen Sinde i Historien været et Folk, som Magthaverne ikke har kunnet faa til at lide det saa længe de blot kunde

F.S. Medlemmer

som har Bladfonds Mærker i Kommission bedes omgaaende indlevere disse og Regnskab til Revision paa Bladets Kontor.

Ekspeditionen

fodre det med »Sejre« — og naar disse Sejre endda som her er vundet uden Krig, uden Ofre paa Valpladsen, maa det nødvendigvis styrke Naszistyrets Stilling indadtil.

I England vil Edens Afgang vel komme til at betyde en endelig Gravfæstelse af Folkeforbundsliget, der længe har været i Forraadnelse. Lad os ikke græde ved denne Begravelse.

For den internationale Arbejderbevægelse kan man sige, at det, der sker i disse Aar, Naszismens og Fascismens Fremtrængen, Krigene i Spanien og Kina og de elendige økonomiske og politiske Forhold for hele den civiliserede Verdens arbejdende Befolkning er en direkte Følge af Socialdemokratiets reformistiske Politik i alle Lande efter Krigen.

Den tog sin Begyndelse, da det tyske Socialdemokrati som Repræsentant for og under Bifald fra den socialdemokratiske Internationale ved Hjælp af de reaktionære kejserlige Officerer druknede de tyske Arbejderes Revolution i Blod, og dens foreløbige Resultat er: — det halve af Europas Lande under absolut fascistisk Herredømme og dens langsomme, men sikre Indtrængen i de demokratiske Lande med de demokratiske Politikere som Hjælpere.

I 1919 stod det internationale Socialdemokrati overfor Valget: Socialisme eller Kapitalisme. Det valgte Kapitalismen, og vi maa nu alle nyde dets bitre Frugter.

I Dag gælder Valget Fascisme eller Socialisme. Enten maa Socialismen sejre, ellers vil Fascismen, der gives ingen anden Udvej, og den gælder for alle Lande. — Og det er Arbejderne, der skal vælge. Her kan ingen Eden hjælpe eller nogen anden Statsmand eller kapitalistisk Stat.

Arbejdernes Frigørelse maa ske ved dem selv.

Fastelavn

Unger med Masker og brandrøde Næser,
sværtede Kinder og pjaltede Klæ'r —
en hel lille Hær
med blaafrosne Tæ'r,
der stritter i Skoenes revnede Læ'r —
mens det blæser.

Smaabitte Purke, der rasler og fryser,
vræler om Faste og Boller og Sjov —
i Dag har de Lov
at tigge . . . hov-hov!
De synger, mens Køtere bjæffer vov-vov,
saa de gyser.

Klovner og Vildmænd med dampende Masker.
Snottede Unger — en glad og en bøs.
Hver Dreng og Tøs,
der før stod og frøs,
faar Varme i Kroppene, naar de slaar løs,
saa det klasker.

Inderst i Baggaarden sidder Fru Haste
med sine frysende, sultende Børn.
Den mindste, Jens Jørn,
har taget sin Tørn —
han hvisker mod Iskuldens stikkende Tjørn:
det er Faste . . .

— **halfdan.**

Bliv Medlem af **FS**

Bevæget Generalforsamling hos Tobaksarbejderne

Fredag d. 18. ds. fortsattes den ordinære Generalforsamling i Tobaksarbejderforbundet, Afd. Enigheden. Første Punkt paa Dagsordenen var Regnskabet, der oplæstes af Kassereren og derefter godkendtes eenstemmigt.

Næste Punkt var Opstilling til Urafstemning over Kasserer, Næstformand, 6 Bestyrelsesmedlemmer, 1 Revisor og Kontrahenter. Herunder førtes en Diskussion, der var yderst ubehagelig for de hidtidige moderate Bestyrelsesmedlemmer, idet disse blev meget stærkt angrebet for deres Stillinger og Arbejde — eller Mangel herpaa. Særlig Overløberen Ludvig Olsen — Tilhængeren af Urafstemningens Afskaffelse — blev stillet Ansigt til Ansigt med sin radikale Fortid og sit nuværende Rakkerarbejde for det yderste Højre i Afd. og Forb. Det maa nu være Medlemmernes Opgave paa Grundlag af den fremkomne Kritik ved Urafstemningen endeligt at bedømme de moderate Bestyrelsesmedlemmer, ved ikke at genvælge nogen af dem.

Husk, de er anbragt øverst paa Stemmesedlen, **der skal altsaa stemmes paa de sidste Navne.**

Derefter foretoges Valg af Stemmeudvalg, Lovudvalg og Repræsentanter til Bryggeriet Stjernen. Til Stemmeudvalget og til Stjernen genvalgtes de hidtidige moderate Repræsentanter; men der var ikke ret stor Forskel mellem disses Stemmetal, og de af Oppositionen foreslaaede. Det vigtige Lovudvalg blev derimod ikke socialdemokratisk ensrettet, der blev valgt 4 Socialdemokrater, 1 Kommunist, 1 Trotskist og 1 partiløs, der staar F. S.s Opfattelse nær. Et ganske godt Resultat.

En Bevilling paa 50 Kr. til Socialdemokratiets Børneorganisation D.U.I. blev vedtaget. Fra syndikalistisk Side blev der selvfølgelig talt og stemt imod dette.

Saa kom man til det Punkt, om hvilket Bølgerne skulde komme til at gaa højest, nemlig en Protestudtalelse fra 3 af F. S. Kongresdelegerede mod den trykte Kongresprotokol og et Krav om at komme med en Redegørelse overfor Generalforsamlingen angaaende Kongressen. Vor Kammerat Valdemar Hansen begrundede nærmere Protesten mod Protokollen samt angreb kraftigt Kongresflertallets Vedtagelser og Fremgangsmetoder. Dette søgte Dirigenten Sigurd Olsen, støttet af sine mest reaktionære Partifæller, at forhindre; men efter en længere Diskussion og stor Uro og Ophidselse i Forsamlingen maatte Dirigenten sætte den stillede Udtalelse under Afstemning, og til uhyggelig Overraskelse for højre Fløj blev den vedtaget.

Efter dette Nederlag var det ligesom, at Modet sank betydeligt hos de moderate. Mange af dem forlod Salen, og de tilbageblevne opførte sig noget bedre; men helt godt er socialdemokratisk Mødekultur jo kun sjældent. Valdemar Hansen fik i nogenlunde Ro gennemført sit meget vægtige Angreb paa Kongresflertallet og det trykte Protokolat.

Og selv om det lykkedes Dirk Nak at vise, at den trykte Protokol var i Overensstemmelse med den skrevne paa nogle af de Punkter, hvor vi fra Oppositionens Side havde ment det modsatte, saa lykkedes det hverken ham eller den »lidt« uligevægtige Peter Thomsen at slaa vore saglige Angreb paa selve Kongressens Stilling til Statsindgrebene, Sammenkædningen, de kompetente Forsamlinger og hele den reformistiske Forbundsledelses Arbejde ned. Dertil vandt vor Kritik altfor stærk Gehør blandt Generalforsamlingsdeltagerne. Derimod havde Peter Thomsen nogen Tilslutning, da han til sidst rettede et meget stærkt Angreb paa sin Partifælle Sigurd Olsen. Denne Mand havde hele Aftenen været et mere end villigt Redskab for det yderste Højre; han havde kaldt Oppositionens Kongreskritik Halløj — naa, det er forstaaeligt, at netop han helst ikke vil tale Kongres — han havde »overhørt« de af os foreslaaede, saa de kom sidst paa Stemmesedlen eller Tavlen — »overhørte«, naar vi bad om Ordet, fik mange flere Stemmer end sin Partifælle Afdelingsformanden for Bevillingen til D. U. I. o. s. v.

Og som Tak bliver han saa til sidst slaaet ned — **som Oppositionsmand** Det er jo ofte Overløberens Lod ikke at blive respekteret hverken hos sine nye eller gamle Meningsfæller, det har Sigurd Olsen nu maattet erkende.

Tilbage er nu Arbejdsløshedskassens Generalforsamling, den bliver sikkert ogsaa livlig.

C. H.

BRDR. THØGERSEN's BOGTRYKKERI
Vesterbrogade 27 B
C. 5023
Moderne Tryksager - Billige Priser

„Krystal" Mineralvand
Tilkendt Guldmedalje i København.
Bemærk Garantien paa Etiketterne.
Anvender kun lovligt foreskrevne Flasker med Navnet „Krystal" i Flaske og Prop. — Salg til Private.
Billige Priser.
Godthaabsvej 239. Telf. C. 6355

SEXUALKLINIKEN i Frederiksberggade 25. Sexuel Raadgivning, specielt Vejledning i Forebyggelsen mod Svangerskab.
Fast kvindelig Medarbejder.
Alle Hverdage Kl. 12—14.
Mand & Fred. Aften Kl. 7—8.
Urinprøver modtages til Konstatering af eventuelt Svangerskab. (Pris 6 Kr.)
J. H. LEUNBACH

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gl. Radio eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

Divaner, Lejlighedskøb
En Del Divaner sælges langt under Værdien
Værkstedet, Griffenfeldtsgade 26.

Fra de Arbejdsløses Organisation

En Indsigelse og et Gensvar

"Arbejdet"s Redaktør anmodes om Optagelse af følgende Redegørelse:

Foranlediget af en Artikel i "Arbejdet"s forrige Nr. om "D. U. s.'" Generalforsamling i Griffenfeldtsgade Tirsdag den 8., maa vi meddele, at nævnte Artikel er pure Opspind og saa virkelighedsfjern, at det er umuligt paa noget Punkt at imødegaa denne.

Det reelle, der skete paa Generalforsamlingen, var, at daværende Formand (en af Underskriverne) fik sin Beretninge pure forkastet $^{9}/_{10}$ af Forsamlingen, at Kassereren Poul Hansen af Revisorerne blev overbevist om Misligheder i Regnskabet ... At Kassereren, da Generalforsamlingen forlangte, at Bøgerne skulde gennemgaas af 4 af Amager Afd.s Bestyrelse, pludselig erklærede, at Bøgerne var forsvundne og at Kassereren et Øjeblik efter selv forsvandt gennem et Vindue, medbringende Foreningens Penge, 30 Kr. til Leje at Lokalet. At samtidig med Kassereren en Del politiske Renegater med Metz i Spidsen ogsaa forsvandt, da den efterstræbte Kasse var bragt i Sikkerhed.

Det skal erkendes, at den nye Bestyrelse blev valgt under urolige Forhold, men hvorledes gøre det anderledes? Foreningen kan ikke økonomisk forsvare at holde Generalforsamling hver Dag blot fordi nogle Renegater smugler sig ind med det Formaal at tilvende sig de Arbejdsløses Penge.

Med Hensyn til et Angreb paa Antonius Andersen maa vi erklære, at dette er aldeles uberettiget. A. Andersen talte een Gang i 5 Minutter for en Godkendelse af Beretningen under Hensyn til Begyndervanskelighederne.

Bestyrelsen har vedtaget, at Kassereren skal anmeldes til Politiet for Bedrageri, hvilket er sket.

Til Slut kun dette, at Bestyrelsen for "D. U. S." mener, at vore Foreningslokaler er saa nært beliggende ved Bladets Kontor, at det havde været bedre, at Bladet havde indhentet sine Oplysninger her end hos suspekte Personer.

Paa Bestyrelsens Vegne:
A. Rasmussen,
Formand.

Til ovenstaaende skal vi først bemærke, at naar vi har offentliggjort D. U. S.-Bestyrelsens Redegørelse i "Arbejdet", skyldes det bl. a., at Kammerater fra den syndikalistiske Bevægelse, som overværede Generalforsamlingen, har nøjagtig samme Opfattelse af denne som D. U. S.'s Bestyrelse.

Saa skal vi bemærke, at det er ganske urigtigt, at Formanden fik Beretningen forkastet af $^{9}/_{10}$ af Forsamlingen. **Beretningen blev overhovedet ikke sat under** Afstemning.

Dirigenten lod sig true af Terrorgruppen til ikke at foretage nogen Afstemning; Motiveringen fra den Side var, at da Godkendelsen af Beretningen samtidig vilde betyde Nazisten Blanchøns Eksklusion, skulde Afstemningen ikke finde Sted; thi Blanchøn, der var Revisor, var udset til at føre Hovedangrebet mod Kassereren for Svindel.

Samme Blanchøn viste sig her sin nazistiske Mentalitet tro, for trods det, han havde underskrevet Regnskabet som i Orden, skammede han sig ikke ved paa Generalforsamlingen at rejse Beskyldninger for Svindel. **Kan andre end Nazister optræde saa tarveligt?** Vi ønsker Terrorgruppen til Lykke med sin nazistiske Tilhænger.

Hvad iøvrigt angaar Beskyldningerne

Redaktion & Ekspedition:
Blaagaards Plads 21.
København N.
Kontortid: Mandag, Tirsdag, Onsdag fra 17 til 18.
Torsdag fra 17½ til 19½.
Fredag fra 17 til 19½.
Postgiro 236.32.

ARBEJDET

Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.

Arbejdernes Frigørelse maa blive deres eget Værk

En Frontkæmper dømt

Uberettiget Forargelse i Kommunistbladet

En Jord- og Betonarbejder Andersen stod forleden Dag i Byretten, tiltalt efter den berygtede »Neutralitets« Lov, som blev vedtaget i Rigsdagen som et Led i Ikke-Indblandingspolitiken i Spanien.

Han var den 3. Maj 1937 rejst til Spanien og havde kæmpet mod Fascismen paa forskellige Fronter, men paa Grund af Nervesammenbrud var han blevet nødsaget til at rejse hjem.

Han havde valgt Robert Mikkelsen til Forsvarer, der sagde mange udmærkede Ord mod den omtalte Lov, der udelukkende var rettet mod det republikanske Spanien, men Lovens Ord banede ingen Udvej. Dommeren, der var bistaaet af Meddomsmænd, maatte dømme Andersen, og Dommen kom til at lyde paa 30 Dages Hæfte.

Arbejderbladet lagde ved sin Omtale af denne Dom megen Forargelse mod Loven for Dagen. Intet er imidlertid mere malplaceret, da Loven er bleven til ved Axel Larsens Hjælp, han saavel som de øvrige danske kapitalistiske Rigsdagsmænd stemte for den. Han kan vel ikke være saa snyde dum, at han har ment, at den ikke skulde bruges.

Danmarks kommunistiske Parti har selv været med til at sende denne Frontkæmper i Fængsel.

for Bedrageri — og Anmeldelse til Politiet — henviser vi til nedenstaaende Revisionsbemærkninger fra den statsautoriserede Revisor. **De 4,20 Kr., han taler** om, skyldes indbetalte Kontingenter, der er indkommet efter Regnskabets Afslutning og overgaar til næste Regnskabsaar. Efter den statsautoriserede Revisors Godkendelse er der ikke Tvivl om, at Bedrageribeskyldningerne er strafbare, og at Poul Hansen (Kassereren), hvis h a n gik til Politiet, kunde faa betydelig mere ud af en Anmeldelse mod de Folk, der nu ogsaa i vort Blad — paa trods af alle Kendsgerninger — fortsætter med Svindelbeskyldningerne. Men vi har forstaaet D. U. S.' Bestyrelses Stilling som værende den, at de overlader til Antonius Andersen og hans Nazister at bruge den borgerlige Klassejustits mod Arbejderorganisationer. **Det er de jo ovede Folk i.**

Saa endelig Poul Hansens Forsvinden gennem et Vindue; den er jo lige saa uheldig som alt det andet, for **der er overhovedet ingen Vinduer i Salen, hvor Mødet fandt Sted.** Det var ikke alene "Metz og nogle politiske Renegater", der forlod Mødet, det var Forsamlingens Flertal, ogsaa de tilstedeværende Syndikalister; thi heller ikke vore Meningsfæller ønskede at deltage i det Kæmpeslagsmaal, Terroristernes Optræden nødvendigvis maatte føre til, hvis de besindige Medlemmer var blevet.

Til sidst det centrale i hele Striden: Skal D. U. S. være en formelt "upolitisk" Organisation, hvor nazistiske Elementer frit kan drive deres forbryderiske Virksomhed blandt de uorganiserede; eller skal det være en revolutionær Kamporganisation ikke mod Fagforeningerne og de organiserede Arbejdere, men med dem og med Arbejderbevægelsens revolutionære Fløj i fælles Klassekamp.

D. U. S.' Bestyrelse, der havde underskrevet det Opraab, som Antonius Andersen saa stærkt, men yderst uheldig, kritiserer, mener det sidste, **og det samme gør vi.** At vi her staar paa Linie med Metz og mange andre "politiske Renegater" fra de to Arbejderpartier, kan Antonius Andersen beklage, men vi er ikke saa sekteriske, at vi derfor undlader at hævde vor positive Linie.

Saa henstiller vi til A. Andersen, naar han fremtidig retter skriftlige Angreb paa en positiv Klassekampslinie og vort Blad, at han da selv sætter sit Navn under; men det er selvfølgelig sikrere at faa andre til at skrive under, naar man fremsætter strafbare Beskyldninger.

Og saa haaber vi, Antonius Andersen befinder sig rigtigt godt i Selskab med sine nazistiske og nazificerede Meningsfæller!

C. H. Petersen.

Revisorernes Erklæring.

Søren Sørensen,
statsautoriseret Revisor,
exam. jur.

København N, 14. Febr. 1938.
Aaboulevard 38.

De uorganiseredes Sammenslutning,
her.

Iflg. Anmodning af de Herrer Svend Aage Michaelsen og Torben Kirstein har jeg gennemgaaet Kassebogen med tilhørende Udgiftsbilag Nr. 1—14, der alle er forsynet med Hr. Svend Aage Larsens Godkendelsespaategning.

For Indtægterne har der ikke været forelagt Bilag.

Indtægterne har iflg. Kasse bogen været:

1937. December		Kr.	73,90
1938. Januar		-	340,04
Febr. indtil d. 9.	Kr. 83,92		
÷ overf. fra Jan.	- 64,92	-	19,00
		Ialt Kr.	432,94

Udgifterne iflg. Bilag:

1937. December		Kr.	81,85
1938. Januar	Kr. 279,32		
÷ overført Underskud fra Decbr.	- 7,95	-	271,37
Februar indtil d. 9.		-	57,60
		Kr.	410,82
		-	22,12

der skulde udgøre Kassebeholdningen pr. 9. ds.

I Kassebogen er noteret Kassebeholdning ved Opgørelse 9. Febr. Kr. 26,32. Der er altsaa en Difference paa Kr. 4,20, der hidrører fra Januar Maaned, idet Kassebogens Indtægtsside viser Kr. 340,04 og Udgiftssiden Kr. 279,32 = Kassebeholdning Kr. 60,72, medens der i Kassebogen er noteret et Overskud paa Netto Kr. 64,92.

(Sign.) **Søren Sørensen.**

P. S. Det tilføjes, at de Herrer Heinrich Blankschon og W. Fonss med deres Underskrifter i Kassebogen har godkendt Regnskabet indtil 1. ds.

(Sign.) **Søren Sørensen.**

Kunsten at regere

Der er ikke noget mystisk ved at regere. Det er meget vanskeligere at konstruere en brugelig Maskine, end det er at regere et Folk, hvor Maskineriet staar færdig og er i fuld Gang. At regere betegnes som en dyb, mystisk Kunst, ikke fordi det virkelig er det, men for at skræmme Revolutionære og for ikke at lade den enkelte Undersaat se, hvor lidet man behøver at kunne og endnu mindre at vide for at kunne regere. Hvor mange Daarer og Idioter har ikke i op mod halve Aarhundreder regeret sit Folk fredeligt og velsignelsesrigt.

Lad Vælgerne afgøre det

Det Resultat eller rettere Mangel paa Resultat, De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling kom til, har vel nok vakt en Del Forbavselse iblandt de organiserede Arbejdere. Og dog kan denne manglende Beslutsomhed nok forklares.

Spørgsmaalet om fælles og ensartede Afstemningsregler for hele Samvirksomheden er nemlig et meget vanskeligt Problem som Forholdene har udviklet sig indenfor de forskellige Forbund, hvor saa uensartede Afstemningsmaader er raadende.

Og Aarsagen til disse Vanskeligheder ligger naturligvis i, at en Del Forbund har fraveget den oprindelige Afstemningsform — Urafstemningen — og overdraget Afgørelsen til Ledelsen.

At denne anti-demokratiske Udvikling er uheldig, burde være indlysende for enhver, der har med Arbejderbevægelse at gøre. Vi kan ikke med Vægt bekæmpe Fascismen, naar vi indenfor vor egen Kreds — d e r, hvor vi har Magten — fraviger de demokratiske Principer og derved undergraver Respekten for Menigmands sunde Omdømme. Thi — som Sigv. Hellberg meget træffende bemærkede i sit Forsvar for Urafstemningen paa Generalforsamlingen i Tivoli — naar de organiserede Arbejdere er kloge nok til at vælge deres Ledelser, hvorfor skulde de saa ikke have Forstand nok til at stemme om de Overenskomster, hvorunder de skal arbejde?

Lad os fastholde dette.

Men hvorledes kommer vi over det døde Punkt? Ledelsen for De samvirkende Fagforbund har haft ni Maaneder til at overveje og søge at finde en Afstemningsform, der var akceptabel. Det lykkedes ikke. Og selv om denne Ledelse nu har faaet ni Maaneder til, er der næppe nogen Sandsynlighed for, at den finder "de vises Sten" — den Generalnævner, hvori de stridende Anskuelser kan gaa op. Og der har været afholdt to Generalforsamlinger med samme negative Resultat. Er det da at undres over, om der blandt de "menige" Arbejdere opstaar Tvivl om, hvor vidt dette vigtige og vanskelige Spørgsmaal nu ogsaa er indanket til Afgørelse for det rette Forum? Den altovervejende **Del af Generalforsamlingens** Deltagere **bestaar jo** af Fagforbundenes Hovedbestyrelser. Disse skal altsaa i dette Spørgsmaal stemme om deres egen Kompetence eller Myndighed. Er dette rigtigt?

Var der ikke mere Mening i, at Fagforbundenes Medlemmer nu fik Lejlighed til ved en almindelig Afstemning at tage Stilling til Spørgsmaalet? Derved vilde man faa Klarhed over Stillingen og Stemningen blandt Samvirksomhedens mange Tusinde Medlemmer til Orientering for den kommende Generalforsamling. Det er dog en saadan Fremgangsmaade, der anvendes i det politiske Liv. Naar Politikerne ikke kan enes om noget som helst, plejer de at appellere til Vælgerne — en saare fornuftig og demokratisk Fremgangsmaade, som vi ikke burde være ukendt med eller staa uforstaaende overfor, naar det gælder Uoverensstemmelser indenfor den faglige Bevægelse.

Man skaber ikke Ro og Tillid ved at paatvinge et — efter al Sandsynlighed — stort Flertal en Afstemningsform, som man af gode Grunde er Modstandere af. Og dette vil jo blive Tilfældet, hvis en kommende Generalforsamling i Landsorganisationen vedtager en Ordning, der forkaster Urafstemningen eller gør den illusorisk.

Lad derfor Medlemmerne faa Ordet.

Efter "Typ. Tid:". **Fr. N.**

Bliv Abonnent

FS afholder ordinær Generalforsamling

Mandag d. 7. Marts Kl. 8
i Cafe „Stjernekruset"
H. C. Andersensgade 10

Forslag, der ønskes behandlet, bedes indsendt til Kontoret Blaagaards Plads 21, senest Fredag d. 4. Marts

Vigtig Dagsorden

Bestyrelsen

Se her!

Mange Kammerater og interesserede har forespurgt, om det kunde lade sig gøre at faa de hidtil udkomne Numre af vort Blad. Nu kan vi meddele, at denne Sag er ordnet saaledes, at de to første Aargange kan faas paa Ekspeditionen *for 5 Kr. ialt.*

For denne Sum kan interesserede altsaa sikre sig Samlingen af Arbejdet og derved komme i Besiddelse af en fortrinlig Oversigt over den danske og internationale Arbejderbevægelse i 1936 og 37.

Arbejdets Kontrolkommite.

Ansvarlig overfor Presseloven
Alfred Mogensen
Brdr. Thøgersen